

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10074 *Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Títol preliminar. Disposicions generals

Article 1. Objecte.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

Article 3. Emprenedors.

Títol I. Suport a la iniciativa emprenedora.

Capítol I. Educació en emprenedoria.

Article 4. L'emprenedoria a l'ensenyament primari i secundari.

Article 5. L'emprenedoria als ensenyaments universitaris.

Article 6. Formació del professorat en matèria d'emprenedoria.

Capítol II. L'emprenedor de responsabilitat limitada.

Article 7. Limitació de responsabilitat de l'emprenedor de responsabilitat limitada.

Article 8. Eficàcia de la limitació de responsabilitat.

Article 9. Publicitat mercantil de l'emprenedor de responsabilitat limitada.

Article 10. Publicitat de la limitació de responsabilitat en el Registre de la Propietat.

Article 11. Comptes anuals de l'emprenedor individual.

Capítol III. La societat limitada de formació successiva.

Article 12. Societat limitada de formació successiva.

Capítol IV. Inici de l'activitat emprenedora.

Article 13. Punts d'Atenció a l'Emprenedor.

Article 14. Inscripció dels emprenedors de responsabilitat limitada.

Article 15. Constitució de societats de responsabilitat limitada mitjançant escriptura pública i estatuts tipus.

Article 16. Constitució de societats de responsabilitat limitada sense estatuts tipus.

Article 17. Realització dels tràmits associats a l'inici i exercici de l'activitat d'empresaris individuals i societats.

Article 18. Legalització de llibres.

Article 19. Organització dels registres.

Article 20. Sectorització universal de l'activitat dels emprenedors.

Capítol V. Acord extrajudicial de pagaments.

Article 21. Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Article 22. Serveis dels Punts d'Atenció a l'Emprenedor amb motiu del cessament de l'activitat.

Títol II. Suports fiscals i en matèria de la Seguretat Social als emprenedors.

Article 23. Règim especial del criteri de caixa.

Article 24. Règim especial de meritació de l'impost general indirecte canari per criteri de caixa.

Article 25. Incentius fiscals per inversió de beneficis.

Article 26. Incentius fiscals a les activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica, a les rendes procedents de determinats actius intangibles i a la creació d'ocupació per a treballadors amb discapacitat.

Article 27. Incentius fiscals per a inversions en empreses de nova o recent creació i per inversió de beneficis.

Article 28. Cotització aplicable als treballadors inclosos en el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms en els casos de pluriactivitat amb jornada laboral a temps complet o a temps parcial superior al 50 per cent.

Article 29. Reduccions a la Seguretat Social aplicables als treballadors per compte propi.

Article 30. Reduccions i bonificacions de quotes a la Seguretat Social per a les persones amb discapacitat que s'estableixin com a treballadors per compte propi.

Títol III. Suport al finançament dels emprenedors.

Article 31. Acords de refinançament.

Article 32. Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Article 33. Modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

Article 34. Cèdules i bons d'internacionalització.

Article 35. Capital social mínim de les societats de garantia recíproca.

Títol IV. Suport al creixement i desenvolupament de projectes empresarials.

Capítol I. Simplificació de les càrregues administratives.

Article 36. Revisió del clima de negocis a través de millores reguladores. Indicadors i intercanvi de millors pràctiques.

Article 37. Simplificació de càrregues administratives.

Article 38. Reducció de les càrregues estadístiques.

Article 39. Prevenció de riscos laborals en les PIME.

Article 40. Llibre de Visites electrònic de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Article 41. Apoderaments electrònics.

Capítol II. Mesures per impulsar la contractació pública amb emprenedors.

Article 42. Unions d'empresaris.

Article 43. Elevació de llindars per a l'exigència de classificació.

Article 44. Garanties per a la contractació pública.

Article 45. Prohibició de discriminació a favor de contractistes previs en els procediments de contractació pública.

Article 46. Reducció del termini per a la devolució o cancel·lació de les garanties per a les PIME.

Article 47. Reducció del termini de demora en el pagament perquè el contractista pugui optar a la resolució contractual.

Capítol III. Simplificació dels requisits d'informació economicofinancera.

Article 48. Comptabilitat de determinades empreses.

Article 49. Formulació de comptes anuals abreujats.

Títol V. Internacionalització de l'economia espanyola.

Secció 1a Foment de la internacionalització.

Capítol I. Estratègia de foment de la internacionalització.

Article 50. Foment de la internacionalització de l'economia espanyola.

Article 51. El Pla estratègic d'internacionalització de l'economia espanyola.

Capítol II. Instruments i organismes comercials i de suport a l'empresa.

Article 52. Instruments i organismes comercials i de suport a l'empresa.

Article 53. Xarxa Exterior i Territorial del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

Article 54. ICEX España Exportación e Inversiones (ICEX).

Capítol III. Instruments i organismes de suport financer.

Article 55. Sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització de l'empresa.

Article 56. Modificació de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per adaptar el Fons per a Inversions a l'Exterior (FIEX).

Article 57. Modificació de la Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola, per adaptar el Fons per a la Internacionalització de l'empresa (FIEM).

Article 58. Conveni d'ajust recíproc d'interessos (CARI).

Capítol IV. Altres instruments i organismes de suport a la internacionalització.

Article 59. Participació espanyola en les institucions financeres internacionals.

Article 60. Gestió dels instruments d'ajuda externa de la Unió Europea.

Secció 2a Mobilitat internacional.

Capítol I. Facilitació d'entrada i permanència.

Article 61. Entrada i permanència a Espanya per motius d'interès econòmic.

Article 62. Requisits generals per a l'estada o residència.

Capítol II. Inversors.

Article 63. Visat de residència per a inversors.

Article 64. Forma d'acreditació de la inversió.

Article 65. Efectes del visat de residència per a inversors.

Article 66. Autorització de residència per a inversors.

Article 67. Durada de l'autorització de residència per a inversors.

Capítol III. Emprenedors i activitat empresarial.

Article 68. Entrada i estada per a inici d'activitat empresarial.

Article 69. Residència per a empenedors.

Article 70. Definició d'activitat empenedora i empresarial.

Capítol IV. Professionals altament qualificats.

Article 71. Professionals altament qualificats.

Article 72. Formació, recerca, desenvolupament i innovació.

Capítol V. Trasllet intraempresarial.

Article 73. Autorització de residència per trasllet intraempresarial.

Article 74. Trasllets intraempresarials de grups de professionals.

Capítol VI. Normes generals del procediment de concessió d'autoritzacions.

Article 75. Visats d'estada i residència.

Article 76. Procediment d'autorització.

Disposició addicional primera. Deutes de dret públic de l'emprenedor de responsabilitat limitada.

Disposició addicional segona. Integració de finestretes úniques en els Punts d'Atenció a l'Emprenedor.

Disposició addicional tercera. Col·laboració amb altres sistemes electrònics per a la constitució de societats.

Disposició addicional quarta. Permís únic.

Disposició addicional cinquena. Sectors estratègics.

Disposició addicional sisena. Residència a Espanya amb períodes d'absència del territori espanyol.

Disposició addicional setena. Manteniment dels requisits.

Disposició addicional vuitena. Cost econòmic.

Disposició addicional novena. Miniempresa o empresa d'estudiants.

Disposició addicional desena. Aranzels registrals i notarials.

Disposició addicional onzena. Aportacions amb càrrec al FONPRODE i altres en execució de programes de cooperació internacional al desenvolupament.

Disposició addicional dotzena. Adaptació en els estatuts socials de COFIDES.

Disposició addicional tretzena. Administració electrònica dels registres de la propietat, mercantils i de béns mobles.

Disposició addicional catorzena. Requisits de capital aplicables a petites i mitjanes empreses.

Disposició addicional quinzena. Règim de transició per a la desaparició d'índexs o tipus d'interès de referència.

Disposició addicional setzena. Activitat exercida en clubs i entitats esportives sense finalitat de lucre.

Disposició transitòria única. Règim transitori en matèria concursal.

Disposició derogatòria. Derogació normativa.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.

Disposició final segona. Modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició final quarta. Modificació del Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 304/2004, de 20 de febrer.

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom.

Disposició final sisena. Modificació del Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Disposició final setena. Modificació de la Llei 12/2012, de 26 de desembre, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.

Disposició final vuitena. Modificació de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació.

Disposició final novena. Títol competencial.

Disposició final desena. Habilitació normativa.

Disposició final onzena. Seguiment i avaluació.

Disposició final dotzena. Modificació de disposicions reglamentàries.

Disposició final tretzena. Entrada en vigor.

PREÀMBUL

I

Espanya està patint una greu i llarga crisi econòmica amb agudes conseqüències socials. Entre 2008 i 2012 s'han destruït gairebé 1,9 milions d'empreses a Espanya, més del 99,5 per cent de les quals tenien menys de 20 assalariats, davant la creació d'1,7 milions d'empreses, malgrat la greu situació de la desocupació a Espanya.

Tenint únicament en compte els joves empresaris, la situació d'Espanya es converteix en especialment dramàtica durant la crisi; cal tenir en compte que el nombre d'empresaris de 15 a 39 anys ha registrat una caiguda de més del 30 per cent de 2007 a 2012.

Aquesta situació justifica per si mateixa la necessitat d'emprendre reformes favorables al creixement i la reactivació econòmica. Les reformes no només han d'aspirar a impulsar l'activitat de manera conjuntural, sinó que també han d'abordar els problemes estructurals de l'entorn empresarial a Espanya per mirar d'enfortir el teixit empresarial de manera duradora.

Per això, es fa imprescindible procedir a una anàlisi sobre les característiques del nostre teixit empresarial que resulti de la identificació dels seus principals problemes.

En primer lloc, un dels greus problemes de l'economia i la societat espanyola és l'alta taxa de desocupació juvenil, que en el cas dels menors de 25 anys duplica la mitjana de la UE-27.

Les causes d'això cal buscar-les, no només en algunes deficiències que han caracteritzat el nostre model de relacions laborals, sinó també en l'absència de més iniciativa emprenedora entre els més joves que hauria portat, davant la falta d'oportunitats de treball per compte d'altri, a uns nivells més elevats d'autoocupació capaços, al seu torn, de generar més ocupació.

Per invertir aquesta situació, cal un canvi de mentalitat perquè la societat valori més l'activitat emprenedora i l'assumpció de riscos. La pedra angular perquè aquest canvi tingui lloc és, sens dubte, el sistema educatiu.

En segon lloc, l'entorn normatiu i institucional en el qual es desenvolupen les activitats empresarials té una importància essencial per impulsar guanys de productivitat i estalviar recursos que actualment es dediquen al compliment del marc jurídic.

Durant els últims anys s'han abordat reformes que reflecteixen una millora del posicionament d'Espanya dins els indicadors internacionals més rellevants sobre la facilitat de fer negocis. No obstant això, la posició relativa d'Espanya en aquest àmbit continua sent insuficient en molts aspectes.

En efecte, l'accés a les activitats econòmiques i el seu exercici estan sotmesos al compliment d'un complex marc jurídic format per normativa mercantil, sectorial i local, dispersa en normativa europea, lleis i reglaments nacionals, autonòmics i locals.

El compliment del marc jurídic vigent exigeix sovint, no només la contractació de serveis d'assessorament, sinó també la dedicació de recursos humans a aquesta finalitat, cosa que resulta especialment costosa per a les empreses de dimensions més reduïdes. A més, els règims d'autorització i els requisits de compliment obligat per als operadors suposen moltes vegades veritables barreres d'entrada en determinats mercats.

D'altra banda, cal millorar l'eficàcia de les polítiques de suport institucional a l'emprenedoria, que inclouen totes les iniciatives públiques que ofereixen serveis d'assistència, informació, assessorament i foment de la cultura emprenedora o impulsen la prestació d'aquests serveis amb caràcter privat a través d'esquemes de col·laboració o de la concessió d'ajudes o finançament.

En tercer lloc, la dificultat per accedir a finançament és un dels problemes més importants als quals s'enfronten estructuralment les empreses, per això és essencial impulsar canals de finançament, tant bancaris com no bancaris, que contribueixin a suavitzar els efectes sobre les empreses de la restricció en el crèdit.

En quart lloc, hi ha marge per millorar l'entorn de la recerca, el desenvolupament i la innovació, com també en la utilització de les tecnologies de la informació i comunicacions, essencials per al creixement i la competitivitat d'un país. L'esforç en recerca i

desenvolupament del sector privat a Espanya és inferior al dels països del nostre entorn, i en un context de restricció pressupostària com l'actual, és essencial la creació d'un marc adequat que afavoreixi la inversió privada en aquest àmbit.

En cinquè lloc, els mercats internacionals són una font essencial de creixement en un context de globalització caracteritzat per una integració dels mercats cada vegada més gran.

La crisi econòmica ha posat de manifest el més bon comportament de les empreses internacionalitzades i la importància de la internacionalització com a factor de creixement i diversificació del risc. Les empreses internacionalitzades experimenten guanys de productivitat, millores en la gestió, més capacitat d'accés al finançament i són, en definitiva, les que tenen més capacitat per créixer i crear ocupació. La internacionalització es revela més que mai com un motor clau del creixement econòmic a llarg termini de l'economia espanyola per la seva relació amb la competitivitat i els increments de productivitat.

A més, els fluxos internacionals estan canviant a una velocitat molt més gran del que la nostra Administració ha estat disposada a adaptar-se en els últims anys. Les empreses han de desenvolupar polítiques i pràctiques específiques per donar suport a la seva expansió en altres països i l'Administració espanyola ha d'ajustar els seus processos per donar suport a aquests moviments a escala global. En aquest sentit, el nombre de professionals i directius que té Espanya amb les capacitats necessàries per gestionar la internacionalització empresarial és, en alguns casos, insuficient i cal que professionals estrangers en àmbits molt específics vinguin a formar espanyols o a formar-se ells a Espanya.

Tradicionalment, la política d'immigració s'ha enfocat únicament cap a la situació del mercat laboral. Ara correspon ampliar la perspectiva i tenir en compte no només la situació concreta del mercat laboral intern, sinó també la contribució al creixement econòmic del país. La política d'immigració és cada vegada més un element de competitivitat. L'admissió, en els països del nostre entorn, de professionals qualificats és una realitat internacional que, a escala global, s'estima que representa un 30 per cent de l'emigració econòmica internacional.

Davant d'aquesta realitat, la major part dels països de l'OCDE estan implantant nous marcs normatius que són, sens dubte, un element de competitivitat. L'OCDE ha identificat com un factor bàsic per afavorir l'emprenedoria l'entorn institucional i regulador de l'Estat d'acollida. Per això, els països més avançats ja disposen de sistemes especialment dissenyats per atreure inversió i talent, caracteritzats per procediments àgils i vies especialitzades.

II

El títol preliminar –«Disposicions generals»– estableix l'objecte, l'àmbit d'aplicació i la definició d'emprenedor. El concepte d'emprenedor es defineix de manera àmplia, com la persona, independentment de la seva condició de persona física o jurídica, que ha de desenvolupar o està desenvolupant una activitat econòmica productiva. Així, es pretén que les mesures de la Llei puguin beneficiar totes les empreses, amb independència de les seves dimensions i de l'etapa del cicle empresarial en què es trobin. Això sense perjudici que determinades disposicions de la Llei delimitin l'àmbit d'algunes mesures a determinats emprenedors, fonamentalment en funció de les seves dimensions o de l'estadi en el qual es trobin.

El títol I –«Suport a la iniciativa emprenedora»– conté una sèrie de mesures en diversos àmbits per incentivar la cultura emprenedora i facilitar l'inici d'activitats empresarials.

En el capítol I –«Educació en emprenedoria»– s'hi incorporen mesures perquè els joves adquireixin, a través del sistema educatiu, les competències i habilitats requerides per emprendre.

La idea de l'emprenedor i de la cultura empresarial com a elements indispensables per al desenvolupament econòmic i social d'Espanya s'ha introduït de manera expressa

en algunes etapes educatives, però es considera necessari subratllar i ampliar aquest element i incorporar-lo com a objectiu específic en totes les etapes de l'educació bàsica, com també a la formació professional i el batxillerat. Consegüentment, s'encomana a les administracions educatives la revisió i l'adequació dels currículums dels ensenyaments reglats a aquests nous objectius.

Per fomentar la cultura de l'emprenedoria cal posar especial atenció als ensenyaments universitaris, de manera que les universitats portin a terme tasques d'informació i assessorament perquè els estudiants s'iniciïn en l'emprenedoria.

A l'efecte de promoure a través del sistema educatiu la cultura de l'emprenedoria, és essencial que el professorat reuneixi les competències i les habilitats necessàries per complir de manera eficaç aquest objectiu. A aquest efecte, es preveuen mesures que incideixen tant sobre la formació inicial, com sobre la formació permanent del professorat, sempre en col·laboració amb les comunitats autònomes.

A més, les mesures que aquesta Llei introdueix en l'àmbit educatiu s'han de completar amb les de la Llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa, que preveu l'estimulació de l'esperit emprenedor a través de la possibilitat d'elecció de les trajectòries educatives més adequades i de la creació de les condicions perquè tots els alumnes puguin adquirir i expressar els seus talents.

En el capítol II –«L'emprenedor de responsabilitat limitada»– es crea una nova figura, l'emprenedor de responsabilitat limitada, gràcies a la qual les persones físiques poden evitar que la responsabilitat derivada dels seus deutes empresarials afecti el seu habitatge habitual amb determinades condicions.

L'empresari és lliure de constituir-se en emprenedor de responsabilitat limitada, però si ho fa haurà de complir les obligacions que estableix el nou marc jurídic.

La creació d'aquesta figura va acompanyada de les oportunes garanties per als creditors i per a la seguretat jurídica en el tràfic mercantil. En aquest sentit, l'operativitat de la limitació de responsabilitat està condicionada a la inscripció i publicitat a través del Registre Mercantil i el Registre de la Propietat.

De conformitat amb la disposició addicional primera d'aquesta Llei, s'exceptuen de la limitació de responsabilitat els deutes de dret públic. Els procediments d'execució d'aquests deutes són els que estableix la seva normativa especial, amb les especialitats que preveu la disposició addicional primera esmentada.

El capítol III –«Societat limitada de formació successiva»– preveu la creació d'una nova figura de societat, la societat limitada de formació successiva (SLFS), sense capital mínim, el règim de la qual és idèntic al de les societats de responsabilitat limitada, excepte determinades obligacions específiques tendents a garantir una adequada protecció de tercers. Aquesta figura s'inspira en les reformes adoptades per altres països del nostre entorn (Alemanya, Bèlgica) i el seu objectiu és abaratir el cost inicial de constituir una societat. Per garantir una adequada protecció de tercers, es preveu un règim especial per a aquest subtipus societari, fins que la societat no obtingui voluntàriament el capital social mínim per a la constitució d'una societat de responsabilitat limitada.

Aquestes societats estaran sotmeses a límits i obligacions per reforçar els seus recursos propis i per impulsar que aquestes empreses creixin a través de l'autofinançament (inversió dels resultats de l'activitat empresarial). En particular, s'endureix el deure de dotació de reserva legal (sempre s'haurà de dotar d'un vint per cent del benefici) i es prohibeix la distribució de dividends fins que el patrimoni net assoleixi el capital mínim requerit per a les societats de responsabilitat limitada. Així mateix, es limita la retribució anual dels socis i administradors, que no pot excedir el vint per cent del benefici del patrimoni net. A més, en cas de liquidació, els socis i administradors de les societats limitades de formació successiva respondran solidàriament del desemborsament del capital mínim requerit per a les societats de responsabilitat limitada si el patrimoni és insuficient per atendre el pagament de les obligacions.

El capítol IV –«Inici de l'activitat emprenedora»– introdueix mesures per agilitar l'inici de l'activitat dels emprenedors.

D'una banda, es creen els Punts d'Atenció a l'Emprenedor, finestretes úniques electròniques o presencials a través de les quals es poden dur a terme tots i cadascun dels tràmits per a l'inici, l'exercici i el cessament de l'activitat empresarial. Es garanteix l'existència d'almenys un Punt d'Atenció a l'Emprenedor electrònic al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme que prestarà la totalitat dels serveis que preveu aquesta Llei. Aquest Punt neix de la integració de les múltiples finestretes que hi ha avui d'assistència a l'inici de l'activitat a escala estatal. D'altra banda, els emprenedors es poden constituir de manera àgil, tant com a empresaris de responsabilitat limitada com en forma societària, a través de sistemes telemàtics.

El capítol V –«Acord extrajudicial de pagaments»– preveu un mecanisme de negociació extrajudicial de deutes d'empresaris, ja siguin persones físiques o jurídiques, similar als que hi ha als països propers. En la situació econòmica actual, són necessaris tant canvis en la cultura empresarial com normatius, per tal de garantir que el fracàs no causi un empobriment i una frustració tals que inhibeixin l'empresari de començar un nou projecte i passi a ser un mitjà per aprendre i progressar.

El procediment, com aconsellen tots els estudis de dret comparat, és molt flexible i se substancia, extrajudicialment, en brevíssims terminis davant funcionaris idonis per la seva experiència i qualificació com són el registrador mercantil o el notari, per bé que, tal com passa amb els acords de refinançament, es limitaran a designar un professional idoni i independent que impulsi l'acord i a assegurar que es compleixin els requisits de publicació i publicitat registral necessaris per portar a bon terme els fins perseguits amb l'acord.

És responsabilitat del negociador impulsar els tràmits d'un procediment molt senzill en el qual, almenys, es disciplini mínimament la convocatòria de tots els creditors del deutor comú, als quals s'incentiva l'assistència a la reunió. A la reunió, a la vista d'una proposta avançada pel negociador, s'hi discuteix el pla de pagaments o l'eventual acord de cessió de béns en pagament de deutes. D'altra banda, la Llei és generosa en el reconeixement de les possibilitats de negociació de deutes, de manera que es poden pactar quitances de fins al vint-i-cinc per cent dels crèdits i esperes de fins a tres anys.

El procediment fracassa si no s'arriba a un acord o quan el negociador en constata l'incompliment. En aquests casos, el procediment serveix de trànsit al concurs amb les especialitats adequades.

La reforma inclou una regulació suficient de l'exoneració de deutes residuals en els casos de liquidació del patrimoni del deutor que, declarat en concurs, directe o consecutiu, no hagi estat declarat culpable de la insolvència, i sempre que resti un llinar mínim del passiu satisfet.

El títol II –«Suports fiscals i en matèria de Seguretat Social als emprenedors»– conté diverses mesures fiscals i en matèria de Seguretat Social de suport a l'emprenedor.

Per pal·liar els problemes de liquiditat i d'accés al crèdit de les empreses, es crea, en l'àmbit de l'impost sobre el valor afegit, un règim especial del criteri de caixa.

La possibilitat d'adoptar aquest règim especial està continguda a l'article 167 bis de la Directiva 2006/112/CE, del Consell, de 28 de novembre de 2006, relativa al sistema comú de l'impost sobre el valor afegit, precepte que és aplicable des de l'1 de gener de 2013.

La nova regulació comunitària permet als estats membres establir un règim optatiu, que es coneix com a criteri de caixa doble, per als subjectes passius el volum d'operacions dels quals no superi els 2.000.000 d'euros, règim d'acord amb el qual els subjectes passius de l'impost poden optar per un sistema que endarrerix la meritació i la consegüent declaració i ingrés de l'IVA transferit en la majoria de les operacions comercials fins al moment del cobrament, total o parcial, als clients, amb la data límit de 31 de desembre de l'any immediatament posterior a aquell en què s'hagin efectuat les operacions.

No obstant això, per evitar situacions que puguin incentivar el retard en el compliment de les obligacions comercials pròpies, la normativa comunitària estableix que els subjectes passius també endarreriran la deducció de l'IVA suportat en les seves adquisicions fins al moment en què n'efectuïn el pagament als proveïdors, i amb el mateix

límit del 31 de desembre de l'any immediatament posterior a aquell en el qual s'hagin efectuat les operacions.

El nou règim especial optatiu per al subjecte passiu determina la seva aplicació per a totes les seves operacions, amb algunes excepcions com les operacions intracomunitàries i les sotmeses a altres règims especials de l'impost.

Finalment, també es preveu la meritació de les quotes repercutides i la deducció de les quotes suportades respecte a les operacions a les quals hagi estat aplicable el règim especial, que encara estiguin pendents de meritació o deducció en els casos de concurs de creditors i de modificació de base imposable per crèdits incobrables.

En relació amb l'impost sobre societats, s'estableix, en primer lloc, amb l'objecte de fomentar la capitalització empresarial i la inversió en actius nous de l'immobilitzat material o inversions immobiliàries, afectes a activitats econòmiques, una nova deducció per inversió de beneficis per a les entitats que tinguin la condició d'empreses de dimensions reduïdes, vinculada a la creació d'una reserva mercantil de caràcter indisponible. Aquesta mesura suposa una tributació reduïda per a la part dels beneficis empresarials que es destinin a la inversió, respecte als que siguin objecte de distribució, per tal com els primers queden sotmesos, amb caràcter general, a un tipus de gravamen del quinze per cent.

A més, tenint en compte la necessitat de millorar l'aplicació pràctica dels incentius fiscals vinculats a les activitats de recerca i desenvolupament, s'estableix l'opció de procedir a la seva aplicació sense que aquesta deducció quedi sotmesa a cap límit en la quota íntegra de l'impost sobre societats, i, si s'escau, procedir al seu abonament, amb un límit màxim conjunt de 3 milions d'euros anuals, per bé que amb una taxa de descompte respecte a l'import inicialment previst de la deducció. Aquesta possibilitat requereix un manteniment continuat en la realització d'aquestes activitats de recerca i desenvolupament i del nivell de plantilla empresarial, amb l'objecte que sigui disponible per a les entitats que són autèntiques precursoras d'aquest tipus d'activitats al nostre país.

Així mateix, es modifica el règim fiscal aplicable a les rendes procedents de determinats actius intangibles, en coherència amb l'existent en països del nostre entorn. En aquest sentit, es pretén que l'incentiu recaigui sobre la renda neta derivada de l'actiu cedit i no sobre els ingressos procedents d'aquest, per evitar possibles casos de desimposició no desitjats per la norma. D'altra banda, s'amplia l'aplicació del règim fiscal per als actius que es generin a l'entitat cedent de manera substancial i per als supòsits de transmissió dels actius intangibles. Finalment, per proporcionar seguretat jurídica en l'aplicació d'aquest incentiu, es poden sol·licitar a l'Administració tributària acords previs que versin sobre la qualificació dels actius com a vàlids a l'efecte d'aquest règim fiscal, com també la valoració dels ingressos i les despeses relacionats amb la cessió d'aquests, o bé exclusivament sobre la valoració dels ingressos i les despeses esmentats.

Amb l'objecte d'afavorir que les empreses, de nova o recent creació, captin fons propis procedents de contribuents que, a més del capital financer, hi aportin coneixements empresarials o professionals adequats al desenvolupament de la societat en la qual inverteixen, inversor de proximitat o «business angel», o d'aquells que només estiguin interessats a aportar-hi capital, capital llavor, s'estableix un nou incentiu fiscal en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Es tindrà dret a una deducció en la quota estatal de l'IRPF amb motiu de la inversió realitzada a l'empresa de nova o recent creació. En la desinversió posterior, que s'haurà de produir en un termini d'entre tres i dotze anys, se'n declara exempt el guany patrimonial que, si s'escau, se n'obtingui, sempre que es reinverteixi en una altra entitat de nova o recent creació.

Com a conseqüència d'això, se suprimeix el règim fiscal que estableix per a inversions en empreses de nova o recent creació el Reial decret llei 8/2011, d'1 de juliol, de mesures de suport als deutors hipotecaris, de control de la despesa pública i cancel·lació de deutes amb empreses i autònoms contrets per les entitats locals, de foment de l'activitat empresarial i impuls de la rehabilitació i de simplificació administrativa, per bé que, seguint el principi de seguretat jurídica, s'incorpora un règim transitori per a les inversions efectuades amb anterioritat.

A més, s'introdueixen les modificacions necessàries per a l'aplicació de la nova deducció per inversió de beneficis als contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Finalment, per no penalitzar excessivament els treballadors que cotitzin en el règim general i que estan obligats a cotitzar en un altre règim a temps complet quan duen a terme una activitat econòmica alternativa, es redueixen les quotes de la Seguretat Social de manera que alleujarà l'actual penalització i s'incentivarà la pluriactivitat, cosa que estimularà noves altes en el règim especial de treballadors autònoms. Això facilitaria el control de les activitats no declarades i que suposen una greu competència deslleial cap als autònoms que sí que les declaren.

El títol III –«Suport al finançament dels emprenedors»– preveu mesures per donar suport al finançament dels emprenedors.

Es modifica la Llei concursal en la matèria preconcursal dels acords de refinançament amb un doble propòsit: d'una banda, per regular d'una manera més completa i alhora més flexible el procediment registral de designació dels experts, de manera que es pugui sol·licitar al registrador el seu nomenament i seguir-se el procediment sense necessitat que l'acord estigui conclòs o el pla de viabilitat tancat; d'una altra banda, per incloure una regla més flexible i més clara del còmput de la majoria del passiu que subscriu l'acord i que constitueix el requisit legal mínim per a la seva homologació judicial potestativa.

A més, el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, va introduir un nou instrument financer que han d'emetre les entitats de crèdit conegut com a «cèdules d'internacionalització». Es tracta d'un actiu garantit per préstecs concedits per l'entitat destinats a la internacionalització d'empreses.

Amb les modificacions que ara es porten a terme, es persegueixen dos objectius. D'una banda, perfeccionar el marc regulador de les cèdules d'internacionalització, afegint més claredat als actius que serveixen com a cobertura. D'altra banda, crear un nou instrument, els «bons d'internacionalització», amb la finalitat d'afegir més flexibilitat a l'emissió de títols que tinguin com a cobertura préstecs vinculats a la internacionalització.

El títol IV –«Suport al creixement i el desenvolupament dels projectes empresarials»– es dedica a mesures per fomentar el creixement empresarial.

El capítol I –«Simplificació de càrregues administratives»– preveu diverses mesures de reducció de càrregues administratives. En primer lloc, es revisa el clima de negocis a través de la millora de la regulació de les activitats econòmiques. D'altra banda, s'estableix que, per reduir les càrregues administratives a les quals s'enfronten els emprenedors, les administracions públiques s'han d'assegurar d'eliminar almenys una càrrega per cada una que introdueixin i sempre a cost equivalent.

En tercer lloc, es garanteix que els empresaris no hagin de contestar més d'una enquesta per a l'Institut Nacional d'Estadística durant el primer any d'activitat, si tenen menys de cinquanta treballadors. Així mateix, d'acord amb la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, evitant tant com sigui possible la reiterada consulta als emprenedors quan estan iniciant el camí empresarial, els serveis estatals d'estadística tindran accés a les dades que consten en fonts administratives de les administracions públiques per a l'elaboració d'estadístiques per a fins estatals.

En quart lloc, s'amplien els supòsits en què les PIME poden assumir directament la prevenció de riscos laborals, en cas d'empresaris amb un únic centre de treball i fins a vint-i-cinc treballadors.

En cinquè lloc, s'elimina l'obligació que les empreses tinguin, a cada centre de treball, un llibre de visites a disposició dels funcionaris de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. En el seu lloc, és la Inspecció de Treball la que s'encarregarà de mantenir aquesta informació a partir del llibre electrònic de visites que desenvolupi l'autoritat central de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

El capítol II –«Mesures per impulsar la contractació pública amb emprenedors»– preveu mesures per eliminar obstacles a l'accés dels emprenedors a la contractació

pública, de manera que aquesta pugui actuar com una autèntica palanca a l'expansió i consolidació d'empreses.

En primer lloc, per posar en contacte petits emprenedors que es dediquin a una mateixa activitat, es preveu la possibilitat que els empresaris es puguin donar d'alta en el Registre Oficial de Licitadors i Empreses Classificades de l'Estat. L'objectiu d'aquestes mesures és fomentar la creació d'unions d'empresaris amb la finalitat que en conjunt arribin a complir les condicions que se'ls exigeixen en els plecs de contractació.

En segon lloc, s'eleva els llindars per a l'exigència de la classificació en els contractes d'obres i de serveis, que és una trava per a moltes empreses, especialment per a les més petites o de nova creació- ja que no aconsegueixen complir tots els requisits exigits per obtenir la classificació corresponent.

En particular, en els contractes d'obres el llindar s'eleva 150.000 euros, de manera que passa de 350.000 euros a 500.000 euros, i 80.000 euros per als contractes de serveis, que passen de 120.000 a 200.000 euros.

En tercer lloc, es preveu que la garantia en els contractes d'obra es pugui constituir mitjançant retenció en el preu i s'escurcen els terminis per a la devolució de garanties, que passa de dotze mesos a sis mesos en el cas que l'empresa adjudicatària sigui una petita i mitjana empresa.

En quart lloc, s'inclou a la Llei la prohibició de discriminar a favor de contractistes previs en els procediments de contractació pública i es declaren nuls de ple dret els actes i les disposicions que atorguin aquests avantatges.

A més, per reduir les càrregues administratives que han de suportar les empreses en els procediments de contractació administrativa, es preveu que els licitadors puguin aportar una declaració responsable indicant que compleixen les condicions legalment establertes per contractar amb l'Administració. Així, només el licitador a favor del qual recaigui la proposta d'adjudicació haurà de presentar tota la documentació que acrediti que compleix les condicions esmentades.

Finalment, amb la finalitat de lluitar contra la morositat, es redueix de 8 a 6 mesos el termini de demora per sol·licitar la resolució del contracte en cas que l'empresa adjudicatària sigui una PIME i s'inclou un nou article per permetre més control per part de les administracions públiques dels pagaments que els contractistes adjudicataris han de fer als subcontractistes.

En el capítol III «Simplificació dels requisits d'informació econòmica financera» es flexibilitzen les exigències de comptabilitat de les empreses de dimensions més petites, en compliment del principi de proporcionalitat.

Cal destacar, en aquest capítol, l'elevació dels llindars per a la formulació del balanç abreujat, per apropar-los als de la Directiva comunitària, de manera que més empreses puguin optar per formular també la memòria abreujada i estiguin exemptes d'elaborar l'estat de fluxos d'efectiu.

El títol V «Internacionalització de l'economia espanyola» es compon de dues seccions.

La secció 1a «Foment de la internacionalització» reforça el marc institucional de foment a la internacionalització, com també alguns dels principals instruments financers de suport a aquesta.

El capítol I «Estratègia de foment de la internacionalització» introdueix un procés transparent de definició conjunta entre el sector públic i privat d'una estratègia espanyola d'internacionalització, que es plasmarà en el Pla estratègic d'internacionalització de l'economia espanyola, d'una periodicitat definida i dirigit pel Ministeri d'Economia i Competitivitat.

El capítol II «Instruments i organismes comercials i de suport a l'Empresa» es dirigeix a l'enfortiment del Servei Exterior de l'Estat i dels organismes de suport a la internacionalització, potenciant, d'una banda, l'actuació de la Xarxa Exterior i Territorial del Ministeri d'Economia i Competitivitat, composta per les oficines econòmiques i comercials d'Espanya a l'exterior integrades en les missions diplomàtiques o les representacions permanents, i les direccions territorials i provincials d'economia i comerç i

reforçant, d'altra banda, el paper d'ICEX España Exportación e Inversiones com a organisme d'impuls de la internacionalització i la competitivitat de les empreses espanyoles en totes les fases del procés d'internacionalització.

El capítol III «Instruments i organismes de suport financer» afronta la dificultat d'accés al crèdit de les empreses espanyoles. Per a això, se sistematitzen els organismes financers de l'acció del Govern en matèria d'internacionalització de l'economia espanyola i les empreses (l'Institut de Crèdit Oficial, la Compañía Española de Financiación del Desarrollo i la Compañía Española de Seguro de Crédito a la Exportación, SA), com també els instruments de suport financer, cosa que requereix el reforç dels instruments disponibles pels diferents actors del sector públic en l'àmbit de la internacionalització, en especial aquells en mans de l'Institut de Crèdit Oficial (ICO), la Compañía Española de Financiación del Desarrollo COFIDES, SA (COFIDES), el Fons per a la Internacionalització de l'Empresa (FIEM) i la Compañía Española de Seguro de Crédito a la Exportación, SA (CESCE).

A més, es reforcen alguns d'aquests instruments de suport financer (el Fons per a Inversions a l'Exterior, FIEEX; el Fons per a la Internacionalització de l'Empresa, FIEM; i el Conveni d'ajust recíproc d'interessos), mitjançant la incorporació de diferents modificacions adreçades a millorar la gestió, eliminar determinades restriccions i ampliar l'àmbit d'actuació.

En el capítol IV «Altres instruments i organismes de suport a la internacionalització» es desenvolupen els mecanismes necessaris per fomentar que les empreses espanyoles tinguin més accés als projectes oberts a concurs per les institucions financeres internacionals en altres països.

La secció 2a «Mobilitat internacional» regula determinats supòsits en els quals, per motius d'interès econòmic, es facilita i s'agilita la concessió de visats i autoritzacions de residència, a l'objecte d'atreure inversió i talent a Espanya. La mesura s'adreça als inversors, emprenedors, treballadors que efectuïn moviments intraempresarials, professionals altament qualificats i investigadors, com també als cònjuges i fills grans, a través d'un procediment àgil i ràpid davant una única autoritat, i per un termini variable en funció dels diferents casos previstos. Aquestes autoritzacions de residència tenen validesa en tot el territori nacional.

Pel que fa a les disposicions addicionals, la primera estableix el règim aplicable als deutes de dret públic dels emprenedors de responsabilitat limitada. Per al cobrament d'aquests deutes, es pot embargar l'habitatge habitual, segons el procediment especial d'embargament que preveu la normativa específica.

Es preveu, a través de la resta de les disposicions addicionals, la integració de les finestretes úniques existents a escala estatal en el Punt d'Atenció a l'Emprenedor, la col·laboració amb altres sistemes electrònics amb motiu de la constitució de societats utilitzant el document únic electrònic i una sèrie de disposicions per a l'aplicació de la secció 2a del títol V, entre les quals destaquen la tramitació de les autoritzacions a través del procediment únic de sol·licitud d'un permís únic i la no-aplicació del criteri de la situació nacional d'ocupació per a les autoritzacions regulades. Així mateix, es reconeix la «miniempresa» o empresa d'estudiants com a eina pedagògica, a través de la qual es poden fer transaccions econòmiques i monetàries, emetre factures i obrir comptes bancaris. Aquestes empreses durarien un any, prorrogable a dos, transcorreguts els quals es liquidarien. Els estudiants, a través d'aquestes, podrien efectuar transaccions reals sense necessitat d'embarcar-se en el risc que suposa crear una empresa real. Finalment, es regula el règim de transició per a la desaparició completa de determinats índexs o tipus de referència privats de caràcter oficial per l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client bancari.

La disposició derogatòria deroga de manera expressa la Llei 11/1983, de 16 d'agost, de mesures financeres d'estímul a l'exportació; l'article 13 bis de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer; l'article 9.2 de l'Ordre ITC/138/2009, de 28 de gener de 2009, per la qual es regulen diversos aspectes relacionats amb la concessió de suport oficial al crèdit a l'exportació mitjançant convenis

d'ajust recíproc d'interessos; les lletres a) a f), totes dues incloses, de l'apartat u de l'article 5, les lletres a) i b) de l'apartat dos i l'apartat tres del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació; i, finalment, amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013, queda derogat l'apartat 3 de la disposició addicional desena del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Quant al contingut de les disposicions finals, s'especifica el títol competencial pel qual es modifica cada norma i es preveu, a través de la modificació de l'Estatut del treballador autònom, una mesura addicional destinada a facilitar una segona oportunitat als autònoms afectats per un procediment administratiu d'execució de deutes, consistent en l'ampliació, d'un a dos anys, del termini que hi ha d'haver entre la notificació de la primera diligència d'embargament i la realització material de la subhasta, el concurs o qualsevol altre mitjà administratiu d'alienació, quan afecti la residència habitual d'un autònom.

Així mateix, es modifica la Llei 12/2012, de 26 de desembre, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis, per ampliar, de 300 a 500 metres quadrats, el líndar de superfície màxima dels establiments que estan exempts de llicència municipal, com també per ampliar, a quaranta-tres activitats addicionals, l'annex de la Llei esmentada, que conté la llista d'activitats exemptes de sol·licitar una llicència municipal.

Finalment, s'habilita el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament de la Llei i es preveu la seva entrada en vigor, que en general es produeix l'endemà de la publicació, excepte per al capítol V del títol I, relatiu a l'acord extrajudicial de pagaments, les mesures tributàries i l'article 35, relatiu a la xifra mínima del capital social de les societats de garantia recíproca, per als quals s'estableixen diferents dates per a l'entrada en vigor.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte donar suport a l'emprenedor i l'activitat empresarial, afavorir-ne el desenvolupament, el creixement i la internacionalització, i fomentar la cultura emprenedora i un entorn favorable a l'activitat econòmica, tant en els moments inicials en començar l'activitat, com en el seu posterior desenvolupament, creixement i internacionalització.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquesta Llei és aplicable a totes les activitats econòmiques i de foment de la internacionalització que duguin a terme els emprenedors en el territori espanyol.

Article 3. *Emprenedors.*

Es consideren emprenedors les persones, independentment de la seva condició de persona física o jurídica, que exerceixen una activitat econòmica empresarial o professional, en els termes que estableix aquesta Llei.

TÍTOL I

Suport a la iniciativa emprendedora

CAPÍTOL I

Educació en emprendedoria

Article 4. L'emprendedoria a l'ensenyament primari i secundari.

1. Els currículums d'educació primària, secundària obligatòria, batxillerat i formació professional han d'incorporar objectius, competències, continguts i criteris d'avaluació de la formació orientats al desenvolupament i la consolidació de l'esperit emprendedor, a l'adquisició de competències per a la creació i el desenvolupament dels diversos models d'empreses i al foment de la igualtat d'oportunitats i del respecte a l'emprendedor i a l'empresari, com també a l'ètica empresarial.

2. Les administracions educatives han de fomentar les mesures perquè l'alumnat participi en activitats que li permetin consolidar l'esperit emprendedor i la iniciativa empresarial a partir d'aptituds com la creativitat, la iniciativa, el treball en equip, la confiança en un mateix i el sentit crític.

Article 5. L'emprendedoria als ensenyaments universitaris.

1. S'han de promoure les iniciatives d'emprendedoria universitària per apropar els joves universitaris al món empresarial.

2. Les universitats han de fomentar la iniciació de projectes empresarials, i facilitar informació i ajuda als estudiants, com també promoure trobades amb emprendedors.

Article 6. Formació del professorat en matèria d'emprendedoria.

1. El personal docent que imparteix els ensenyaments que integren el sistema educatiu ha d'adquirir les competències i les habilitats relatives a l'emprendedoria, la iniciativa empresarial, la igualtat d'oportunitats en l'entorn empresarial, i la creació i el desenvolupament d'empreses, a través de la formació inicial o de la formació permanent del professorat.

2. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha de promoure que els programes de formació permanent del professorat incloguin continguts referits a l'emprendedoria, la iniciativa empresarial i la creació i el desenvolupament d'empreses.

CAPÍTOL II

L'emprendedor de responsabilitat limitada

Article 7. Limitació de responsabilitat de l'emprendedor de responsabilitat limitada.

L'emprendedor persona física, sigui quina sigui la seva activitat, pot limitar la seva responsabilitat pels deutes que portin causa de l'exercici d'aquesta activitat empresarial o professional mitjançant l'assumpció de la condició d'«emprendedor de responsabilitat limitada», una vegada acomplerts els requisits i en els termes que estableix aquest capítol.

Article 8. Eficàcia de la limitació de responsabilitat.

1. Com a excepció al que disposen l'article 1.911 del Codi Civil i l'article 6 del Codi de Comerç, l'emprendedor de responsabilitat limitada pot obtenir que la seva responsabilitat i l'acció del creditor, que tingui l'origen en els deutes empresarials o professionals, no

afecti el bé no subjecte d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article i sempre que aquesta no vinculació es publiqui en la forma que estableix aquesta Llei.

2. Es pot beneficiar de la limitació de responsabilitat l'habitatge habitual del deutor sempre que el seu valor no superi els 300.000 euros, de conformitat amb el que disposa la base imposable de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats en el moment de la inscripció en el Registre Mercantil.

En el cas d'habitatges situats en poblacions de més d'1.000.000 d'habitants, s'aplica un coeficient de l'1,5 al valor del paràgraf anterior.

3. En la inscripció de l'emprenedor en el Registre Mercantil corresponent al seu domicili s'ha d'indicar el bé immoble, propi o comú, que es pretén que no hagi de quedar obligat per les resultes del gir empresarial o professional per complir l'apartat 2 d'aquest article.

4. No es pot beneficiar de la limitació de responsabilitat el deutor que hagi actuat amb frau o negligència greu en el compliment de les seves obligacions amb tercers, sempre que així consti acreditat per sentència ferma o en concurs declarat culpable.

Article 9. *Publicitat mercantil de l'emprenedor de responsabilitat limitada.*

1. La condició d'emprenedor de responsabilitat limitada s'adquireix mitjançant la seva constància en el full obert en aquest en el Registre Mercantil corresponent al seu domicili. A més de les circumstàncies ordinàries, la inscripció ha de contenir una indicació de l'actiu no afecte de conformitat amb els apartats 1 i 2 de l'article 8 d'aquesta Llei i s'ha de practicar en la forma i amb els requisits previstos per a la inscripció de l'empresari individual. És títol per immatricular l'emprenedor de responsabilitat limitada l'acta notarial que ha de presentar obligatòriament el notari de forma telemàtica el mateix dia o el dia hàbil següent al de la seva autorització en el Registre Mercantil o la instància subscripta amb la signatura electrònica reconeguda de l'empresari i remesa telemàticament al Registre esmentat.

2. L'emprenedor inscrit ha de fer constar en tota la documentació, amb expressió de les dades registrals, la condició d'«emprenedor de responsabilitat limitada» o mitjançant l'addició a nom seu, cognoms i dades d'identificació fiscal de les sigles «ERL».

3. Subsisteix la responsabilitat universal del deutor pels deutes contrets amb anterioritat a la seva immatriculació en el Registre Mercantil com a emprenedor individual de responsabilitat limitada, llevat que els creditors hi donin el seu consentiment de manera expressa.

4. El Col·legi de Registradors, amb la supervisió del Ministeri de Justícia, ha de mantenir un portal públic de lliure accés en el qual s'han de divulgar sense cost per a l'usuari les dades relatives als emprenedors de responsabilitat limitada immatriculats.

Article 10. *Publicitat de la limitació de responsabilitat en el Registre de la Propietat.*

1. Per a la seva oposabilitat a tercers, la no-subjecció de l'habitatge habitual a les resultes del tràfic empresarial o professional s'ha d'inscriure en el Registre de la Propietat, en el full obert al bé.

2. Una vegada immatricula l'emprenedor de responsabilitat limitada, el registrador mercantil ha d'expedir-ne una certificació i remetre-la telemàticament al registrador de la propietat de manera immediata, sempre dins del mateix dia hàbil, per a la seva constància en l'assentament d'inscripció de l'habitatge habitual de l'emprenedor.

3. Practicada la inscripció a què es refereix el primer apartat d'aquest article, el registrador ha de denegar l'anotació preventiva de l'embargament travat sobre el bé no subjecte llevat que del manament resulti que s'asseguren deutes no empresarials o professionals o es tracti de deutes empresarials o professionals contrets amb anterioritat a la inscripció de limitació de responsabilitat, o d'obligacions tributàries o amb la Seguretat Social.

4. En el cas d'alienació a un tercer dels béns no subjectes, s'extingeix respecte d'aquests la no-vinculació a les resultes del tràfic, i la no-afecció es pot traslladar als béns subrogats per una nova declaració d'alta de l'interessat.

Article 11. *Comptes anuals de l'emprenedor individual.*

1. L'emprenedor de responsabilitat limitada ha de formular i, si s'escau, sotmetre a auditoria els comptes anuals corresponents a la seva activitat empresarial o professional de conformitat amb el que es preveu per a les societats unipersonals de responsabilitat limitada.

2. L'emprenedor de responsabilitat limitada ha de dipositar els comptes anuals al Registre Mercantil.

3. Transcorreguts set mesos des del tancament de l'exercici social sense que s'hagin dipositat els comptes anuals al Registre Mercantil, l'emprenedor perd el benefici de la limitació de responsabilitat en relació amb els deutes contrets amb posterioritat a la fi d'aquest termini. Recupera el benefici en el moment de la presentació.

4. No obstant això, els empresaris i professionals que optin per la figura de l'emprenedor de responsabilitat limitada i que tributin pel règim d'estimació objectiva, poden donar compliment a les obligacions comptables i de dipòsit de comptes que preveu aquest article mitjançant el compliment dels deures formals que estableix el seu règim fiscal i mitjançant el dipòsit d'un model estandarditzat de doble propòsit, fiscal i mercantil, en els termes que es despleguin per reglament.

CAPÍTOL III

La societat limitada de formació successiva

Article 12. *Societat limitada de formació successiva.*

El Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Capital social mínim.*

1. El capital de la societat de responsabilitat limitada no pot ser inferior a tres mil euros i s'ha d'expressar precisament en aquesta moneda.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, es poden constituir societats de responsabilitat limitada amb una xifra de capital social inferior al mínim legal en els termes que preveu l'article següent.

3. El capital social de la societat anònima no pot ser inferior a seixanta mil euros i s'ha d'expressar precisament en aquesta moneda.»

Dos. S'hi afegeix un nou article 4 bis amb la redacció següent:

«Article 4 bis. *Societats en règim de formació successiva.*

1. Mentre no s'assoleixi la xifra de capital social mínim que fixa l'apartat U de l'article 4, la societat de responsabilitat limitada està subjecta al règim de formació successiva, d'acord amb les regles següents:

a) Cal destinar a la reserva legal una xifra almenys igual al 20 per cent del benefici de l'exercici sense límit de quantia.

b) Una vegada cobertes les atencions legals o estatutàries, només es poden repartir dividends als socis si el valor del patrimoni net no és o, a conseqüència del repartiment, no resulta inferior al 60 per cent del capital legal mínim.

c) La suma anual de les retribucions satisfetes als socis i administradors pel desenvolupament d'aquests càrrecs durant aquests exercicis no pot excedir el 20 per cent del patrimoni net de l'exercici corresponent, sense perjudici de la retribució que els pugui correspondre com a treballadors per compte d'altri de la societat o a través de la prestació de serveis professionals que la mateixa societat concerta amb els socis i administradors esmentats.

2. En cas de liquidació, voluntària o forçosa, si el patrimoni de la societat és insuficient per atendre el pagament de les seves obligacions, els socis i els administradors de la societat han de respondre solidàriament del desemborsament de la xifra de capital mínim que estableix la Llei.

3. No és necessari acreditar la realitat de les aportacions dineràries dels socis en la constitució de societats de responsabilitat limitada de formació successiva. Els fundadors i els qui adquireixin alguna de les participacions assumides en la constitució han de respondre solidàriament davant la societat i davant els creditors socials de la realitat de les aportacions esmentades.»

Tres. Es modifica l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Prohibició de capital inferior al mínim legal.*

1. No s'han d'autoritzar escriptures de constitució de societat de capital que tinguin una xifra de capital social inferior a l'establerta legalment, ni escriptures de modificació del capital social que el deixin reduït per sota d'aquesta xifra, llevat que sigui conseqüència del compliment d'una llei.

2. En el cas de societats de responsabilitat limitada en règim de formació successiva, s'aplica el que estableixen els articles 4 i 4 bis.»

Quatre. Es torna a redactar l'article 23, que queda modificat de la manera següent:

«Article 23. *Estatuts socials.*

En els estatuts que han de regir el funcionament de les societats de capital, s'hi ha de fer constar:

- a) La denominació de la societat.
- b) L'objecte social, amb la determinació de les activitats que l'integren.
- c) El domicili social.
- d) El capital social, les participacions o les accions en què es divideixi, el seu valor nominal i la numeració correlativa. En el cas de les societats de responsabilitat limitada en règim de formació successiva, mentre la xifra de capital sigui inferior al mínim que fixa l'article 4, els estatuts han de contenir una declaració expressa de subjecció de la societat al règim esmentat. Els registradors mercantils han de fer constar, d'ofici, aquesta circumstància en les notes de despatx de qualsevol document inscriptible relatiu a la societat, com també en les certificacions que expedixin.

Si la societat és de responsabilitat limitada, s'ha d'expressar el nombre de participacions en què es divideixi el capital social, el valor nominal d'aquestes, la numeració correlativa i, si són desiguals, els drets que cadascuna atribueixi als socis i la quantia o l'extensió d'aquests.

Si la societat és anònima, ha d'expressar les classes d'accions i les sèries, en cas que n'hi hagi; la part del valor nominal pendent de desemborsament, com també la forma i el termini màxim en el qual s'ha de satisfer; i si les accions estan representades per mitjà de títols o per mitjà d'anotacions en compte. En cas que es representin per mitjà de títols, s'ha d'indicar si les accions són nominatives o al portador i si es preveu l'emissió de títols múltiples.

e) La manera o maneres d'organitzar l'administració de la societat, el nombre d'administradors o, almenys, el nombre màxim i el mínim, com també el termini de durada del càrrec i el sistema de retribució, si en tenen.

En les societats comanditàries per accions s'ha d'expressar, a més, la identitat dels socis col·lectius.

f) La manera de deliberar i adoptar els acords els òrgans col·legiats de la societat.»

CAPÍTOL IV

Inici de l'activitat emprenedora

Article 13. *Punts d'Atenció a l'Emprenedor.*

1. Els Punts d'Atenció a l'Emprenedor (PAE) són oficines que pertanyen a organismes públics i privats, incloses les notaries, com també punts virtuals d'informació i tramitació telemàtica de sol·licituds.

2. Els Punts d'Atenció a l'Emprenedor s'encarreguen de facilitar la creació de noves empreses, l'inici efectiu de la seva activitat i desenvolupament, a través de la prestació de serveis d'informació, tramitació de documentació, assessorament, formació i suport al finançament empresarial.

3. Els Punts d'Atenció a l'Emprenedor utilitzen el sistema de tramitació telemàtica del Centre d'Informació i Xarxa de Creació d'Empresa (CIRCE), la seu electrònica del qual s'ubica en el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

En aquests s'ha d'iniciar la tramitació del document únic electrònic (DUE) regulat a la disposició addicional tercera el Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

4. Tots els tràmits necessaris per a la constitució de societats, l'inici efectiu d'una activitat econòmica i el seu exercici per part dels emprenedors es poden fer a través del Punt d'Atenció a l'Emprenedor electrònic del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

5. El Punt d'Atenció a l'Emprenedor del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha d'incloure, en tots els casos:

a) Tota la informació i els formularis necessaris per a l'accés a l'activitat i el seu exercici.

b) La possibilitat de presentar tota la documentació i les sol·licituds necessàries.

c) La possibilitat de conèixer l'estat de tramitació dels procediments en què tinguin la condició d'interessat i, si s'escau, rebre la notificació corresponent dels actes de tràmit preceptius i la seva resolució per l'òrgan administratiu competent.

d) Tota la informació sobre les ajudes, subvencions i altres tipus de suport financer disponibles per a l'activitat econòmica de què es tracti en l'Estat, comunitats autònomes i entitats locals.

e) La resta de funcionalitats que li atribueixin aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

6. Els Punts d'Atenció a l'Emprenedor, presencials o electrònics, poden prestar tots o algun dels serveis esmentats a l'apartat anterior, d'acord amb el que estableix la disposició addicional tercera del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de societats de capital.

Article 14. *Inscripció dels emprenedors de responsabilitat limitada.*

1. Els tràmits necessaris per a la inscripció registral de l'emprenedor de responsabilitat limitada es poden dur a terme mitjançant el sistema de tramitació telemàtica del Centre d'Informació i Xarxa de Creació d'Empresa (CIRCE) i el document únic electrònic (DUE) que regula la disposició addicional tercera del Text refós de la Llei

de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la seva normativa de desplegament.

2. En cas que l'emprenedor opti per la inscripció utilitzant el sistema esmentat a l'apartat anterior, el procediment s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) En el Punt d'Atenció a l'Emprenedor s'ha d'emplenar tota la informació del DUE i s'hi ha d'aportar la documentació necessària per fer la inscripció en el Registre Mercantil, com també en el Registre de la Propietat.

b) El Punt d'Atenció a l'Emprenedor envia immediatament el DUE juntament amb la documentació corresponent al Registre Mercantil, i sol·licita la inscripció de l'empresari de responsabilitat limitada. El Registre Mercantil disposa de 6 hores hàbils per practicar la inscripció i remetre telemàticament al sistema de tramitació del CIRCE la certificació de la inscripció practicada, el qual l'ha de remetre a l'autoritat tributària competent.

c) Rebuda la certificació de la inscripció, el registrador mercantil sol·licita, respecte als béns inembargables per deutes professionals i empresarials, la inscripció d'aquesta circumstància en el Registre de la Propietat, amb l'aportació de la certificació expedida pel Registrador Mercantil.

d) El registrador de la propietat ha de practicar-ne la inscripció en el termini de 6 hores hàbils des de la recepció de la sol·licitud, i informar immediatament de la inscripció practicada el sistema de tramitació telemàtica del CIRCE, que ho trasllada a l'autoritat tributària competent.

e) En tot el moment, l'emprenedor pot conèixer, a través del Punt d'Atenció a l'Emprenedor on hagi iniciat la tramitació, en quin estat es troba.

Article 15. *Constitució de societats de responsabilitat limitada mitjançant escriptura pública i estatuts tipus.*

1. Els fundadors d'una societat de responsabilitat limitada poden optar per la constitució de la societat mitjançant escriptura pública amb estatuts tipus en format estandarditzat, i el seu contingut s'ha de desplegar per reglament.

2. En aquest cas s'ha d'utilitzar:

a) El document únic electrònic (DUE) que regula la disposició addicional tercera del Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

b) El sistema de tramitació telemàtica del Centre d'Informació i Xarxa de Creació d'Empreses (CIRCE).

c) Els models simplificats dels estatuts tipus en el format estandarditzat, el contingut dels quals s'ha de desplegar per reglament.

3. En els Punts d'Atenció a l'Emprenedor i de manera simultània:

a) S'emplena el document únic electrònic i se n'inicia la tramitació telemàtica, i s'envia a cada organisme intervinent, per via electrònica, la part del DUE que li correspon per fer el tràmit de la seva competència.

b) Se sol·licita la reserva de la denominació al Registre Mercantil Central, incloent-hi des d'una fins a cinc denominacions socials alternatives, d'entre les quals el Registre Mercantil Central emet el corresponent certificat negatiu de denominació seguint l'ordre proposat pel sol·licitant, dins les 6 hores hàbils següents a la sol·licitud.

La denominació pot ser de la borsa de denominacions amb reserva que preveu la disposició final primera del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de societats de capital.

c) Es concerta immediatament la data d'atorgament de l'escriptura de constitució mitjançant una comunicació en temps real amb l'agenda electrònica notarial i cal obtenir les dades de la notaria i la data i l'hora de l'atorgament. La data i l'hora de l'atorgament en cap cas pot ser superior a 12 hores hàbils des que s'inicia la tramitació telemàtica de conformitat amb la lletra a).

4. El notari:

a) En la data que determina la lletra c) de l'apartat 3, autoritza l'escriptura de constitució amb l'aportació del document justificatiu de desemborsament del capital social.

No obstant això, no cal acreditar la realitat de les aportacions dineràries si els fundadors manifesten en l'escriptura que responen solidàriament davant la societat i davant els creditors socials de la realitat d'aquestes.

b) Envia de manera immediata, a través del sistema de tramitació telemàtica del CIRCE, una còpia de l'escriptura a l'Administració Tributària sol·licitant l'assignació provisional d'un número d'identificació fiscal.

c) Remet una còpia autoritzada de l'escriptura de constitució al Registre Mercantil del domicili social a través del sistema de tramitació telemàtica del CIRCE.

d) Lliura als atorgants, si ho sol·liciten, una còpia simple electrònica de l'escriptura, sense cost addicional. Aquesta còpia ha d'estar disponible en el Punt d'Atenció a l'Emprenedor.

5. El registrador mercantil, una vegada rebuda del CIRCE una còpia electrònica de l'escriptura de constitució juntament amb el NIF provisional assignat i l'acreditació de l'exempció de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, en la modalitat d'operacions societàries, efectuat:

a) Procedeix a la qualificació i inscripció dins el termini de les 6 hores hàbils següents a la recepció telemàtica de l'escriptura, entenent-se per hores hàbils a aquest efecte les que quedin compreses dins l'horari d'obertura fixat per als registres.

b) Remet al Centre d'Informació i Xarxa de Creació d'Empreses, el mateix dia de la inscripció, la certificació de la inscripció practicada.

c) Sol·licita el número d'identificació fiscal definitiu a l'Administració tributària a través del CIRCE.

El sistema de tramitació telemàtica del CIRCE trasllada immediatament als fundadors que ho sol·licitin i al notari autoritzant de l'escriptura de constitució, la certificació electrònica o en suport paper a què es refereix l'apartat anterior, sense cost addicional.

Aquesta certificació és necessària per acreditar la correcta inscripció en el Registre de les societats, com també la inscripció del nomenament dels administradors designats en l'escriptura.

Així mateix, l'interessat pot sol·licitar en qualsevol moment, una vegada inscrita la societat, la certificació actualitzada del contingut del full registral d'aquella que expedeix el registrador amb la seva signatura electrònica i proveïda d'un codi de validació de conformitat amb el que es preveu per a les certificacions amb informació continuada.

6. L'autoritat tributària competent notifica telemàticament al sistema de tramitació telemàtica del CIRCE el caràcter definitiu del número d'identificació fiscal. Aquest últim el trasllada immediatament als fundadors.

7. Els fundadors poden atribuir al notari autoritzant la facultat de solucionar electrònicament els defectes que hagi advertit el registrador en la seva qualificació, sempre que aquell s'ajusti a la qualificació i a la voluntat manifestada per les parts.

8. Des del Punt d'Atenció a l'Emprenedor es procedeix a dur a terme els tràmits relatius a l'inici d'activitat mitjançant l'enviament de la informació continguda en el DUE a l'autoritat tributària, a la Tresoreria General de la Seguretat Social i, si s'escau, a les administracions locals i autonòmiques per portar a terme les comunicacions, els registres i les sol·licituds d'autoritzacions i llicències necessàries per a la posada en marxa de l'empresa.

Article 16. *Constitució de societats de responsabilitat limitada sense estatuts tipus.*

Quan els fundadors optin per la constitució d'una societat de responsabilitat limitada sense estatuts tipus, s'aplica el que disposa l'article 15 d'aquesta Llei, amb les particularitats següents:

1. Els fundadors poden optar per sol·licitar, a través dels Punts d'Atenció a l'Emprenedor, la reserva de denominació i concertar la data d'atorgament de l'escriptura de constitució.

2. El notari ha de procedir de conformitat amb el que preveu l'apartat 4 de l'article 15.

3. El registrador mercantil, una vegada rebuda la còpia electrònica de l'escriptura de constitució, ha d'inscriure la societat inicialment en el Registre Mercantil en el termini de 6 hores hàbils, indicant exclusivament les dades relatives a la denominació, el domicili i l'objecte social, a més del capital social i l'òrgan d'administració seleccionat.

Des d'aquesta immatriculació, la societat es regeix pel que disposa la Llei de societats de capital.

4. L'escriptura de constitució s'ha d'inscriure de forma definitiva en els termes del seu atorgament dins el termini de qualificació ordinari, entenent que aquesta segona inscripció val com a modificació d'estatuts. Si la inscripció definitiva es practica estant vigent l'assentament de presentació, els efectes es retrotrauen a aquesta data.

5. Una vegada practicada la inscripció definitiva, el registrador mercantil ha de notificar telemàticament a l'autoritat tributària competent la inscripció de la societat i sol·licitar-ne el número d'identificació fiscal definitiu.

6. Per acreditar la correcta inscripció, inicial o definitiva, en el registre de les societats, com també la inscripció del nomenament dels administradors designats en l'escriptura, és suficient la certificació electrònica o en suport paper que, a sol·licitud de l'interessat, expedeixi, sense cost addicional, el registrador mercantil el mateix dia de la inscripció inicial o definitiva.

7. Quan els fundadors optin per la constitució d'una societat de responsabilitat limitada sense estatuts tipus, la tramitació de la constitució es pot fer utilitzant el document únic electrònic i el sistema de tramitació telemàtica del CIRCE.

Article 17. Realització dels tràmits associats a l'inici i exercici de l'activitat d'empresaris individuals i societats.

1. Els tràmits necessaris per a l'alta i l'inici de l'activitat dels empresaris individuals i de les societats mercantils es poden fer mitjançant el document únic electrònic que regula la disposició addicional tercera del Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la seva normativa de desplegament.

2. El procediment s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) Des del Punt d'Atenció a l'Emprenedor es recullen en el document únic electrònic (DUE) totes les dades necessàries per tramitar l'alta en el règim de la Seguretat Social que correspongui, la declaració censal d'inici d'activitat i, si s'escau, la comunicació d'obertura del centre de treball, que s'han de remetre pel sistema de tramitació telemàtica del CIRCE a les autoritats competents.

b) Simultàniament a l'enviament de les sol·licituds d'alta, el sistema de tramitació telemàtica del CIRCE remet a la comunitat autònoma la comunicació d'inici d'activitat, la declaració responsable o la sol·licitud d'autorització o llicència, en cas que la comunitat autònoma on l'empresari s'hagi d'establir exigeixi algun d'aquests tràmits.

c) Simultàniament a l'enviament de la comunicació d'inici de l'activitat o la declaració responsable a la comunitat autònoma, o concedida l'autorització o llicència per la comunitat autònoma, el sistema de tramitació telemàtica del CIRCE remet per via telemàtica, a l'ajuntament on l'empresari s'hagi d'establir, la comunicació d'inici d'activitat, la declaració responsable de l'empresa o la sol·licitud de llicència, segons els casos, de conformitat amb les previsions dels articles 70 bis apartat 4, 84 bis i 84 ter de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i altra legislació aplicable.

d) Enviada la comunicació d'inici d'activitat o la declaració responsable a l'ajuntament, o concedida l'autorització o llicència municipal, el Punt d'Atenció a l'Emprenedor comunica immediatament a l'empresari la finalització dels tràmits necessaris per a l'inici de l'activitat.

e) Amb la sol·licitud d'iniciació dels tràmits, l'empresari ha d'abonar l'import resultant de la suma de la totalitat de les taxes que, si s'escau, exigeixin les autoritats competents. L'ingrés es pot fer mitjançant transferència bancària o targeta de crèdit o de dèbit.

3. Durant l'exercici de l'activitat, l'emprenedor pot realitzar, a través dels Punts d'Atenció a l'Emprenedor, qualsevol altre tràmit preceptiu associat a l'exercici de l'activitat davant les autoritats estatals, autonòmiques i locals, incloses la sol·licitud d'autoritzacions i la presentació de comunicacions i declaracions responsables per a l'obertura de nous establiments o instal·lacions.

S'exclouen del que disposa el paràgraf anterior les obligacions fiscals i de la Seguretat Social, com també els tràmits associats als procediments de contractació pública i de sol·licitud de subvencions i ajudes.

Article 18. *Legalització de llibres.*

1. Tots els llibres que obligatòriament han de portar els empresaris d'acord amb les disposicions legals aplicables, inclosos els llibres d'actes de juntes i altres òrgans col·legiats, o els llibres registres de socis i d'accions nominatives, s'han de legalitzar telemàticament en el Registre Mercantil després d'emplenar-los en suport electrònic i abans que transcorrin els quatre mesos següents a la data del tancament de l'exercici.

2. Els empresaris poden legalitzar voluntàriament llibres de detall d'actes o grups d'actes formats amb una periodicitat inferior a l'annual quan interressi acreditar de manera fefaent el fet i la data de la seva intervenció pel registrador.

3. El registrador ha de comprovar el compliment dels requisits formals, com també la formació successiva regular dels que es portin dins de cada classe i certificar electrònicament la seva intervenció fent constar el corresponent codi de validació.

Article 19. *Organització dels registres.*

El Registre de la Propietat i Mercantil està obert al públic a tots els efectes, inclòs el de presentació de documents, de dilluns a divendres de les nou a les disset hores, llevat del mes d'agost i els dies 24 i 31 de desembre, en què està obert de les nou a les catorze hores.

Cada Registre de la Propietat té a càrrec seu un o diversos registradors. El nombre de registradors que estan a càrrec de cada Registre de la Propietat, en règim de divisió personal, es determina sobre criteris objectius, mitjançant reial decret, a proposta del Ministeri de Justícia.

Els registres de la propietat, mercantils i de béns mobles s'han de portar en format electrònic mitjançant un sistema informàtic únic en la forma que es determini per reglament. Aquest sistema informàtic ha de permetre que les administracions públiques i els òrgans judicials, en l'exercici de les seves competències i sota la seva responsabilitat, tinguin accés a les dades que constin en els registres de la propietat, mercantils i de béns mobles, per bé que, en el cas de les administracions públiques, respectant les excepcions relatives a les dades especialment protegides. Els accessos s'han de fer mitjançant procediments electrònics i amb els requisits i les prescripcions tècniques que siguin establerts dins els esquemes nacionals d'interoperabilitat i de seguretat.

Article 20. *Sectorització universal de l'activitat dels emprenedors.*

1. En les seves relacions amb les administracions públiques en l'exercici de les seves competències respectives, els emprenedors han d'identificar la seva activitat principal per referència al codi d'activitat econòmica que la descriu més bé i amb el desglossament que sigui suficient de la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques. La sectorització d'activitat és única per a tota l'Administració.

2. A aquest efecte, en els documents inscriptibles i en la primera inscripció de constitució de les entitats corresponents en els registres públics competents, s'hi han de fer constar els codis corresponents a les activitats que corresponen a l'objecte social

respectiu de cada entitat inscriptible. En els comptes anuals que s'hagin de dipositar, s'hi ha d'identificar quina és l'única activitat principal exercida durant l'exercici per referència al codi corresponent.

3. Els registres públics on es dipositin els comptes anuals han de posar a disposició de totes les administracions públiques els codis d'activitat vigents. Els dubtes que se suscitin sobre la seva correcció s'han de resoldre mitjançant resolució de l'Institut Nacional d'Estadística, al qual el registrador ha de sotmetre l'última decisió.

CAPÍTOL V

Acord extrajudicial de pagaments

Article 21. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«1. Per sol·licitar la declaració de concurs, hi estan legitimats el deutor, qualsevol dels seus creditors i el mediador concursal quan es tracti del procediment que regula el títol X d'aquesta Llei.»

Dos. Es modifiquen els apartats 1, 3 i 4 de l'article 5 bis, que queden redactats de la manera següent:

«1. El deutor pot posar en coneixement del jutjat competent per a la declaració del seu concurs que ha iniciat negociacions per arribar a un acord de refinançament o per obtenir adhesions a una proposta anticipada de conveni en els termes que preveu aquesta Llei.

En cas que sol·liciti un acord extrajudicial de pagament, una vegada el mediador concursal proposat accepti el càrrec, el registrador mercantil o notari al qual s'hagi sol·licitat la designació del mediador concursal ha de comunicar, d'ofici, l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració de concurs.»

«3. El secretari judicial, sense cap altre tràmit, ha de procedir a deixar constància de la comunicació presentada pel deutor o, en els casos de negociació d'un acord extrajudicial de pagament, pel notari o pel registrador mercantil.»

«4. Transcorreguts tres mesos de la comunicació al jutjat, el deutor, hagi arribat o no a un acord refinançament, un acord extrajudicial de pagaments o les adhesions necessàries per a l'admissió a tràmit d'una proposta anticipada de conveni, ha de sol·licitar la declaració de concurs dins el mes hàbil següent, llevat que ja ho hagi sol·licitat el mediador concursal o no es trobi en estat d'insolvència.»

Tres. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«3. Una vegada efectuada la comunicació que preveu l'article 5 bis i mentre no transcorri el termini de tres mesos que preveu el precepte esmentat, no s'admeten sol·licituds de concurs a instància d'altres legitimats diferents del deutor o, en el procediment que preveu el títol X d'aquesta Llei, diferents del deutor o del mediador concursal.»

Quatre. Es modifica el número 2n de l'apartat 6 de l'article 71, que passa a tenir la redacció següent:

«2n L'acord hagi obtingut l'informe favorable d'expert independent, que compleixi les condicions de l'article 28, designat pel registrador mercantil del domicili del deutor. Si l'acord de refinançament afecta diverses societats del mateix grup, l'informe pot ser únic i elaborat per un sol expert, designat pel registrador del

domicili de la societat dominant, si està afectada per l'acord o, si no, pel del domicili de qualsevol de les societats del grup. L'informe de l'expert ha de contenir un judici tècnic sobre la suficiència de la informació proporcionada pel deutor, sobre el caràcter raonable i realitzable del pla en les condicions definides en el paràgraf primer i sobre la proporcionalitat de les garanties de conformitat amb les condicions normals de mercat en el moment de la signatura de l'acord. Quan l'informe contingui reserves o limitacions de qualsevol classe, la seva importància ha de ser avaluada de manera expressa pels signants de l'acord.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 178, que passa a tenir la redacció següent:

«2. La resolució judicial que declari la conclusió del concurs del deutor persona natural per liquidació de la massa activa ha de declarar la remissió dels deutes insatisfets, sempre que el concurs no hagi estat declarat culpable ni condemnat pel delictes que preveu l'article 260 del Codi Penal o per qualsevol altre delictes relacionat singularment amb el concurs i que hagin estat satisfets en la seva integritat els crèdits contra la massa, i els crèdits concursals privilegiats i, almenys, el 25 per cent de l'import dels crèdits concursals ordinaris. Si el deutor ha intentat sense èxit l'acord extrajudicial de pagaments, pot obtenir la remissió dels crèdits restants si han estat satisfets els crèdits contra la massa i tots els crèdits concursals privilegiats.»

Sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 198, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Registre públic concursal es porta sota la dependència del Ministeri de Justícia i consta de tres seccions:

a) A la secció primera, d'edictes concursals, s'hi insereixen ordenats per concursat i dates, les resolucions que s'hagin de publicar de conformitat amb el que preveu l'article 23 i en virtut del manament remès pel secretari judicial.

b) A la secció segona, de publicitat registral, s'hi fan constar, ordenades per concursat i dates, les resolucions registrals anotades o inscrites en tots els registres públics de persones a què es refereix l'article 24.1, 2 i 3, incloses les que declari concursats culpables o acordin la designació o inhabilitació dels administradors concursals i en virtut de certificacions remeses d'ofici per l'encarregat del Registre una vegada practicat l'assentament corresponent.

c) A la secció tercera, d'acords extrajudicials, s'hi ha de fer constar l'obertura de les negociacions per arribar a aquests acords i la seva finalització.»

Set. S'afegeix un títol X a la Llei concursal, amb el contingut següent:

«TÍTOL X

L'acord extrajudicial de pagaments

Article 231. *Pressupòsits.*

1. L'empresari persona natural que estigui en situació d'insolvència d'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquesta Llei, o que prevegi que no pot complir regularment les seves obligacions, pot iniciar un procediment per arribar a un acord extrajudicial de pagaments amb els creditors, sempre que, aportant el balanç corresponent, justifiqui que el seu passiu no supera els cinc milions d'euros.

A l'efecte d'aquest títol, es consideren empresaris persones naturals no només aquells que tinguin aquesta condició d'acord amb la legislació mercantil, sinó aquells que exerceixin activitats professionals o tinguin aquella consideració a l'efecte de la legislació de la Seguretat Social, com també els treballadors autònoms.

2. També poden instar el mateix acord qualssevol persones jurídiques, siguin o no societats de capital, que compleixin les condicions següents:

- a) Es trobin en estat d'insolvència.
- b) En cas de ser declarades en concurs, aquest concurs no hagi de revestir especial complexitat en els termes que preveu l'article 190 d'aquesta Llei.
- c) Que disposin d'actius líquids suficients per satisfer les despeses pròpies de l'acord.
- d) Que el seu patrimoni i els seus ingressos previsibles permetin aconseguir amb possibilitats d'èxit un acord de pagament en els termes que recull l'apartat 1 de l'article 236.

3. No poden formular la sol·licitud per arribar a un acord extrajudicial:

1r Els qui hagin estat condemnats en sentència ferma per delictes contra el patrimoni, contra l'ordre socioeconòmic, de falsedat documental, contra la Hisenda pública, la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors.

2n Els subjectes a la inscripció obligatòria en el Registre Mercantil que no hi estiguin inscrits amb antelació.

3r Les persones que en els tres exercicis immediatament anteriors a la sol·licitud no hagin portat la comptabilitat o hagin incomplert en algun d'aquests exercicis l'obligació del dipòsit dels comptes anuals, tot i estar-hi obligades legalment.

4t Les persones que, dins els últims tres anys, hagin arribat a un acord extrajudicial amb els creditors, hagin obtingut l'homologació judicial d'un acord de refinançament o hagin estat declarades en concurs de creditors.

4. No poden accedir a l'acord extrajudicial de pagaments els qui estiguin negociant amb els creditors un acord de refinançament o la sol·licitud de concurs dels quals hagi estat admesa a tràmit.

5. Tampoc és possible iniciar l'acord extrajudicial si qualsevol dels creditors del deutor, que necessàriament haurien d'estar vinculats per l'acord, ha estat declarat en concurs.

Els crèdits de dret públic no poden estar afectats per l'acord extrajudicial. Els crèdits amb garantia real únicament es poden incorporar a l'acord extrajudicial i poden estar-ne afectats si així ho decideixen els creditors que en tenen la titularitat, mitjançant la comunicació expressa que preveu l'apartat 4 de l'article 234.

No poden acudir al procediment que preveu aquest títol les entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 232. Sol·licitud d'acord extrajudicial de pagaments.

1. El deutor que pretengui arribar amb els seus creditors a un acord extrajudicial de pagaments ha de sol·licitar el nomenament d'un mediador concursal.

Si el deutor és una persona jurídica, és competent per decidir sobre la sol·licitud l'òrgan d'administració o el liquidador.

2. La sol·licitud s'ha de fer mitjançant instància subscripta pel deutor, en la qual el deutor ha de fer constar l'efectiu i els actius líquids de què disposa, els béns i els drets de què és titular, els ingressos regulars previstos, una llista de creditors on consti la quantia i el venciment dels crèdits respectius, una relació dels contractes vigents i una relació de despeses mensuals previstes. Aquesta llista de creditors també ha d'incloure els titulars de préstecs o crèdits amb garantia real o de dret públic sense perjudici que puguin no estar afectats per l'acord.

Si el deutor és una persona casada, llevat que estigui en règim de separació de béns, ha d'indicar la identitat del cònjuge, i ha de fer constar el règim econòmic del

matrimoni, i si està legalment obligat a la tenidoria de comptabilitat, hi ha d'adjuntar també els comptes anuals corresponents als tres últims exercicis.

3. En cas que els deutors siguin empresaris o entitats inscriptibles, s'ha de sol·licitar la designació del mediador al registrador mercantil corresponent al domicili del deutor mitjançant una instància que pot ser cursada telemàticament, el qual ha de procedir a l'obertura del full corresponent, en cas que no consti inscrit. En els altres casos, se n'ha de sol·licitar la designació al notari del domicili del deutor. La sol·licitud s'ha d'inadmetre quan el deutor no justifiqui el compliment dels requisits legalment exigits per arribar a un acord extrajudicial, quan el deutor es trobi en alguna situació de les que preveuen els apartats 3 o 4 de l'article 231 d'aquesta Llei i quan falti algun dels documents exigits o els presentats siguin incomplets.

Article 233. *Nomenament de mediador concursal.*

1. El nomenament d'un mediador concursal ha de recaure en la persona natural o jurídica a la qual de manera seqüencial correspongui d'entre les que constin a la llista oficial que s'ha de publicar en el portal corresponent del «Butlletí Oficial de l'Estat», la qual ha de subministrar el Registre de Mediadors i Institucions de Mediació del Ministeri de Justícia.

El mediador concursal ha de reunir, a més d'aquesta condició d'acord amb la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en assumptes civils i mercantils, alguna de les que indica l'apartat 1 de l'article 27.

En tot el que no preveu aquesta Llei en relació amb el mediador concursal, cal atènyer-se al que disposa en matèria de nomenament d'experts independents.

2. En acceptar el nomenament, el mediador concursal ha de facilitar al registrador mercantil o notari una adreça electrònica que compleixi les condicions que estableix l'article 29.6 d'aquesta Llei, en què els creditors poden fer qualsevol comunicació o notificació.

3. El registrador o el notari ha de procedir al nomenament d'un mediador concursal. Una vegada el mediador concursal accepti el càrrec, el registrador mercantil o el notari ha de donar compte del fet per certificació o còpia remeses als registres públics de béns competents per a la seva constància per anotació preventiva en el full registral corresponent, com també en el Registre Civil i els altres registres públics que correspongui, ha de comunicar d'ofici l'obertura de negociacions al jutge competent per a la declaració de concurs i ordenar-ne la publicació en el Registre Públic Concursal.

4. Així mateix, ha d'adreçar una comunicació per mitjans electrònics a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària i a la Tresoreria General de la Seguretat Social a través dels mitjans que aquestes habilitin en les seves respectives seus electròniques, consti o no la seva condició de creditors, en la qual ha de fer constar la identificació del deutor amb el nom i el número d'identificació fiscal i la del mediador amb el nom, el número d'identificació fiscal i l'adreça electrònica, com també la data d'acceptació del càrrec per aquest. Igualment se n'ha de remetre una comunicació a la representació dels treballadors, si n'hi ha, on se'ls faci saber el seu dret a personar-se en el procediment.

Article 234. *Convocatòria als creditors.*

1. Dins els deu dies següents a l'acceptació del càrrec, el mediador concursal ha de comprovar l'existència i la quantia dels crèdits i convocar el deutor i els creditors que constin a la llista presentada pel deutor, sempre que puguin resultar afectats per l'acord, a una reunió que s'ha de celebrar dins els dos mesos següents a l'acceptació, a la localitat on el deutor tingui el domicili. En tots els casos, s'han d'excloure de la convocatòria els creditors de dret públic.

2. La convocatòria s'ha de fer per conducte notarial, per qualsevol mitjà de comunicació, individual i escrit, que n'asseguri la recepció. Si hi consta l'adreça

electrònica dels creditors perquè aquests l'han proporcionat al mediador concursal en els termes que indica l'apartat 4 de l'article 235, la comunicació s'ha de fer a l'adreça electrònica esmentada.

3. A la convocatòria ha de constar el lloc, el dia i l'hora de la reunió, la finalitat d'arribar a un acord de pagament i la identitat de cadascun dels creditors convocats, amb expressió de la quantia del crèdit, la data de concessió i de venciment i les garanties personals o reals constituïdes.

4. Una vegada rebuda la convocatòria, els creditors titulars de crèdits amb garantia real que voluntàriament vulguin intervenir en l'acord extrajudicial ho han de comunicar de manera expressa al mediador dins el termini d'un mes.

Article 235. *Efectes de la iniciació de l'expedient.*

1. Una vegada sol·licitada l'obertura de l'expedient, el deutor pot continuar la seva activitat laboral, empresarial o professional. Des de la presentació de la sol·licitud, el deutor s'ha d'abstenir de sol·licitar la concessió de préstecs o crèdits, ha de retornar a l'entitat les targetes de crèdit de què sigui titular i s'ha d'abstenir d'utilitzar cap mitjà electrònic de pagament.

2. Des de la publicació de l'obertura de l'expedient i per part dels creditors que puguin estar afectats pel possible acord extrajudicial de pagaments, no es pot iniciar ni continuar cap execució sobre el patrimoni del deutor mentre es negocia l'acord extrajudicial fins a un termini màxim de tres mesos. Se n'exceptuen els creditors de crèdits amb garantia real, cas en què, l'inici o la continuació de l'execució depèn de la decisió del creditor. El creditor amb garantia real que decideixi iniciar o continuar el procediment no pot participar en l'acord extrajudicial. Una vegada practicada l'anotació corresponent de l'obertura del procediment en els registres públics de béns, no es poden anotar respecte als béns del deutor instant embargaments o segrestos posteriors a la presentació de la sol·licitud del nomenament de mediador concursal, llevat dels que puguin correspondre en el curs de procediments seguits pels creditors de dret públic i els creditors titulars de crèdits amb garantia real que no participin en l'acord extrajudicial.

3. Des de la publicació de l'obertura de l'expedient, els creditors que puguin estar afectats per l'acord s'han d'abstenir de realitzar cap acte per millorar la situació en què es troben respecte al deutor comú.

4. Des de la publicació de l'obertura de l'expedient, els creditors que ho considerin oportú poden facilitar al mediador concursal una adreça electrònica perquè aquest els practiqui totes les comunicacions que siguin necessàries o convenients, i produeixen plens efectes les que es remetin a l'adreça proporcionada.

5. El creditor que disposi de garantia personal per a la satisfacció del crèdit, la pot exercir sempre que el crèdit contra el deutor hagi vençut. En l'execució de la garantia, els garants no poden invocar la sol·licitud del deutor en perjudici de l'executant.

6. El deutor que estigui negociant un acord extrajudicial no pot ser declarat en concurs, mentre no hi concorrin les circumstàncies que preveu l'article 5 bis.

Article 236. *El pla de pagaments.*

1. Tan aviat com sigui possible, i en qualsevol cas amb una antelació mínima de vint dies naturals a la data prevista per a la celebració de la reunió, el mediador concursal ha de remetre als creditors, amb el consentiment del deutor, un pla de pagaments dels crèdits pendents de pagament a la data de la sol·licitud, en el qual l'espera o moratòria no pot superar els tres anys i en el qual la quitança o condonació no pot superar el 25 per cent de l'import dels crèdits.

El pla de pagaments s'ha d'acompanyar d'un pla de viabilitat i ha de contenir una proposta de compliment regular de les noves obligacions, incloent-hi, si s'escau, la fixació d'una quantitat en concepte d'aliments per al deutor i la seva

família, i d'un pla de continuació de l'activitat professional o empresarial que desenvolupava.

El pla de pagaments ha d'incloure necessàriament una proposta de negociació de les condicions dels préstecs i crèdits, com també una còpia de l'acord o sol·licitud d'ajornament dels crèdits de dret públic o, almenys, de les dates de pagament d'aquests, si no s'han de satisfer dins els terminis de venciment.

2. La proposta també pot consistir en la cessió de béns als creditors en pagament dels deutes.

3. Dins els deu dies naturals posteriors a l'enviament de la proposta d'acord pel mediador concursal als creditors, aquests poden presentar propostes alternatives o propostes de modificació. Transcorregut aquest termini, el mediador concursal ha de remetre als creditors el pla de pagaments i viabilitat final acceptat pel deutor.

4. El mediador concursal ha de sol·licitar immediatament la declaració de concurs de creditors si, dins el termini esmentat a l'apartat 3 d'aquest article, decideixen no continuar les negociacions els creditors que representin almenys la majoria del passiu que necessàriament pugui estar afectat per l'acord, exclosos els crèdits amb garantia real els titulars dels quals no hagin comunicat la voluntat d'intervenir-hi o qualsevol creditor de dret públic.

Article 237. *La reunió dels creditors.*

1. Els creditors convocats han d'assistir a la reunió, llevat dels que hi hagin manifestat la seva aprovació o oposició dins els deu dies naturals anteriors a la reunió. Llevat dels que tinguin constituïda a favor seu una garantia real, els crèdits de què sigui titular el creditor que, havent rebut la convocatòria, no assisteixi a la reunió i no hi hagi manifestat la seva aprovació o oposició dins els deu dies naturals anteriors, s'han de qualificar com a subordinats en cas que, fracassada la negociació, sigui declarat el concurs del deutor comú.

2. El pla de pagaments i el pla de viabilitat poden ser modificats a la reunió, sempre que no s'alterin les condicions de pagament dels creditors que, pel fet d'haver manifestat la seva aprovació dins els deu dies naturals anteriors, no hagin assistit a la reunió.

Article 238. *L'acord extrajudicial de pagaments.*

1. Perquè el pla de pagaments es consideri acceptat, cal que hi votin a favor creditors que siguin titulars, almenys, del 60 per cent del passiu. En cas que el pla de pagaments consisteixi en la cessió de béns del deutor en pagament de deutes, aquest pla ha de comptar amb la aprovació de creditors que representin el setanta-cinc per cent del passiu i del creditor o creditors que, si s'escau, tinguin constituïda a favor seu una garantia real sobre aquests béns. En tots dos casos, per a la formació d'aquestes majories s'ha de tenir en compte exclusivament el passiu que hagi d'estar afectat per l'acord i els creditors d'aquest.

2. Si el pla és acceptat pels creditors, l'acord s'ha d'elevat immediatament a escriptura pública, que tanca l'expedient que el notari hagi obert. Per als oberts pel registrador mercantil, s'ha de presentar davant el Registre Mercantil una còpia de l'escriptura perquè el registrador pugui tancar l'expedient. El notari o el registrador ha de comunicar el tancament de l'expedient al jutjat que hagi de tramitar el concurs. Igualment ha de donar compte del fet per certificació o còpia remeses als registres públics de béns competents per a la cancel·lació de les anotacions practicades. Així mateix, ha de publicar l'existència de l'acord en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el Registre Públic Concursal per mitjà d'un anunci que ha de contenir les dades que identifiquin el deutor, incloent-hi el número d'identificació fiscal, el registrador o notari competent, el número d'expedient de nomenament del mediador, el nom del mediador concursal, incloent-hi el número d'identificació

fiscal, i la indicació que l'expedient està a disposició dels creditors interessats en el Registre Mercantil o la notaria corresponent per a la publicitat del seu contingut.

3. Si el pla no és acceptat, i el deutor continua incurs en insolvència, el mediador concursal ha de sol·licitar immediatament al jutge competent la declaració de concurs, que el jutge ha d'acordar també de manera immediata. Si s'escau, ha d'instar també del jutge la conclusió del concurs per insuficiència de massa activa en els termes que preveu l'article 176 bis d'aquesta Llei.

Article 239. *Impugnació de l'acord.*

1. Dins els deu dies següents a la publicació, el creditor que no hagi estat convocat o no hagi votat a favor de l'acord o hi hagi manifestat amb anterioritat la seva oposició en els termes que estableix l'article 237.1, pot impugnar-lo davant el jutjat que sigui competent per conèixer del concurs del deutor.

2. La impugnació no suspèn l'execució de l'acord i només es pot fonamentar en la falta de concurrència de les majories exigides per a l'adopció de l'acord tenint en compte, si s'escau, els creditors no convocats, en la superació dels límits que estableix l'article 236.1 o en la desproporció del quitança o moratòria exigides.

3. Totes les impugnacions es tramiten conjuntament pel procediment de l'incident concursal.

4. La sentència d'anul·lació de l'acord s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el Registre Públic Concursal.

5. La sentència que resolgui sobre la impugnació és susceptible de recurs d'apel·lació de tramitació preferent.

6. L'anul·lació de l'acord dóna lloc a la substanciació del concurs consecutiu regulat a l'article 242.

Article 240. *Efectes de l'acord sobre els creditors.*

1. Cap creditor afectat per l'acord pot iniciar o continuar execucions contra el deutor per deutes anteriors a la publicació de l'obertura de l'expedient. El deutor pot sol·licitar la cancel·lació dels corresponents embargaments del jutge que els hagi ordenat.

2. En virtut de l'acord extrajudicial, els crèdits queden ajornats i remesos de conformitat amb el que s'hagi pactat.

En cas de cessió de béns als creditors, els crèdits es consideren extingits en tot o en part, segons el que s'hagi acordat.

3. Els creditors conserven les accions que els corresponen per la totalitat dels crèdits contra els obligats solidaris i els garants personals del deutor.

Article 241. *Compliment i incompliment de l'acord.*

1. El mediador concursal ha de supervisar el compliment de l'acord.

2. Si el pla de pagaments és complet íntegrament, el mediador concursal ho ha de fer constar en una acta notarial que s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el Registre Públic Concursal.

3. Si l'acord extrajudicial de pagaments és incomplert, el mediador concursal ha d'instar el concurs, i es considera que el deutor incomplidor es troba en estat d'insolvència.

Article 242. *Especialitats del concurs consecutiu.*

1. Té la consideració de concurs consecutiu el que es declari a sol·licitud del mediador concursal, del deutor o dels creditors per la impossibilitat d'arribar a un acord extrajudicial de pagaments o per incompliment del pla de pagaments acordat.

Igualment té la consideració de concurs consecutiu el que sigui conseqüència de l'anul·lació de l'acord extrajudicial assolit.

2. En el concurs consecutiu, llevat del supòsit d'insuficiència de massa activa en els termes que preveu l'article 176 bis de la Llei, s'ha d'obrir necessàriament i simultàniament la fase de liquidació, de conformitat amb el que disposa el títol V d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

1a Llevat que hi hagi una causa justa, el jutge ha de designar un administrador del concurs al mediador concursal, el qual no pot percebre per aquest concepte més retribució que la que li hagi estat fixada en l'expedient d'arranjament extrajudicial llevat que ateses circumstàncies excepcionals el jutge acordi una altra cosa.

2a També tenen la consideració de crèdits contra la massa les despeses de l'expedient extrajudicial i els altres crèdits que, de conformitat amb l'article 84 d'aquesta Llei, tinguin la consideració de crèdits contra la massa, que s'hagin generat durant la tramitació de l'expedient extrajudicial, que no hagin estat satisfets.

3a El termini de dos anys per a la determinació dels actes rescindibles es compta des de la data de la sol·licitud del deutor al registrador mercantil o notari.

4a No necessiten sol·licitar reconeixement els titulars de crèdits que hagin signat l'acord extrajudicial.

5a En el cas de deutor empresari persona natural, si el concurs es qualifica com a fortuït, el jutge ha de declarar la remissió de tots els deutes que no siguin satisfets en la liquidació, llevat dels de dret públic sempre que siguin satisfets íntegrament els crèdits contra la massa i els crèdits concursals privilegiats.»

Vuit. S'introdueix una nova disposició addicional amb la redacció següent:

«Disposició addicional setena. *Tractament de crèdits de dret públic en cas d'acord extrajudicial de pagaments.*

1. El que disposa el títol X d'aquesta Llei no és aplicable als crèdits de dret públic per a la gestió recaptadora dels quals sigui aplicable el que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, o el Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

2. El deutor persona natural o jurídica a què es refereix l'article 231 que tingui deutes dels previstos a l'apartat anterior, una vegada admesa la sol·licitud d'acord extrajudicial de pagaments que regula l'article 232, ha de sol·licitar a l'Administració pública competent un ajornament o fraccionament de pagament comprensiu dels deutes que, en aquesta data, estiguin pendents d'ingrés, sempre que no tingui previst fer-ho dins el termini que estableix la normativa aplicable.

3. Si es tracta de deutes amb la Hisenda pública, la tramitació de les sol·licituds d'ajornament o fraccionament a què es refereix l'apartat anterior es regeix pel que disposen la Llei general tributària i la seva normativa de desplegament, amb les especialitats següents:

a) L'acord de resolució de l'ajornament o fraccionament només es pot dictar quan l'acord extrajudicial de pagaments hagi estat formalitzat. No obstant això, és possible emetre resolució abans de la concurrència d'aquesta circumstància si transcorren tres mesos des de la presentació de la sol·licitud sense que s'hagi publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» l'existència d'aquest acord o se'n declara el concurs.

b) L'acord de concessió de l'ajornament o fraccionament, llevat que motius de quantia discrecionalment apreciats per l'Administració determinin el contrari, té com a referència temporal màxima la que preveu l'acord extrajudicial de pagaments, per bé que la periodicitat dels terminis pot ser diferent.

Els ajornaments i fraccionaments de pagament concedits al seu moment i vigents a la data de presentació de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament a

què es refereix l'apartat 2 anterior continuen tenint efectes plens, sense perjudici de les peticions de modificació en les condicions que es puguin presentar, cas en què els deutes a què es refereixin s'han d'incorporar a aquesta sol·licitud.

En tots els casos s'han d'incorporar a la sol·licitud d'ajornament o fraccionament els deutes que a la data de presentació d'aquesta estiguin inclosos en sol·licituds pendents de resolució.

4. Si es tracta de deutes amb la Seguretat Social, la tramitació de les sol·licituds d'ajornament o fraccionament a què es refereix l'apartat 2 anterior es regeix pel que disposen el Text refós de la Llei de la Seguretat Social i la seva normativa de desplegament, amb les especialitats següents:

a) L'acord de resolució de l'ajornament només es pot dictar quan l'acord extrajudicial de pagaments hagi estat formalitzat. No obstant això, és possible emetre resolució abans que es doni aquesta circumstància si transcorren tres mesos des de la presentació de la sol·licitud sense que s'hagi publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» l'existència de l'acord o es declara el concurs.

b) L'acord de concessió de l'ajornament, llevat que motius de quantia discrecionalment apreciats per l'Administració determinin el contrari, té com a referència temporal màxima la que prevegi a l'acord extrajudicial de pagaments, per bé que la periodicitat dels terminis pot ser diferent.

En cas que el subjecte responsable tingui ajornament de pagament vigent en la data de la presentació de la sol·licitud de l'acord extrajudicial, aquest continua tenint plens efectes, sense perjudici de les reconsideracions o modificacions que es puguin sol·licitar a l'efecte d'incloure en l'ajornament algun període de deute corrent o d'alterar alguna de les condicions d'amortització, respectivament.»

Nou. S'introdueix una nova disposició addicional amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Remuneració dels mediadors concursals.*

Són aplicables a la remuneració dels mediadors concursals als quals es refereix aquesta Llei les normes establertes o que s'estableixin per a la remuneració dels administradors concursals.»

Article 22. *Serveis dels Punts d'Atenció a l'Emprenedor amb motiu del cessament de l'activitat.*

1. Les persones físiques i jurídiques poden efectuar per via telemàtica, a través del Punt d'Atenció a l'Emprenedor del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, i de la resta de Punts d'Atenció a l'Emprenedor que prestin aquest servei d'acord amb el conveni subscrit a aquest efecte, tots els tràmits administratius necessaris per al cessament de l'activitat d'empresaris individuals i per a l'extinció i el cessament de l'activitat de societats mercantils.

En particular, es pot encarregar la realització dels tràmits següents:

a) La sol·licitud de la inscripció al Registre Mercantil de la dissolució, liquidació i extinció de la societat, del nomenament dels liquidadors, del tancament de sucursals i, en general, la cancel·lació de la resta d'assentaments registrals.

b) La comunicació de l'extinció de l'empresa o el cessament definitiu de la seva activitat i baixa dels treballadors al seu servei a la Direcció Provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

c) La declaració de baixa en el Cens d'Empresaris, Professionals i Retenidors, i declaració de baixa en l'impost d'activitats econòmiques.

d) La comunicació de la baixa en els registres sectorials estatals, autonòmics i municipals en els quals s'hagin inscrit l'empresa o les seves instal·lacions.

e) La comunicació de cessament d'activitat a les autoritats estatals, autonòmiques i municipals quan aquesta sigui preceptiva.

f) En cas d'empresaris de responsabilitat limitada, la sol·licitud de cancel·lació de les inscripcions que siguin necessàries en el Registre Mercantil, en el Registre de la Propietat, de Béns Mobles i en qualssevol altres registres en els quals estiguin immatriculats els béns inembargables per deutes empresarials o professionals.

2. En la sol·licitud, que ha d'estar disponible en format electrònic, l'interessat pot sol·licitar de manera expressa la no-realització d'algun o diversos tràmits.

TÍTOL II

Suports fiscals i en matèria de Seguretat Social als emprenedors

Article 23. *Règim especial del criteri de caixa.*

La Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat U de l'article 120, que queda redactat de la manera següent:

«U. Els règims especials en l'impost sobre el valor afegit són els següents:

1r Règim simplificat.

2n Règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca.

3r Règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

4t Règim especial aplicable a les operacions amb or d'inversió.

5è Règim especial de les agències de viatges.

6è Règim especial del recàrrec d'equivalència.

7è Règim especial aplicable als serveis prestats per via electrònica.

8è Règim especial del grup d'entitats.

9è Règim especial del criteri de caixa.»

Dos. S'introdueix un nou capítol X en el títol IX, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL X

Règim especial del criteri de caixa

Article 163 *decies*. *Requisits subjectius aplicables.*

U. Poden aplicar el règim especial del criteri de caixa els subjectes passius de l'impost el volum d'operacions dels quals durant l'any natural anterior no hagi superat els 2.000.000 d'euros.

Dos. Quan el subjecte passiu hagi iniciat la realització d'activitats empresarials o professionals l'any natural anterior, l'import del volum d'operacions s'eleva a l'any.

Tres. Quan el subjecte passiu no hagi iniciat la realització d'activitats empresarials o professionals l'any natural anterior, pot aplicar aquest règim especial l'any natural en curs.

Quatre. A l'efecte de determinar el volum d'operacions efectuades pel subjecte passiu a què es refereixen els apartats anteriors, aquestes s'entenen efectuades quan es produeixi o, si s'escau, s'hagi produït la meritació de l'impost sobre el valor afegit si a les operacions no els ha estat aplicable el règim especial del criteri de caixa.

Cinc. Queden exclosos del règim de caixa els subjectes passius els cobraments en efectiu dels quals respecte d'un mateix destinatari durant l'any natural superin la quantia que es determini per reglament.

Article 163 *undecies*. *Condicions per a l'aplicació del règim especial del criteri de caixa.*

El règim especial del criteri de caixa, el poden aplicar els subjectes passius que compleixin els requisits que estableix l'article anterior i optin per la seva aplicació en els termes que s'estableixin per reglament. L'opció s'entén prorrogada llevat de renúncia, que s'ha d'efectuar en les condicions que s'estableixin per reglament. Aquesta renúncia té una validesa mínima de 3 anys.

Article 163 *duodecies*. *Requisits objectius aplicables.*

U. El règim especial del criteri de caixa, el poden aplicar els subjectes passius a què es refereix l'article 163 *decies* a les operacions que s'entenguin realitzades en el territori d'aplicació de l'impost.

El règim especial del criteri de caixa es refereix a totes les operacions efectuades pel subjecte passiu sense perjudici del que estableix l'apartat següent d'aquest article.

Dos. Queden excloses del règim especial del criteri de caixa les operacions següents:

- a) Les acollides als règims especials simplificat, de l'agricultura, la ramaderia i la pesca, del recàrrec d'equivalència, de l'or d'inversió, aplicable als serveis prestats per via electrònica i del grup d'entitats.
- b) Els lliuraments de béns exempts a què es refereixen els articles 21, 22, 23, 24 i 25 d'aquesta Llei.
- c) Les adquisicions intracomunitàries de béns.
- d) Aquelles en les quals el subjecte passiu de l'impost sigui l'empresari o professional per a qui s'efectua l'operació de conformitat amb els números 2n, 3r i 4t de l'apartat u de l'article 84 d'aquesta Llei.
- e) Les importacions i les operacions assimilades a les importacions.
- f) Aquelles a les quals es refereixen els articles 9.1r i 12 d'aquesta Llei.

Article 163 *terdecies*. *Contingut del règim especial del criteri de caixa.*

U. En les operacions a les quals sigui aplicable aquest règim especial, l'impost es merita en el moment del cobrament total o parcial del preu pels imports efectivament percebuts o, si aquest no s'ha produït, la meritació es produeix el 31 de desembre de l'any immediatament posterior a aquell en què s'hagi efectuat l'operació.

A aquest efecte, s'ha d'acreditar el moment del cobrament, total o parcial, del preu de l'operació.

Dos. La repercussió de l'impost en les operacions a les quals sigui aplicable aquest règim especial s'ha d'efectuar en el moment d'expedir i lliurar la factura corresponent, però s'entén produïda en el moment de la meritació de l'operació determinat de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior.

Tres. Els subjectes passius als quals sigui aplicable aquest règim especial poden practicar les seves deduccions en els termes que estableix el títol VIII d'aquesta Llei, amb les particularitats següents:

- a) El dret a la deducció de les quotes suportades pels subjectes passius acollits a aquest règim especial neix en el moment del pagament total o parcial del preu pels imports efectivament satisfets o, si aquest no s'ha produït, el 31 de desembre de l'any immediatament posterior a aquell en què s'hagi efectuat l'operació.

Això és aplicable amb independència del moment en què s'entengui realitzat el fet imposable.

A aquest efecte, s'ha d'acreditar el moment del pagament, total o parcial, del preu de l'operació.

b) El dret a la deducció només es pot exercir en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què hagi nascut el dret a la deducció de les quotes suportades o en les dels successius, sempre que no hagi transcorregut el termini de quatre anys, comptats a partir del naixement del dret.

c) El dret a la deducció de les quotes suportades caduca quan el titular no l'hagi exercit en el termini que estableix la lletra anterior.

Quatre. S'han de determinar per reglament les obligacions formals que han de complir els subjectes passius que apliquin aquest règim especial.

Article 163 quaterdecies. Efectes de la renúncia o exclusió del règim especial del criteri de caixa.

La renúncia o exclusió de l'aplicació del règim especial del criteri de caixa determina el manteniment de les normes regulades en aquest respecte a les operacions efectuades durant la seva vigència en els termes que assenyala l'article anterior.

Article 163 quinquesdecies. Operacions afectades pel règim especial del criteri de caixa.

U. El naixement del dret a la deducció dels subjectes passius no acollits al règim especial del criteri de caixa, però que siguin destinataris de les operacions incloses en aquest, en relació amb les quotes suportades per aquestes operacions, es produeix en el moment del pagament total o parcial del preu d'aquestes, pels imports efectivament satisfets, o, si aquest no s'ha produït, el 31 de desembre de l'any immediatament posterior a aquell en què s'hagi efectuat l'operació.

Això és aplicable amb independència del moment en què s'entengui realitzat el fet imposable.

A aquest efecte, s'ha d'acreditar el moment del pagament, total o parcial, del preu de l'operació.

S'han de determinar per reglament les obligacions formals que han de complir els subjectes passius que siguin destinataris de les operacions afectades pel règim especial del criteri de caixa.

Dos. La modificació de la base imposable a què es refereix l'apartat quatre de l'article 80 d'aquesta Llei, efectuada per subjectes passius que no estiguin acollits al règim especial del criteri de caixa, determina el naixement del dret a la deducció de les quotes suportades pel subjecte passiu deutor, acollit a aquest règim especial corresponents a les operacions modificades i que encara estiguin pendents de deducció en la data en què s'efectuï l'esmentada modificació de la base imposable.

Article 163 sexesdecies. Efectes de la interlocutòria de declaració del concurs.

La declaració de concurs del subjecte passiu acollit al règim especial de criteri de caixa o del subjecte passiu destinatari de les seves operacions determina, en la data de la interlocutòria de declaració de concurs:

a) la meritació de les quotes repercutides pel subjecte passiu acollit al règim especial del criteri de caixa que encara estiguin pendents de meritació en aquesta data;

b) el naixement del dret a la deducció de les quotes suportades pel subjecte passiu respecte a les operacions de les quals hagi estat destinatari i a les quals hagi estat aplicable el règim especial del criteri de caixa que estiguin pendents de pagament i en què no hagi transcorregut el termini que preveu l'article 163. terdecies. Tres, lletra a), en aquesta data;

c) el naixement del dret a la deducció de les quotes suportades pel subjecte passiu concursat acollit al règim especial del criteri de caixa, respecte a les operacions de les quals hagi estat destinatari no acollides a aquest règim especial que encara estiguin pendents de pagament i en què no hagi transcorregut el termini que preveu l'article 163.terdecies.Tres, lletra a), en aquesta data.

El subjecte passiu en concurs ha de declarar les quotes meritades i exercir la deducció de les quotes suportades a què es refereixen els paràgrafs anteriors en la declaració liquidació prevista per reglament, corresponent als fets imposables anteriors a la declaració de concurs. Així mateix, el subjecte passiu ha de declarar en la dita declaració liquidació les altres quotes suportades que estiguin pendents de deducció en aquesta data.»

Article 24. Règim especial de meritació de l'impost general indirecte canari per criteri de caixa.

Amb efectes des del dia 1 de gener de 2014, s'introdueix un nou capítol IX en el títol III de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IX

Règim especial del criteri de caixa

Article 58 nonies. Requisits subjectius aplicables.

U. Poden aplicar el règim especial del criteri de caixa els subjectes passius de l'impost el volum d'operacions dels quals durant l'any natural anterior no hagi superat els 2.000.000 d'euros.

Dos. Quan el subjecte passiu hagi iniciat la realització d'activitats empresarials o professionals durant l'any natural anterior, l'import del volum d'operacions s'ha d'eleva a l'any.

Tres. Quan el subjecte passiu no hagi iniciat la realització d'activitats empresarials o professionals durant l'any natural anterior, pot aplicar aquest règim especial l'any natural en curs.

Quatre. A l'efecte de determinar el volum d'operacions efectuades pel subjecte passiu a què es refereixen els apartats anteriors, aquestes s'entenen efectuades quan es produeixi o, si s'escau, s'hagi produït la meritació de l'impost general indirecte canari si a les operacions no els ha estat aplicable el règim especial del criteri de caixa.

Cinc. Queden exclosos del règim del criteri de caixa els subjectes passius els cobraments en efectiu dels quals respecte d'un mateix destinatari durant l'any natural superin la quantia que determini per reglament el Govern de les Canàries.

Article 58 decies. Condicions per a l'aplicació del règim especial del criteri de caixa.

El règim especial del criteri de caixa, el poden aplicar els subjectes passius que compleixin els requisits que estableix l'article anterior i optin per la seva aplicació en els termes que estableixi per reglament el Govern de les Canàries. L'opció s'entén prorrogada llevat de renúncia, que s'ha d'efectuar en les condicions que estableixi per reglament el Govern de les Canàries. Aquesta renúncia té una validesa mínima de 3 anys.

Article 58 undecies. Requisits objectius aplicables.

U. El règim especial del criteri de caixa, el poden aplicar els subjectes passius a què es refereix l'article 58 *nonies* a les operacions que s'entenguin efectuades en el territori d'aplicació de l'impost.

El règim especial del criteri de caixa es refereix a totes les operacions efectuades pel subjecte passiu sense perjudici del que estableix l'apartat següent d'aquest article.

Dos. Queden excloses del règim especial del criteri de caixa les operacions següents:

- a) Les acollides als règims especials simplificat, de l'agricultura i la ramaderia, de l'or d'inversió i del grup d'entitats.
- b) Els lliuraments de béns exempts a què es refereixen els articles 11, 12 i 13 d'aquesta Llei.
- c) Aquelles en les quals el subjecte passiu de l'impost sigui l'empresari o professional per a qui s'efectua l'operació de conformitat amb l'apartat 2n del número 1 de l'article 19 d'aquesta Llei.
- d) Les importacions i les operacions assimilades a les importacions.

Article 58 duodecies. Contingut del règim especial del criteri de caixa.

U. En les operacions a les quals els sigui aplicable aquest règim especial, l'impost es merita en el moment del cobrament total o parcial del preu pels imports efectivament percebuts o, si aquest no s'ha produït, la meritació es produeix el 31 de desembre de l'any immediatament posterior a aquell en què s'hagi efectuat l'operació.

A aquest efecte, s'ha d'acreditar el moment del cobrament, total o parcial, del preu de l'operació.

Dos. La repercussió de l'impost en les operacions a les quals sigui aplicable aquest règim especial s'ha d'efectuar en el moment d'expedir i lliurar la factura corresponent, però s'entén produïda en el moment de la meritació de l'operació determinat de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior.

Tres. Els subjectes passius als quals sigui aplicable aquest règim especial poden practicar les deduccions en els termes que estableix el títol II d'aquesta Llei, amb les particularitats següents:

a) El dret a la deducció de les quotes suportades pels subjectes passius acollits a aquest règim especial neix en el moment del pagament total o parcial del preu pels imports efectivament satisfets, o si aquest no s'ha produït, el 31 de desembre de l'any immediatament posterior a aquell en què s'hagi efectuat l'operació.

Això és aplicable amb independència del moment en què s'entengui realitzat el fet imposable.

A aquest efecte, s'ha d'acreditar el moment del pagament, total o parcial, del preu de l'operació.

b) El dret a la deducció només es pot exercir en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què hagi nascut el dret a la deducció de les quotes suportades o en les dels successius, sempre que no hagi transcorregut el termini de quatre anys, comptats a partir del naixement del dret.

c) El dret a la deducció de les quotes suportades caduca quan el titular no l'hagi exercit en el termini que estableix la lletra anterior.

Quatre. El Govern de les Canàries ha de determinar per reglament les obligacions formals que han de complir els subjectes passius que apliquin aquest règim especial.

Article 58 terdecies. Efectes de la renúncia o exclusió del règim especial del criteri de caixa.

La renúncia o l'exclusió de l'aplicació del règim especial del criteri de caixa determina el manteniment de les normes que s'hi regulen respecte a les operacions efectuades durant la seva vigència en els termes que assenyalava l'article anterior.

Article 58 quaterdecies. Operacions afectades pel règim especial del criteri de caixa.

U. El naixement del dret a la deducció dels subjectes passius no acollits al règim especial del criteri de caixa, però que siguin destinataris de les operacions incloses en aquest, en relació amb les quotes suportades per aquestes operacions, es produeix en el moment del pagament total o parcial del preu d'aquestes, pels imports efectivament satisfets, o, si aquest no s'ha produït, el 31 de desembre de l'any immediatament posterior a aquell en què s'hagi efectuat l'operació.

Això és aplicable amb independència del moment en què s'entengui realitzat el fet imposable.

A aquest efecte, s'ha d'acreditar el moment del pagament, total o parcial, del preu de l'operació.

El Govern de les Canàries ha de determinar per reglament les obligacions formals que han de complir els subjectes passius que siguin destinataris de les operacions afectades pel règim especial del criteri de caixa.

Dos. La modificació de la base imposable a què es refereix el número 7 de l'article 22 d'aquesta Llei, efectuada per subjectes passius que no estiguin acollits al règim especial del criteri de caixa, determina el naixement del dret a la deducció de les quotes suportades pel subjecte passiu deutor, acollit a aquest règim especial corresponents a les operacions modificades i que encara estiguin pendents de deducció en la data en què es realitzi la modificació de la base imposable.

Article 58 quinquiesdecies. Efectes de la interlocutòria de declaració del concurs.

La declaració de concurs del subjecte passiu acollit al règim especial de criteri de caixa o del subjecte passiu destinatari de les seves operacions determina, en la data de la interlocutòria de declaració de concurs:

a) la meritació de les quotes repercutides pel subjecte passiu acollit al règim especial del criteri de caixa que encara estiguin pendents de meritació en aquesta data;

b) el naixement del dret a la deducció de les quotes suportades pel subjecte passiu respecte a les operacions de les quals hagi estat destinatari i a les quals hagi estat aplicable el règim especial del criteri de caixa que estiguin pendents de pagament i en les quals no hagi transcorregut el termini que preveu l'article 58 *duodecies*.Tres, lletra a), en aquesta data;

c) el naixement del dret a la deducció de les quotes suportades pel subjecte passiu concursat acollit al règim especial del criteri de caixa, respecte a les operacions de les quals hagi estat destinatari no acollides a aquest règim especial que encara estiguin pendents de pagament i en les quals no hagi transcorregut el termini que preveu l'article 58 *duodecies*.Tres, lletra a), en aquesta data.

El subjecte passiu en concurs ha de declarar les quotes meritades i exercir la deducció de les quotes suportades a que es refereixen els paràgrafs anteriors en la declaració liquidació prevista per reglament pel Govern de les Canàries, corresponent als fets imposables anteriors a la declaració de concurs. Així mateix, el subjecte passiu ha de declarar en la dita declaració liquidació les altres quotes suportades que estiguin pendents de deducció en aquesta data.»

Article 25. *Incentius fiscals per inversió de beneficis.*

Es modifica l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Deducció per inversió de beneficis.*

1. Les entitats que compleixin els requisits que estableix l'article 108 i tributin d'acord amb l'escala de gravamen que preveu l'article 114, tots dos d'aquesta Llei, tenen dret a una deducció en la quota íntegra del 10 per cent dels beneficis de l'exercici, sense incloure la comptabilització de l'impost sobre societats, que s'inverteixin en elements nous de l'immobilitzat material o inversions immobiliàries afectes a activitats econòmiques, sempre que compleixin les condicions que estableix aquest article.

Aquesta deducció és del 5 per cent en el cas d'entitats que tributin d'acord amb l'escala de gravamen que preveu la disposició addicional dotzena d'aquesta Llei.

La inversió s'entén efectuada en la data en què es produeixi la posada a disposició dels elements patrimonials, fins i tot en el cas d'elements patrimonials que siguin objecte dels contractes d'arrendament financer als quals es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. No obstant això, en aquest últim cas, la deducció està condicionada, amb caràcter resolutori, a l'exercici de l'opció de compra.

En el cas d'entitats que tributin en el règim de consolidació fiscal, la inversió la pot efectuar qualsevol entitat que formi part del grup.

2. La inversió en elements patrimonials afectes a activitats econòmiques s'ha de realitzar dins el termini comprès entre l'inici del període impositiu en què s'obtenen els beneficis objecte d'inversió i els dos anys posteriors o, excepcionalment, d'acord amb un pla especial d'inversió aprovat per l'Administració tributària a proposta del subjecte passiu.

3. La deducció s'ha de practicar en la quota íntegra corresponent al període impositiu en què s'efectuï la inversió.

4. La base de la deducció resulta d'aplicar a l'import dels beneficis de l'exercici, sense incloure-hi la comptabilització de l'impost sobre societats, objecte d'inversió un coeficient determinat per:

a) Al numerador: els beneficis obtinguts en l'exercici, sense incloure-hi la comptabilització de l'impost sobre societats, minorats per les rendes o els ingressos que siguin objecte d'exempció, reducció, bonificació, deducció de l'article 15.9 d'aquesta Llei o deducció per doble imposició, exclusivament en la part exempta, reduïda, bonificada o deduïda en la base imposable, o bé que hagi generat dret a deducció en la quota íntegra.

b) Al denominador: els beneficis obtinguts en l'exercici, sense incloure-hi la comptabilització de l'impost sobre societats.

El coeficient que resulti s'agafa amb dos decimals arrodonit per defecte.

En el cas d'entitats que tributin en el règim de consolidació fiscal, el coeficient es calcula a partir dels beneficis que resultin del compte de pèrdues i guanys a què es refereix l'article 79 d'aquesta Llei i s'han de tenir en compte els ajustos a què es refereix l'anterior lletra a) que corresponguin a totes les entitats que formen part del grup fiscal, llevat que no formen part dels beneficis esmentats.

5. Les entitats que apliquin aquesta deducció han de dotar una reserva per inversions, per un import igual a la base de deducció, que és indisponible mentre els elements patrimonials en els quals es realitzi la inversió hagin de romandre a l'entitat.

La reserva per inversions s'ha de dotar amb càrrec als beneficis de l'exercici l'import dels quals és objecte d'inversió.

En el cas d'entitats que tributin en el règim de consolidació fiscal, aquesta reserva ha de ser dotada per l'entitat que efectua la inversió, llevat que no li sigui possible, cas en què ha de ser dotada per una altra entitat del grup fiscal.

6. Els elements patrimonials objecte d'inversió han de romandre en funcionament en el patrimoni de l'entitat, llevat de pèrdua justificada, durant un termini de 5 anys, o durant la seva vida útil si és inferior.

No obstant això, no es perd la deducció si es produeix la transmissió dels elements patrimonials objecte d'inversió abans de la finalització del termini assenyalat en el paràgraf anterior i s'inverteix l'import obtingut o el valor net comptable, si és inferior, en els termes que estableix aquest article.

7. Aquesta deducció és incompatible amb l'aplicació de la llibertat d'amortització, amb la deducció per inversions que regula l'article 94 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic i fiscal de les Canàries, i amb la reserva per a inversions a les Canàries que regula l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

8. Els subjectes passius han de fer constar a la memòria dels comptes anuals la informació següent:

- a) L'import dels beneficis acollit a la deducció i l'exercici en què es van obtenir.
- b) La reserva indisponible que ha de figurar dotada.
- c) Identificació i import dels elements adquirits.
- d) La data o dates en què els elements han estat objecte d'adquisició i afectació a l'activitat econòmica.

Aquesta menció en la memòria s'ha de fer fins que es compleixi el termini de manteniment a què es refereix l'apartat 6 d'aquest article.

9. L'incompliment de qualsevol dels requisits que preveu aquest article determina la pèrdua del dret d'aquesta deducció, i la seva regularització en la forma que estableix l'article 137.3 d'aquesta Llei.»

Article 26. Incentius fiscals a les activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica, a les rendes procedents de determinats actius intangibles i a la creació d'ocupació per a treballadors amb discapacitat.

Es modifica el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, de la manera següent:

U. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 44, i el que era 3 passa a numerar-se com a 4, que queden redactats de la manera següent:

«2. No obstant això, en el cas d'entitats a les quals sigui aplicable el tipus general de gravamen, el tipus del 35 per cent, o l'escala de gravamen que preveu l'article 114 d'aquesta Llei, les deduccions per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica a què es refereixen els apartats 1 i 2 de l'article 35 d'aquesta Llei, que es generin en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2013, opcionalment poden quedar excloses del límit que estableix l'últim paràgraf de l'apartat anterior, i aplicar-se amb un descompte del 20 per cent del seu import, en els termes que estableix aquest apartat. En el cas d'insuficiència de quota, se'n pot sol·licitar l'abonament a l'Administració tributària a través de la declaració d'aquest impost, una vegada finalitzat el termini a què es refereix la lletra a) següent. Aquest abonament es regeix pel que disposen l'article 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, sense que, en cap cas, es produeixi la meritació de l'interès de demora a què es refereix l'apartat 2.

L'import de la deducció aplicada o abonada, d'acord amb el que disposa aquest apartat, en el cas de les activitats d'innovació tecnològica no pot superar

conjuntament l'import d'1 milió d'euros anuals. Així mateix, l'import de la deducció aplicada o abonada per les activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica, d'acord amb el que disposa aquest apartat, no pot superar conjuntament, i per tots els conceptes, els 3 milions d'euros anuals. Aquests dos límits s'apliquen a tot el grup de societats, en el cas d'entitats que formin part del mateix grup segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç.

Per a l'aplicació del que disposa aquest apartat, és necessari el compliment dels requisits següents:

- a) Que transcorri, almenys, un any des de la finalització del període impositiu en què es va generar la deducció, sense que aquesta hagi estat objecte d'aplicació.
- b) Que la plantilla mitjana o, alternativament, la plantilla mitjana adscrita a activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica no hagi estat reduïda des del final del període impositiu en què es va generar la deducció fins a la finalització del termini a què es refereix la lletra c) següent.
- c) Que es destini un import equivalent a la deducció aplicada o abonada a despeses de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica o a inversions en elements de l'immobilitzat material o actiu intangible exclusivament afectes a aquestes activitats, exclosos els immobles, en els 24 mesos següents a la finalització del període impositiu en la declaració del qual s'efectuï l'aplicació o l'abonament corresponent.
- d) Que l'entitat hagi obtingut un informe motivat sobre la qualificació de l'activitat com a recerca i desenvolupament o innovació tecnològica o un acord previ de valoració de les despeses i inversions corresponents a aquestes activitats, en els termes que estableix l'apartat 4 de l'article 35 d'aquesta Llei.

L'incompliment de qualsevol d'aquests requisits comporta la regularització de les quantitats indegudament aplicades o abonades, en la forma que estableix l'article 137.3 d'aquesta Llei.

3. Una mateixa inversió no pot donar lloc a l'aplicació de més d'una deducció a la mateixa entitat llevat que hi hagi una disposició expressa, ni pot donar lloc a l'aplicació d'una deducció en més d'una entitat.»

Dos. Es modifica l'article 23, que queda redactat de la manera següent:

«Article 23. *Reducció de les rendes procedents de determinats actius intangibles.*

1. Les rendes procedents de la cessió del dret d'ús o d'explotació de patents, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, de drets sobre informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques, s'han d'integrar en la base imposable en un 40 per cent del seu import, quan es compleixin els requisits següents:

- a) Que l'entitat cedent hagi creat els actius objecte de cessió, almenys, en un 25 per cent del seu cost.
- b) Que el cessionari utilitzi els drets d'ús o d'explotació en l'exercici d'una activitat econòmica i que els resultats d'aquesta utilització no es materialitzin en el lliurament de béns o prestació de serveis pel cessionari que generin despeses fiscalment deduïbles a l'entitat cedent, sempre que, en aquest últim cas, aquesta entitat estigui vinculada amb el cessionari.
- c) Que el cessionari no resideixi en un país o territori de nul·la tributació o considerat paradís fiscal, llevat que estigui situat en un Estat membre de la Unió Europea i el subjecte passiu acreditat que l'operativa respon a motius econòmics vàlids.
- d) Quan un mateix contracte de cessió inclogui prestacions accessòries de serveis, s'ha de diferenciar en el contracte la contraprestació corresponent a aquests.

e) Que l'entitat disposi dels registres comptables necessaris per poder determinar els ingressos i les despeses, directes i indirectes, corresponents als actius objecte de cessió.

El que disposa aquest apartat també és aplicable en el cas de transmissió dels actius intangibles a què aquest es refereix, quan aquesta transmissió es realitzi entre entitats que no formin part d'un grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

2. En el cas de cessió d'actius intangibles, a l'efecte del que disposa l'apartat anterior, s'entén per rendes la diferència positiva entre els ingressos de l'exercici procedents de la cessió del dret d'ús o d'explotació dels actius, i les quantitats que hi siguin deduïdes per aplicació dels articles 11.4 o 12.7 d'aquesta Llei, per deterioraments, i per les despeses de l'exercici directament relacionades amb l'actiu cedit.

No obstant això, en el cas d'actius intangibles no reconeguts en el balanç de l'entitat, s'entén per rendes el 80 per cent dels ingressos procedents de la cessió d'aquells.

3. Aquesta reducció s'ha de tenir en compte a l'efecte de la determinació de l'import de la quota íntegra a què es refereix l'article 31.1.b) d'aquesta Llei.

4. Si es tracta d'entitats que tributin en el règim de consolidació fiscal, les operacions que donin lloc a l'aplicació del que disposa aquest article estan sotmeses a les obligacions de documentació a què es refereix l'apartat 2 de l'article 16 d'aquesta Llei.

5. En cap cas donen dret a la reducció les rendes procedents de la cessió del dret d'ús o d'explotació, o de la transmissió, de marques, obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques, de drets personals susceptibles de cessió, com els drets d'imatge, de programes informàtics, equips industrials, comercials o científics, ni de qualsevol altre dret o actiu diferent dels assenyalats a l'apartat 1.

6. A l'efecte d'aplicar aquesta reducció, amb caràcter previ a la realització de les operacions, el subjecte passiu pot sol·licitar a l'Administració tributària l'adopció d'un acord previ de valoració en relació amb els ingressos procedents de la cessió dels actius i de les despeses associades, com també de les rendes generades en la transmissió. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar una proposta de valoració, que s'ha de fonamentar en el valor de mercat.

La proposta es pot entendre desestimada una vegada transcorregut el termini de resolució.

S'ha de fixar per reglament el procediment per a la resolució dels acords previs de valoració a què es refereix aquest apartat.

7. Així mateix, amb caràcter previ a la realització de les operacions, el subjecte passiu pot sol·licitar a l'Administració tributària un acord previ de qualificació dels actius com a pertanyents a alguna de les categories a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, i de valoració en relació amb els ingressos procedents de la cessió d'aquells i de les despeses associades, com també de les rendes generades en la transmissió. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar una proposta de valoració, que s'ha de fonamentar en el valor de mercat.

La proposta es pot entendre desestimada una vegada transcorregut el termini de resolució.

La resolució d'aquest acord requereix l'informe vinculant emès per la Direcció General de Tributs, en relació amb la qualificació dels actius. En cas de considerar-lo procedent, la Direcció General de Tributs pot sol·licitar l'opinió no vinculant sobre això del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

S'ha de fixar per reglament el procediment per a la resolució dels acords previs de qualificació i valoració a què es refereix aquest apartat.

8. L'aplicació del que disposa l'últim paràgraf de l'apartat 1 d'aquest article és incompatible amb la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris que regula l'article 42 d'aquesta Llei.»

Tres. Es modifica l'article 41, que queda redactat de la manera següent:

«Article 41. *Deducció per creació d'ocupació per a treballadors amb discapacitat.*

1. És deduïble de la quota íntegra la quantitat de 9.000 euros per cada persona/any d'increment de la mitjana de plantilla de treballadors amb discapacitat en un grau igual o superior al 33 per cent i inferior al 65 per cent, contractats pel subjecte passiu, experimentat durant el període impositiu, respecte a la plantilla mitjana de treballadors de la mateixa naturalesa del període immediatament anterior.

2. És deduïble de la quota íntegra la quantitat de 12.000 euros per cada persona/any d'increment de la mitjana de plantilla de treballadors amb discapacitat en un grau igual o superior al 65 per cent, contractats pel subjecte passiu, experimentat durant el període impositiu, respecte a la plantilla mitjana de treballadors de la mateixa naturalesa del període immediatament anterior.

3. Els treballadors contractats que donin dret a la deducció que preveu aquest article no es computen a l'efecte de la llibertat d'amortització amb creació d'ocupació que regula l'article 109 d'aquesta Llei.»

Quatre. S'afegeix una disposició transitòria quarantena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quarantena. *Règim transitori de la reducció d'ingressos procedents de determinats actius intangibles.*

Les cessions del dret d'ús o d'explotació d'actius intangibles que s'hagin efectuat amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 14/2013, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, es regulen pel que estableix l'article 23 d'aquesta Llei, segons redacció que en fa la disposició addicional vuitena.Vuit de la Llei 16/2007, de 4 de juliol, de reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional sobre la base de la normativa de la Unió Europea.»

Article 27. *Incentius fiscals per a inversions en empreses de nova o recent creació i per inversió de beneficis.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Se suprimeix la lletra d) de l'apartat 4 de l'article 33.

Dos. Es modifica l'article 38, que queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Reinversió en els casos de transmissió d'habitatge habitual o d'accions o participacions en empreses de nova o recent creació.*

1. Es poden excloure de gravamen els guanys patrimonials obtinguts per la transmissió de l'habitatge habitual del contribuent, sempre que l'import total obtingut per la transmissió es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual en les condicions que es determinin per reglament.

Quan l'import reinvertit sigui inferior al total del que s'ha percebut en la transmissió, únicament s'exclou de tributació la part proporcional del guany patrimonial obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida.

2. Es poden excloure de gravamen els guanys patrimonials que es posin de manifest amb motiu de la transmissió d'accions o participacions per les quals s'hagi practicat la deducció que preveu l'article 68.1 d'aquesta Llei, sempre que l'import total obtingut per la transmissió d'aquestes es reinverteixi en l'adquisició d'accions o participacions de aquestes entitats en les condicions que es determinin per reglament.

Quan l'import reinvertit sigui inferior al total percebut en la transmissió, únicament s'exclou de tributació la part proporcional del guany patrimonial obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida.

No és aplicable el que disposa aquest apartat en els casos següents:

a) Quan el contribuent hagi adquirit valors homogenis l'any anterior o posterior a la transmissió de les accions o participacions. En aquest cas, l'exempció no és procedent respecte als valors que com a conseqüència d'aquesta adquisició romanguin en el patrimoni del contribuent.

b) Quan les accions o participacions es transmetin al cònjuge, a qualsevol persona unida al contribuent per parentiu, en línia recta o col·lateral, per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclòs, a una entitat respecte a la qual es produeixi, amb el contribuent o amb qualsevol de les persones anteriorment esmentades, alguna de les circumstàncies que estableix l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, diferent de la mateixa entitat les participacions de la qual es transmeten.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«1. La quota líquida estatal de l'impost és el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en la suma de:

a) La deducció per inversió en empreses de nova o recent creació que preveu l'apartat 1 de l'article 68 d'aquesta Llei.

b) El 50 per cent de l'import total de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 68 d'aquesta Llei.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 1 a l'article 68, que queda redactat de la manera següent:

«1. Deducció per inversió en empreses de nova o recent creació.

1r Els contribuents es poden deduir el 20 per cent de les quantitats satisfetes en el període de què es tracti per la subscripció d'accions o participacions en empreses de nova o recent creació quan es compleixi el que disposen els números 2n i 3r d'aquest apartat, i hi poden aportar, a més de l'aportació temporal al capital, els seus coneixements empresarials o professionals adequats per al desenvolupament de l'entitat en la qual inverteixen en els termes que estableixi l'acord d'inversió entre el contribuent i l'entitat.

La base màxima de deducció és de 50.000 euros anuals i està formada pel valor d'adquisició de les accions o participacions subscrites.

No forma part de la base de deducció l'import de les accions o participacions adquirides amb el saldo del compte estalvi-empresa, en la mesura que aquest saldo hagi estat objecte de deducció, ni les quantitats satisfetes per la subscripció d'accions o participacions quan respecte a aquestes quantitats el contribuent practiqui una deducció establerta per la comunitat autònoma en l'exercici de les competències que preveu la Llei 22/2009, pel qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

2n L'entitat les accions o participacions de la qual s'adquireixin ha de complir els requisits següents:

a) Revestir la forma de societat anònima, societat de responsabilitat limitada, societat anònima laboral o societat de responsabilitat limitada laboral, en els termes que preveu el Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la Llei 4/1997, de 24 de març, de societats laborals, i no estar admesa a negociació en cap mercat organitzat.

Aquest requisit s'ha de complir durant tots els anys de tinença de l'acció o participació.

b) Exercir una activitat econòmica que disposi dels mitjans personals i materials per al seu desenvolupament. En particular, no pot tenir com a activitat la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari a què es refereix l'article 4.8.Dos.a) de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, en cap dels períodes impositius de l'entitat conclusos amb anterioritat a la transmissió de la participació.

c) L'import de la xifra dels fons propis de l'entitat no pot ser superior a 400.000 euros al començament del període impositiu d'aquesta en què el contribuent adquireixi les accions o participacions.

Quan l'entitat formi part d'un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, l'import dels fons propis s'ha de referir al conjunt d'entitats que pertanyen a aquest grup.

3r A l'efecte d'aplicar el que disposa l'apartat 1r anterior, s'han de complir les condicions següents:

a) Les accions o participacions a l'entitat les ha d'adquirir el contribuent o bé en el moment de la constitució d'aquella o mitjançant l'ampliació de capital efectuada en els tres anys següents a aquesta constitució i romandre en el seu patrimoni per un termini superior a tres anys i inferior a dotze anys.

b) La participació directa o indirecta del contribuent, juntament amb la que tinguin a la mateixa entitat el cònjuge o qualsevol persona unida al contribuent per parentiu, en línia recta o col·lateral, per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclòs, no pot ser, durant cap dia dels anys naturals de tinença de la participació, superior al 40 per cent del capital social de l'entitat o dels seus drets de vot.

c) Que no es tracti d'accions o participacions en una entitat a través de la qual s'exerceixi la mateixa activitat que s'exercia anteriorment mitjançant una altra titularitat.

4t Quan el contribuent transmeti accions o participacions i opti per l'aplicació de l'exempció que preveu l'apartat 2 de l'article 38 d'aquesta Llei, únicament forma part de la base de la deducció corresponent a les noves accions o participacions subscrietes la part de la reinversió que excedeixi l'import total obtingut en la transmissió d'aquelles. En cap cas es pot practicar deducció per les noves accions o participacions mentre les quantitats invertides no superin aquesta quantia.

5è Per a la pràctica de la deducció cal obtenir una certificació expedida per l'entitat les accions o participacions de la qual s'hagin adquirit indicant el compliment dels requisits assenyalats al número 2n anterior en el període impositiu en el qual es va produir l'adquisició d'aquestes.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 68, que queda redactat de la manera següent:

«2. Deduccions en activitats econòmiques.

Als contribuents per aquest impost que exerceixin activitats econòmiques els són aplicables els incentius i els estímuls a la inversió empresarial establerts o que

s'estableixin en la normativa de l'impost sobre societats amb igualtat de percentatges i límits de deducció, llevat del que disposen els articles 42 i 44.2 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

La deducció que preveu l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats s'aplica amb les especialitats següents:

1r Donen dret a la deducció els rendiments nets d'activitats econòmiques del període impositiu en què s'inverteixin en elements nous de l'immobilitzat material o inversions immobiliàries afectes a activitats econòmiques exercides pel contribuent.

A aquest efecte, s'entén que els rendiments nets d'activitats econòmiques del període impositiu són objecte d'inversió quan, en els termes que preveu l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, s'inverteixi una quantia equivalent a la part de la base liquidable general positiva del període impositiu que correspongui a aquests rendiments, sense que en cap cas la mateixa quantia es pugui entendre invertida en més d'un actiu.

La base de la deducció és la quantia a què es refereix el paràgraf anterior.

2n El percentatge de deducció és del 5 per cent si el contribuent ha practicat la reducció que preveuen l'apartat 3 de l'article 32 d'aquesta Llei o la disposició addicional vint-i-setena d'aquesta Llei, o es tracta de rendes obtingudes a Ceuta i Melilla respecte a les quals s'ha aplicat la deducció que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.

3r L'import de la deducció no pot excedir la suma de la quota íntegra estatal i autonòmica del període impositiu en el qual es van obtenir els rendiments nets d'activitats econòmiques assenyalats al número 1r anterior.

4t No és aplicable el que disposen els apartats 5 i 8 de l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

No obstant això, quan es tracti de contribuents per aquest impost que exerceixin activitats econòmiques i determinin el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva, els incentius a què es refereix aquest apartat 2 només els són aplicables quan s'estableixi per reglament tenint en compte les característiques i les obligacions formals del mètode.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 69, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els límits de la deducció a què es refereix l'apartat 2 de l'article 68 d'aquesta Llei són els que estableixi la normativa de l'impost sobre societats per als incentius i estímuls a la inversió empresarial. Els límits s'apliquen sobre la quota que resulti de minorar la suma de les quotes íntegres, estatal i autonòmica, en l'import total de les deduccions per inversió en empreses de nova o recent creació, que preveu l'article 68.1 d'aquesta, i per actuacions per a la protecció i difusió del patrimoni històric espanyol i de les ciutats, conjunts i béns declarats patrimoni mundial, que preveu l'article 68.5 d'aquesta Llei.»

Set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 70, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'aplicació de la deducció per compte estalvi-empresa i de la deducció per inversió en empreses de nova o recent creació requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en finalitzar el període de la imposició excedeixi el valor que va llançar la seva comprovació al començament d'aquest almenys en la quantia de les inversions efectuades.»

Vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 77, que queda redactat de la manera següent:

«1. La quota líquida autonòmica és el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica en la suma de:

a) El 50 per cent de l'import total de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 68 d'aquesta Llei, amb els límits i els requisits de situació patrimonial que preveuen els seus articles 69 i 70.

b) L'import de les deduccions establertes per la comunitat autònoma en l'exercici de les competències que preveu la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries.»

Nou. Es modifica la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 105, que queda redactada de la manera següent:

«e) Per a les entitats a les quals es refereix l'article 68.1 d'aquesta Llei els socis o accionistes de les quals hagin sol·licitat la certificació que preveu aquest.»

Deu. Se suprimeix la disposició addicional trenta-quatrena.

Onze. Es modifica la disposició addicional trenta-vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-vuitena. *Aplicació de determinats incentius fiscals.*

1. El que preveu l'apartat 3 de l'article 32 d'aquesta Llei només és aplicable als contribuents que hagin iniciat l'exercici d'una activitat econòmica a partir de l'1 de gener de 2013.

2. El que preveuen els articles 38.2 i 68.1 d'aquesta Llei només és aplicable respecte a les accions o participacions subscrites a partir de l'entrada en vigor de la Llei 14/2013, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

3. La deducció que preveu l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats a què es refereix l'article 68.2 d'aquesta Llei, només és aplicable respecte als rendiments nets d'activitats econòmiques obtinguts a partir de l'1 de gener de 2013.»

Dotze. S'afegeix una nova disposició transitòria vint-i-setena, amb el contingut següent:

«Disposició transitòria vint-i-setena. *Accions o participacions d'entitats de nova o recent creació adquirides amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 14/2013, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.*

Els contribuents que obtinguin guanys patrimonials que es posin de manifest amb motiu de la transmissió d'accions o participacions adquirides amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 14/2013 poden aplicar l'exempció que preveu la disposició addicional trenta-quatrena d'aquesta Llei en la redacció en vigor a 31 de desembre de 2012, sempre que es compleixin els requisits i les condicions que estableix aquesta disposició addicional.»

Article 28. Cotització aplicable als treballadors inclosos en el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms en els casos de pluriactivitat amb jornada laboral a temps complet o a temps parcial superior al 50 per cent.

1. Els treballadors que causin alta per primera vegada en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms i amb motiu d'aquesta iniciïn una situació de pluriactivitat a partir de l'entrada en vigor d'aquesta norma, poden triar com a base de cotització en aquell moment la compresa entre el 50 per cent de la base mínima de cotització establerta anualment amb caràcter general a la Llei de pressupostos generals de l'Estat durant els primers divuit mesos, i el 75 per cent durant els següents divuit mesos, fins a les bases màximes establertes per a aquest règim especial.

2. En els cas de treballadors en situació de pluriactivitat en què l'activitat laboral per compte d'altri ho sigui a temps parcial amb una jornada a partir del 50 per cent de la corresponent a la d'un treballador amb jornada a temps complet comparable, es pot triar en el moment de l'alta, com a base de cotització, la compresa entre el 75 per cent de la base mínima de cotització establerta anualment amb caràcter general a la Llei de pressupostos generals de l'Estat durant els primers divuit mesos, i el 85 per cent durant els següents divuit mesos, fins a les bases màximes establertes per a aquest règim especial.

3. L'aplicació d'aquesta mesura és incompatible amb qualsevol altra bonificació o reducció establerta com a mesura de foment de l'ocupació autònoma, com també amb el que preveu l'article 113 Cinc.7 de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, o articles equivalents de les successives lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Article 29. Reduccions a la Seguretat Social aplicables als treballadors per compte propi.

S'afegeix una nova disposició addicional, trenta-cinquena bis, al Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional trenta-cinquena bis. *Reduccions a la Seguretat Social aplicables als treballadors per compte propi.*

1. Els treballadors per compte propi que tinguin 30 anys d'edat o més i que causin alta inicial o que no hagin estat en situació d'alta en els cinc anys immediatament anteriors, a comptar de la data d'efectes de l'alta, en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, es poden aplicar les reduccions següents sobre la quota per contingències comunes, sent la quota a reduir el resultat d'aplicar a la base mínima de cotització que correspongui el tipus mínim de cotització vigent en cada moment, inclosa la incapacitat temporal, per un període màxim de 18 mesos, segons l'escala següent:

a) Una reducció equivalent al 80 per cent de la quota durant els 6 mesos immediatament següents a la data d'efectes de l'alta.

b) Una reducció equivalent al 50 per cent de la quota durant els 6 mesos següents al període assenyalat a la lletra a).

c) Una reducció equivalent al 30 per cent de la quota durant els 6 mesos següents al període assenyalat a la lletra b).

El que preveu aquest apartat no és aplicable als treballadors per compte propi que ocupin treballadors per compte d'altri.

2. Els treballadors per compte propi que optin pel sistema de l'apartat anterior no es poden acollir a les bonificacions i reduccions de la disposició addicional trenta-cinquena.

3. El que disposen els apartats anteriors també és aplicable als socis treballadors de cooperatives de treball associat que estiguin enquadrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, quan compleixin els requisits que preveuen els esmentats apartats.

4. Les reduccions de quotes previstes en aquesta disposició addicional se suporten pel pressupost d'ingressos de la Seguretat Social.»

Article 30. Reduccions i bonificacions de quotes a la Seguretat Social per a les persones amb discapacitat que s'estableixin com a treballadors per compte propi.

Es modifica la disposició addicional onzena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional onzena. *Reduccions i bonificacions de quotes a la Seguretat Social per a les persones amb discapacitat que s'estableixin com a treballadors per compte propi.*

1. Les persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, que causin alta inicial en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, es beneficien, durant els cinc anys següents a la data d'efectes de l'alta, de les següents reduccions i bonificacions sobre la quota per contingències comunes, sent la quota a reduir el resultat d'aplicar a la base mínima de cotització que correspongui el tipus mínim de cotització vigent en cada moment, inclosa la incapacitat temporal, per un període màxim de 5 anys, segons l'escala següent:

a) Una reducció equivalent al 80 per cent de la quota durant els 6 mesos immediatament següents a la data d'efectes de l'alta.

El que preveu aquesta lletra a) no és aplicable als treballadors per compte propi amb discapacitat que ocupin treballadors per compte d'altri.

b) Una bonificació equivalent al 50 per cent de la quota durant els 54 mesos següents.

2. Quan els treballadors per compte propi amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent tinguin menys de 35 anys d'edat i causin alta inicial o no hagin estat en situació d'alta en els cinc anys immediatament anteriors, a comptar de la data d'efectes de l'alta, en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, es poden aplicar les següents reduccions i bonificacions sobre la quota per contingències comunes, sent la quota a reduir el resultat d'aplicar a la base mínima de cotització que correspongui el tipus mínim de cotització vigent en cada moment, inclosa la incapacitat temporal, per un període màxim de 5 anys, segons l'escala següent:

a) Una reducció equivalent al 80 per cent de la quota durant els 12 mesos immediatament següents a la data d'efectes de l'alta.

b) Una bonificació equivalent al 50 per cent de la quota durant els quatre anys següents.

El que preveu aquest apartat no és aplicable als treballadors per compte propi amb discapacitat que ocupin treballadors per compte d'altri.

3. Els treballadors per compte propi amb discapacitat a què es refereix l'apartat anterior, que hagin optat pel sistema descrit en aquest, es poden acollir posteriorment, si s'escau, a les reduccions i bonificacions de l'apartat 1, sempre que el còmput total d'aquestes no superi el termini màxim de 60 mensualitats.

4. El que disposen els apartats anteriors és també aplicable als socis treballadors de cooperatives de treball associat enquadrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, quan compleixin els requisits dels apartats anteriors d'aquesta disposició addicional.

5. Les bonificacions i reduccions de quotes que preveu aquesta disposició addicional es financen amb càrrec a la corresponent partida pressupostària del Servei Públic d'Ocupació Estatal i se suporten pel pressupost d'ingressos de la Seguretat Social, respectivament.»

TÍTOL III

Suport al finançament dels emprenedors

Article 31. *Acords de refinançament.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, queda modificada de la manera següent:

U. S'introdueix un nou article 71 bis amb la redacció següent:

«Article 71 bis. *Nomenament de l'expert pel registrador.*

El nomenament de l'expert independent que ha de verificar els acords de refinançament s'ha d'ajustar a les previsions següents:

1. És competent per a la seva tramitació el registrador mercantil del domicili del deutor. Si es tracta d'un acord de grup i l'informe ha de ser únic, l'expert és designat pel registrador del domicili de la societat dominant, si està afectada per l'acord i, si no, pel del domicili de qualsevol de les societats del grup.

2. La sol·licitud del nomenament s'ha de fer mitjançant una instància signada pel deutor, fins i tot abans que estigui conclòs l'acord i redactat un pla definitiu, que es pot emplenar telemàticament i adreçar al registrador mercantil competent, subscripta pel sol·licitant o sol·licitants del grup i en la qual han de constar les circumstàncies següents:

1r La denominació i les dades d'identificació registral, si s'escau, del sol·licitant o sol·licitants, com també el domicili respectiu. La sol·licitud requereix en tots els casos l'àmbit de les societats afectades amb suficient indicació de les relacions de grup existents, com també un detall suficient de l'estat de les negociacions pendents o concloses que permeti formar-se una idea del grup de creditors l'adhesió dels quals es preveu.

2n Els documents necessaris perquè l'expert pugui pronunciar-se. En cas que encara no s'hagi subscrit l'acord i estigui pendent la negociació, s'hi ha d'adjuntar un projecte d'acord i del pla de viabilitat o, almenys, l'acord marc o el pacte preliminar en què es fixen les condicions de la negociació.

3r Una relació de creditors del deutor i de les entitats afectades del grup, per ordre alfabètic i en els termes que preveu l'article 6 de la Llei concursal.

3. El registrador, abans de procedir al nomenament, pot sol·licitar diversos pressupostos a un o a diversos professionals idonis i abans de decidir-se sobre el més adequat.

4. Són causes d'incompatibilitat per ser nomenat expert les establertes per als auditors en la legislació d'auditoria de comptes. No pot ser nomenat expert independent l'auditor que ho sigui del deutor o de qualsevol de les societats del grup afectades ni tampoc qui hagi elaborat el mateix pla de viabilitat.

5. L'informe ha de ser emès en el termini que hagi assenyalat el sol·licitant i en tots els casos en el d'un mes, comptat des de l'acceptació del nomenament i sense perjudici de la possibilitat de pròrroga o pròrrogues successives per causes justificades. Si l'informe no s'emet dins aquest termini, s'entén caducat l'encàrrec i el registrador ha de procedir a un nou nomenament.

6. Es pot nomenar el mateix expert en qualsevol altre refinançament que es plantegi amb posterioritat al primer o anterior refinançament acordat pel mateix deutor i grup encara que canviïn part dels creditors signants.»

Dos. L'apartat 1 de la disposició addicional quarta queda redactat de la manera següent:

«1. Es pot homologar judicialment l'acord de refinançament que havent estat subscrit per creditors que representin almenys el 55 per cent del passiu titularitat d'entitats financeres, reuneixi en el moment d'adopció de l'acord, les condicions de l'article 71.6 d'aquesta Llei relatives a designació d'un expert independent i elevació a instrument públic. Per l'homologació judicial els efectes de l'espera pactada per a les entitats financeres que l'hagin subscrit s'estenen a les altres entitats financeres creadores no participants o dissidents els crèdits de les quals no estiguin dotats de garantia real.»

Article 32. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La lletra l) de l'article 2.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda modificada de la manera següent:

«l) Les cèdules i els bons d'internacionalització.»

Article 33. *Modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.*

La Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat primer de l'article 13, de la manera següent:

«Primer. Les entitats de crèdit poden emetre valors de renda fixa amb la denominació exclusiva de "cèdules territorials", el capital i els interessos de les quals estan especialment garantits per:

a) Els préstecs i crèdits concedits per l'emissor a l'Estat, les comunitats autònomes, els ens locals, com també als organismes autònoms i a les entitats públiques empresarials que en depenen.

b) Els préstecs i els crèdits concedits per l'emissor a administracions centrals, administracions regionals, autoritats locals, com també a organismes autònoms, entitats públiques empresarials i altres entitats de naturalesa anàloga de l'Espai Econòmic Europeu que no pertanyin a l'Estat espanyol, sempre que aquests préstecs no estiguin vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i serveis ni a la internacionalització d'empreses.»

Dos. Es modifica l'apartat quart de l'article 13, de la manera següent:

«Quart. Els tenidors de cèdules tenen dret preferent sobre els drets de crèdit de l'entitat emissora referits a l'apartat primer, per al cobrament dels drets derivats del títol que tinguin sobre aquests valors, en els termes de l'article 1.922 del Codi Civil.»

Article 34. *Cèdules i bons d'internacionalització.*

1. Les entitats que a continuació es detallen poden emetre cèdules i bons d'internacionalització regulats per aquesta Llei en les condicions que es determinin per reglament:

- a) els bancs i l'Institut de Crèdit Oficial,
- b) les caixes d'estalvis,
- c) les cooperatives de crèdit,
- d) els establiments financers de crèdit.

2. Les entitats esmentades a l'apartat 1 poden emetre valors de renda fixa amb la denominació exclusiva de «cèdules d'internacionalització» o de «bons d'internacionalització», en sèrie o singularment i amb les característiques financeres que determinin, d'acord amb el que disposa aquesta Llei. En particular, les cèdules i els bons d'internacionalització poden incloure clàusules d'amortització anticipada a disposició de l'emissor segons el que especifiquin els termes de l'emissió. La realització d'aquestes emissions s'ha d'ajustar al règim que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, sempre que, d'acord amb aquesta, hi sigui aplicable.

3. El capital i els interessos de les cèdules d'internacionalització estan especialment garantits per tots els crèdits i préstecs vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i serveis o a la internacionalització d'empreses que compleixin els requisits que estableixen els apartats 6 i 7, que en cada moment constin com a actiu en el balanç de

l'entitat emissora i no estiguin afectats a l'emissió de bons d'internacionalització i, si n'hi ha, pels actius de substitució que preveu l'apartat 9 i pels fluxos econòmics generats pels instruments financers derivats vinculats a cada emissió, en les condicions que es determinin per reglament. Tot això sense perjudici de la responsabilitat patrimonial universal de l'emissor.

4. El capital i els interessos dels bons d'internacionalització estan especialment garantits pels préstecs i crèdits vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i serveis o a la internacionalització d'empreses que compleixin els requisits que estableix l'apartat 8, que s'hi afectin en escriptura pública i, si n'hi ha, pels actius de substitució que preveu l'apartat 9 que s'hi afectin en escriptura pública i pels fluxos econòmics generats pels instruments financers derivats vinculats a cada emissió que s'hi afectin en escriptura pública, en les condicions que es determinin per reglament. Tot això sense perjudici de la responsabilitat patrimonial universal de l'emissor.

5. Es pot constituir un sindicat de tenidors de bons, quan aquests s'emetin en sèrie, cas en què l'entitat emissora ha de designar un comissari que concorri a l'atorgament de l'escriptura pública esmentada a l'apartat 4 d'aquest article en nom dels futurs tenidors de bons. Aquesta persona, el nomenament de la qual ha de ser ratificat per l'assemblea de tenidors de bons, és president del sindicat, i, a més de les facultats que li hagin estat conferides en aquesta escriptura o les que li atribueixi aquesta assemblea, té la representació legal del sindicat, pot comprovar que per l'entitat es manté el percentatge a què es refereix l'apartat 12, i exercir les accions que corresponguin a aquell.

El president, com també el sindicat en tot el que fa a la seva composició, facultats i competències es regeixen per les disposicions del títol XI del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de societats de capital, en tot el que no s'oposi a les que conté aquesta Llei.

6. Poden garantir les emissions de cèdules d'internacionalització els préstecs i crèdits següents, o la part d'aquests, que constin com a actiu en el balanç de l'entitat emissora i compleixin els requisits següents:

a) estar vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i serveis espanyols o d'una altra nacionalitat o a la internacionalització de les empreses residents a Espanya o en altres països,

b) tinguin una alta qualitat creditícia, i

c) hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

1r hagin estat concedits a administracions centrals, bancs centrals, administracions regionals, autoritats locals o entitats del sector públic de la Unió Europea; sempre que el prestatari no sigui una entitat del sector públic espanyol.

2n hagin estat concedits a administracions centrals, bancs centrals, administracions regionals, autoritats locals o entitats del sector públic que no pertanyen a la Unió Europea o a bancs multilaterals de desenvolupament o organitzacions internacionals.

3r amb independència del prestatari, disposin de garanties personals, incloses les derivades d'assegurances de crèdit, d'administracions centrals, bancs centrals, administracions regionals, autoritats locals, entitats del sector públic o agències de crèdit a l'exportació o organisme de naturalesa anàloga que actuïn per compte d'una Administració pública, sempre que el garant o l'assegurador estigui situat a la Unió Europea.

4t amb independència del prestatari, disposin de garanties personals, incloses les derivades d'assegurances de crèdit, d'administracions centrals, bancs centrals, administracions regionals, autoritats locals, entitats del sector públic o agències de crèdit a l'exportació o organismes de naturalesa anàloga que actuïn per compte d'una Administració pública, que no pertanyen a la Unió Europea, o de bancs multilaterals de desenvolupament o organitzacions internacionals.

Així mateix, poden garantir les emissions de cèdules d'internacionalització els actius de substitució que preveu l'apartat 9 i els fluxos econòmics generats pels instruments

financers derivats vinculats a cada emissió i, en particular, els que serveixin de cobertura del risc de tipus de canvi i del risc de tipus d'interès, en les condicions que es determinin per reglament.

7. A l'efecte del que disposa la lletra b) de l'apartat 6, es consideren préstecs i crèdits d'alta qualitat creditícia:

- a) els que preveu el punt 1r de la lletra c) de l'apartat 6,
- b) els que preveu el punt 2n de la lletra c) de l'apartat 6, sempre que el prestatari tingui la qualitat creditícia mínima exigible perquè la cèdula o el bo d'internacionalització pugui rebre el tractament preferencial concedit als bons garantits en la normativa de solvència de les entitats de crèdit,
- c) els que preveu el punt 3r de la lletra c) de l'apartat 6,
- d) els que preveu el punt 4t de la lletra c) de l'apartat 6, sempre que el garant o l'assegurador tinguin la qualitat creditícia mínima exigible perquè la cèdula o el bo d'internacionalització pugui rebre el tractament preferencial concedit als bons garantits en la normativa de solvència de les entitats de crèdit.

El ministre d'Economia i Competitivitat pot fixar requisits més estrictes perquè un actiu sigui considerat d'alta qualitat creditícia, en funció de les circumstàncies del mercat i amb la finalitat de procurar el màxim grau de solvència de la garantia dels actius.

8. Poden garantir les emissions de bons d'internacionalització els préstecs i crèdits, o la part d'aquests, que constin com a actiu en el balanç de l'entitat emissora i compleixin els requisits que estableixen els apartats 6 i 7.

Així mateix, poden garantir les emissions els préstecs o els crèdits concedits a empreses vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i serveis espanyols o d'una altra nacionalitat o la internacionalització d'empreses residents a Espanya o en altres països sempre que rebin una ponderació de risc, com a màxim, del 50 per cent, a l'efecte del càlcul dels requeriments de recursos propis per risc de crèdit que estableix la normativa de solvència de les entitats de crèdit.

S'entenen inclosos en la categoria de préstecs descrita en el paràgraf anterior els préstecs de l'Institut de Crèdit Oficial a entitats financeres en el marc de les seves línies de mediació per a la internacionalització, sempre que rebin una ponderació de risc, com a màxim, del 50 per cent, a l'efecte del càlcul dels requeriments de recursos propis per risc de crèdit.

9. Les cèdules i els bons d'internacionalització poden estar recolzades respectivament fins a un límit del 5 i el 10 per cent del principal emès pels actius de substitució següents:

- a) valors de renda fixa representats mitjançant anotacions en compte emesos per l'Estat o altres estats membres de la Unió Europea,
- b) valors de renda fixa garantits per estats membres de la Unió Europea i admesos a cotització en un mercat regulat,
- c) valors de renda fixa emesos per l'Institut de Crèdit Oficial, sempre que l'emissor de les cèdules o els bons d'internacionalització no sigui el mateix Institut de Crèdit Oficial,
- d) cèdules hipotecàries admeses a cotització en un mercat regulat, sempre que les cèdules no estiguin garantides per cap préstec o crèdit amb garantia hipotecària concedit pel mateix emissor de les cèdules o bons d'internacionalització ni per altres entitats del seu grup,
- e) bons hipotecaris admesos a cotització en un mercat regulat, amb una alta qualitat creditícia, sempre que aquests valors no estiguin garantits per cap préstec o crèdit amb garantia hipotecària concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules o bons d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,
- f) cèdules territorials admeses a cotització en un mercat regulat, sempre que les cèdules no estiguin garantides per cap préstec o crèdit concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules o bons d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,

g) cèdules d'internacionalització admeses a cotització en un mercat regulat, sempre que les cèdules no estiguin garantides per cap préstec o crèdit concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules o bons d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,

h) bons d'internacionalització admesos a cotització en un mercat regulat, amb una alta qualitat creditícia, sempre que els bons no estiguin garantits per cap préstec o crèdit concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules o bons d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,

i) altres valors de renda fixa admesos a cotització en un mercat regulat, amb una alta qualitat creditícia, sempre que els valors no siguin bons de titulització, i no hagin estat emesos per la mateixa entitat emissora de les cèdules o bons d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,

j) altres actius de baix risc i alta liquiditat que es puguin determinar per reglament.

A l'efecte d'aquest apartat, es consideren actius d'alta qualitat creditícia aquells que rebin una ponderació de risc, com a màxim, del 50 per cent a l'efecte dels requeriments de recursos propis per risc de crèdit que estableix la normativa de solvència de les entitats de crèdit. El ministre d'Economia i Competitivitat pot fixar requisits més estrictes perquè un actiu sigui considerat d'alta qualitat creditícia, en funció de les circumstàncies del mercat i amb la finalitat de procurar el màxim grau de solvència de la garantia dels actius.

10. L'emissió de cèdules d'internacionalització no requereix l'atorgament d'una escriptura pública ni ha de ser objecte d'inscripció en el Registre Mercantil. Tampoc li són aplicables les regles que conté el títol XI del Text refós de la Llei de societats de capital aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, ni les que preveu la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no hagin adoptat la forma de societats anònimes, associacions o altres persones jurídiques, i la constitució del sindicat d'obligacionistes.

11. L'import total de les cèdules d'internacionalització emeses per una entitat de crèdit no pot ser superior al 70 per cent de l'import dels préstecs i crèdits no amortitzats que compleixin els requisits que preveuen els apartats 6 i 7, que en cada moment constin com a actiu en el balanç de l'entitat emissora i que no hagin estat afectats a l'emissió de bons d'internacionalització. Per reglament es pot determinar la consideració específica a l'efecte del compliment d'aquest límit de les cèdules d'internacionalització que estiguin en possessió del mateix emissor.

12. El valor actualitzat dels bons d'internacionalització ha de ser inferior, almenys un 2 per cent, al valor actualitzat dels préstecs i crèdits afectats. S'ha de determinar per reglament la forma de càlcul del valor actualitzat.

13. Si l'import de les cèdules i els bons d'internacionalització excedeix, per alguna causa sobrevinguda, els límits que assenyalen els apartats 11 i 12 respectivament, les entitats emissores han de recuperar els límits en un termini màxim de tres mesos mitjançant alguna de les vies següents:

a) adquirint els seus propis bons o cèdules d'internacionalització fins al límit que es determini per reglament, per a la seva amortització posterior,

b) afectant al pagament de les cèdules o bons d'internacionalització nous actius de substitució dels que preveu l'apartat 9, sempre que es compleixin els límits que estableix l'esmentat apartat,

c) en el cas de les cèdules d'internacionalització, augmentant la cartera de préstecs o crèdits que els puguin garantir d'acord amb els apartats 6 i 7,

d) en el cas dels bons d'internacionalització, afectant mitjançant escriptura pública nous préstecs o crèdits que puguin garantir-los d'acord amb l'apartat 8.

Mentrestant, l'entitat ha de cobrir la diferència mitjançant un dipòsit d'efectiu o de fons públics al Banc d'Espanya.

14. Els tenidors de cèdules i bons d'internacionalització tenen el caràcter de creditors amb preferència especial en els termes que preveu l'article 1.922 del Codi Civil davant de

qualssevol altres creditors en relació amb la totalitat dels préstecs i crèdits que constin com a actiu en el balanç de l'entitat emissora i que compleixin els requisits que estableixen els apartats 6 i 7 quan es tracti de cèdules d'internacionalització, llevat dels que serveixin de cobertura dels bons d'internacionalització; i amb relació als préstecs i els crèdits que compleixin els requisits de l'apartat 8 i hagin estat afectats a l'emissió quan es tracti de bons d'internacionalització i; en tots dos casos, amb relació als actius de substitució i als fluxos econòmics generats pels instruments financers derivats vinculats a les emissions, si aquests existeixen.

Els tenidors dels bons d'internacionalització d'una emissió tenen prelació sobre els tenidors de les cèdules d'internacionalització quan concorrin sobre un préstec o crèdit afectat a aquesta emissió.

Tots els tenidors de cèdules d'internacionalització, sigui quina sigui la data d'emissió, tenen la mateixa prelació sobre els préstecs i crèdits que les garanteixen i, si existeixen, sobre els actius de substitució i sobre els fluxos econòmics generats pels instruments financers derivats vinculats a les emissions.

Les cèdules i els bons tenen caràcter executiu en els termes que preveu la Llei d'enjudiciament civil.

15. Les cèdules i els bons d'internacionalització emesos per una entitat de crèdit, pendents d'amortització, tenen el mateix tracte que les cèdules i bons hipotecaris, a l'efecte de l'article 50, apartat 2, lletra c) del Reial decret 1082/2012, de 13 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

16. Les cèdules i els bons d'internacionalització emesos poden ser admesos a negociació en els mercats de valors, de conformitat amb el que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Els emissors poden adquirir cèdules i bons d'internacionalització emesos per ells mateixos o per entitats del seu grup. Es poden establir per reglament límits a les operacions de l'emissor sobre els seus propis títols en el mercat secundari.

17. Les cèdules i els bons d'internacionalització que regula aquesta Llei són admesos com a inversions de les reserves obligatòries de les societats i empreses mercantils, i s'equiparen a aquest efecte als valors cotitzats a Borsa.

En particular, són admesos per als fins següents:

a) Inversions per a la cobertura de provisions tècniques de les entitats asseguradores i reasseguradores, sempre que les cèdules o els bons hagin estat emesos per societats establertes a l'Espai Econòmic Europeu.

b) Inversions aptes per als fons de pensions.

c) Inversió dels recursos de les societats i fons d'inversió mobiliària.

d) Inversió en fons de reserva de les entitats de la Seguretat Social.

Els títols representatius de les cèdules i els bons d'internacionalització són transmissibles per qualsevol dels mitjans admesos en dret i sense necessitat d'intervenció de fedatari públic ni notificació al deutor. Quan siguin nominatius es poden transmetre per declaració escrita en el mateix títol. En cas que els títols siguin al portador, es considera que el propietari d'aquests és l'últim perceptor d'interessos.

18. En cas de concurs, els tenidors de cèdules i bons d'internacionalització gaudeixen del privilegi especial que estableix el número 1r de l'apartat 1 de l'article 90 de la Llei concursal.

Sense perjudici d'això, s'han d'atendre durant el concurs, d'acord amb el que preveu el número 7è de l'apartat 2 de l'article 84 de la Llei concursal, i com a crèdits contra la massa, els pagaments que corresponguin per amortització de capital i interessos de les cèdules i bons d'internacionalització emesos i pendents d'amortització en la data de sol·licitud del concurs fins a l'import dels ingressos percebuts pel concursat dels préstecs i crèdits que recolzin les cèdules i els bons i, si n'hi ha, dels actius de substitució i dels fluxos econòmics procedents dels instruments financers derivats vinculats a l'emissió.

19. L'entitat emissora de cèdules i bons d'internacionalització ha de portar un registre comptable especial en el qual ha d'anotar tots els préstecs i crèdits que serveixen de garantia a les emissions i, si n'hi ha, dels actius de substitució immobilitzats per donar-los cobertura, com també dels instruments financers derivats vinculats a cada emissió. Els comptes anuals de l'entitat emissora han d'especificar, en la forma que es determini per reglament, les dades essencials del registre.

20. L'emissió, la transmissió i la cancel·lació de les cèdules i els bons d'internacionalització que regula aquesta Llei, com també el seu reemborsament, gaudeixen de l'exempció que estableix la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

Article 35. *Capital social mínim de les societats de garantia recíproca.*

Es modifica l'article 8 de la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Xifra mínima del capital social desemborsat i de recursos propis computables.*

1. El capital social mínim de les societats de garantia recíproca no pot ser inferior a 10.000.000 d'euros.

2. Per garantir la liquiditat i la solvència de les societats de garantia recíproca, en la seva condició d'entitats financeres, el capital que indicat l'apartat anterior pot ser modificat, en els termes que estableix l'article 47.1.a) de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

3. L'import de la xifra de recursos propis computables de les societats de garantia recíproca no pot ser inferior a 15.000.000 d'euros. A l'efecte d'aquest apartat, la xifra de recursos propis computables es calcula d'acord amb la definició que fixi el Banc d'Espanya.»

TÍTOL IV

Suport al creixement i desenvolupament de projectes empresarials

CAPÍTOL I

Simplificació de les càrregues administratives

Article 36. *Revisió del clima de negocis a través de millores reguladores. Indicadors i intercanvi de millors pràctiques.*

1. Amb caràcter anual, el Ministeri d'Economia i Competitivitat, ha de recopilar i analitzar propostes per a la millora del clima de negocis per a la inversió productiva, procedents d'operadors econòmics, departaments ministerials, i administracions autonòmiques i locals. Així mateix, s'ha d'analitzar la posició relativa de l'economia espanyola en els principals sistemes d'indicadors internacionals de competitivitat i clima de negocis.

2. El Ministeri d'Economia i Competitivitat ha de formular, amb caràcter anual, un informe preliminar amb propostes de reforma regulatòria per a la millora del clima de negocis i la competitivitat de l'economia espanyola. Aquestes propostes s'han d'integrar en el Pla estratègic d'internacionalització que recull l'article 50.

3. El Ministeri d'Economia i Competitivitat ha d'impulsar, en cooperació amb les administracions autonòmiques i locals en el marc del Comitè per a la Millora de la Regulació, el desenvolupament i la publicitat d'indicadors de clima de negocis i bona regulació per a la inversió productiva en l'àmbit de les administracions, com també l'intercanvi de bones pràctiques afavoridores d'un entorn propici a l'activitat econòmica.

Article 37. Simplificació de càrregues administratives.

Les administracions públiques que en l'exercici de les seves competències respectives creïn noves càrregues administratives per a les empreses, han d'eliminar almenys una càrrega existent de cost equivalent.

Article 38. Reducció de càrregues estadístiques.

1. Els serveis estatals d'estadística, en el desenvolupament de les seves activitats, han d'adoptar mesures tendents a la reducció de la càrrega estadística que suporten els emprenedors, a fi de facilitar el compliment de les obligacions de subministrament d'informació amb fins estadístics existents i la qualitat que ha de tenir la informació estadística produïda.

2. Són mesures concretes per portar a efecte aquesta reducció de càrregues estadístiques les següents:

a) Els serveis estatals d'estadística han de tenir accés en les condicions establertes per la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, a la informació ja disponible en els registres de l'Administració General de l'Estat per a l'elaboració de les operacions incloses en el Pla estadístic nacional.

b) S'ha de fomentar la presentació de qüestionaris per mitjans telemàtics.

c) Durant el primer any des de la creació d'una empresa que contracti menys de 50 assalariats, l'Institut Nacional d'Estadística ha de limitar a una el nombre d'enquestes d'empenament obligatori en les quals aquesta empresa pot ser seleccionada.

El nombre de qüestionaris a emplenar d'una enquesta depèn de si la seva periodicitat és mensual, trimestral o anual.

Article 39. Prevenció de riscos laborals a les PIME.

La Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article 30.5, que queda redactat de la manera següent:

«5. En les empreses de fins a deu treballadors, l'empresari pot assumir personalment les funcions assenyalades a l'apartat 1, sempre que exerceixi de manera habitual la seva activitat en el centre de treball i tingui la capacitat necessària, en funció dels riscos a què estiguin exposats els treballadors i la perillositat de les activitats, amb l'abast que determinin les disposicions a què es refereix l'article 6.1.e) d'aquesta Llei. La mateixa possibilitat es reconeix a l'empresari que, complint aquests requisits, ocupi fins a 25 treballadors, sempre que l'empresa disposi d'un únic centre de treball.»

Dos. S'hi afegeix una disposició addicional dissetena amb la redacció següent:

«Disposició addicional dissetena. *Assessorament tècnic a les empreses de fins a vint-i-cinc treballadors.*

En compliment de l'apartat 5 de l'article 5 i dels articles 7 i 8 d'aquesta Llei, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, en col·laboració amb les comunitats autònomes i els agents socials, han de prestar un assessorament tècnic específic en matèria de seguretat i salut en el treball a les empreses de fins a vint-i-cinc treballadors.

Aquesta actuació consisteix en el disseny i la posada en marxa d'un sistema adreçat a facilitar a l'empresari l'assessorament necessari per a l'organització de les seves activitats preventives, impulsant el compliment efectiu de les obligacions preventives de manera simplificada.»

Article 40. *Llibre de Visites electrònic de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 14 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'autoritat central de la Inspecció de Treball i Seguretat Social ha de posar a disposició de les empreses, d'ofici i sense necessitat de sol·licitud d'alta, un llibre de visites electrònic per a cadascun dels seus centres de treball, en el qual els funcionaris actuants, amb motiu de cada visita als centres de treball o comprovació per compareixença del subjecte inspeccionat en dependències públiques que realitzin, han d'estendre diligència sobre l'actuació.

Mitjançant ordre del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, s'han de determinar els fets i els actes que s'han d'incorporar al Llibre de Visites electrònic, com també els obligats, la forma de remissió a aquests i els sistemes de verificació electrònica de la seva integritat. Així mateix, s'han d'establir els casos en què s'exceptuen de portar el Llibre de Visites electrònic, el mitjà substitutiu i el règim transitori aplicable d'aquesta mesura.»

Article 41. *Apoderaments electrònics.*

Els apoderaments i les seves revocacions, atorgats per administradors o apoderats de societats mercantils o per emprenedors de responsabilitat limitada també poden ser conferits en un document electrònic, sempre que el document d'apoderament sigui subscript amb la signatura electrònica reconeguda del poderdant. Aquest document pot ser remès directament per mitjans electrònics al Registre que correspongui.

CAPÍTOL II

Mesures per impulsar la contractació pública amb emprenedors

Article 42. *Unions d'empresaris.*

Es modifica l'article 59.1 del Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes del sector públic, que queda redactat de la manera següent:

«1. Poden contractar amb el sector públic les unions d'empresaris que es constitueixin temporalment a aquest efecte, sense que sigui necessària la seva formalització en escriptura pública fins que s'hagi fet l'adjudicació del contracte a favor seu.

Els empresaris que estiguin interessats a formar les unions a les quals es refereix el paràgraf anterior es poden donar d'alta en el Registre Oficial de Licitadors i Empreses Classificades de l'Estat, que ha d'especificar aquesta circumstància.»

Article 43. *Elevació de llindars per a l'exigència de classificació.*

El Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 65, que queda redactat de la manera següent:

«1. Per contractar amb les administracions públiques l'execució de contractes d'obres d'un valor estimat igual o superior a 500.000 euros o de contractes de serveis d'un valor estimat igual o superior a 200.000 euros, és requisit indispensable que l'empresari estigui degudament classificat. Tanmateix, no és necessària la classificació per subscriure contractes de serveis compresos a les categories 6, 8, 21, 26 i 27 de l'annex II.

En cas que una part de la prestació objecte del contracte hagi de ser realitzada per empreses especialitzades que disposin d'una determinada habilitació o autorització professional, la classificació en el subgrup corresponent a aquesta especialització, en cas que sigui exigida, es pot substituir pel compromís de l'empresari de subcontractar l'execució d'aquesta porció amb altres empresaris que disposin de l'habilitació i, si s'escau, classificació necessàries, sempre que l'import de la part que ha de ser executada per aquests no excedeixi el 50 per cent del preu del contracte.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 de l'article 65, que queda redactat de la manera següent:

«5. Les entitats del sector públic que no tinguin el caràcter d'administració pública poden exigir una determinada classificació als licitadors per definir les condicions de solvència requerides per subscriure el contracte corresponent, en els supòsits de l'apartat 1 de l'article 65.»

Tres. Es modifica la disposició transitòria quarta, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quarta. *Determinació dels casos en què és exigible la classificació de les empreses.*

L'apartat 1 de l'article 65, per tal com determina els contractes per a la subscripció dels quals és exigible la classificació prèvia, entrarà en vigor de conformitat amb el que estableixin les normes reglamentàries de desplegament d'aquesta Llei per les quals es defineixin els grups, subgrups i categories en què es classifiquen aquests contractes, i continuarà vigent, fins aleshores, el paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 25 del Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques.

No obstant això, no és exigible la classificació en els contractes d'obres d'un valor estimat inferior a 500.000 euros, ni en els contractes de serveis d'un valor estimat inferior a 200.000 euros.»

Article 44. *Garanties per a la contractació pública.*

El Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica l'article 96 apartats 2 i 3, que queda redactat de la manera següent:

«2. Quan ho prevegin els plecs, la garantia en els contractes d'obres, subministraments i serveis, com també en els de gestió de serveis públics quan les tarifes, les aboni l'Administració contractant, es pot constituir mitjançant retenció en el preu. En el plec s'ha de fixar la forma i les condicions de la retenció.

3. L'acreditació de la constitució de la garantia es pot fer a través de mitjans electrònics, llevat que en el plec s'estableixi el contrari.»

Dos. S'afegeixen dos nous apartats 4 i 5 a l'article 146, de la manera següent:

«4. L'òrgan de contractació, si ho considera convenient, pot establir en el plec de clàusules administratives particulars que l'aportació inicial de la documentació que estableix l'apartat 1 se substitueixi per una declaració responsable del licitador en la qual s'indiqui que compleix les condicions establertes legalment per contractar amb l'Administració. En aquest cas, el licitador a favor del qual recaigui la proposta d'adjudicació, ha d'acreditar davant l'òrgan de contractació, prèviament a l'adjudicació del contracte, la possessió i validesa dels documents exigits. En tots els casos és suficient amb aquesta declaració responsable en els contractes

d'obres amb valor estimat inferior a 1.000.000 d'euros i de subministraments i serveis amb un valor estimat inferior a 90.000 euros.

En tots els casos l'òrgan de contractació, per tal de garantir el bon fi del procediment, pot sol·licitar, en qualsevol moment anterior a l'adopció de la proposta d'adjudicació, que els licitadors aportin documentació acreditativa del compliment de les condicions establertes per ser adjudicatari del contracte.

5. El moment decisiu per apreciar la concurrència dels requisits de capacitat i solvència exigits per contractar amb l'Administració és el de finalització del termini de presentació de les proposicions.»

Tres. S'afegeix una nova lletra d) a l'article 32 de la manera següent:

«d) Totes les disposicions, actes o resolucions que emanin de qualsevol òrgan de les administracions públiques que atorguin, de manera directa o indirecta, avantatges a les empreses que hagin contractat prèviament amb qualsevol administració.»

Article 45. *Prohibició de discriminació a favor de contractistes previs en els procediments de contractació pública.*

1. En els procediments de contractació, els ens, organismes i entitats que integren el sector públic no poden atorgar cap avantatge directe o indirecte a les empreses que hagin contractat prèviament amb qualsevol Administració.

2. Són nul·les de ple dret totes les disposicions contingudes en disposicions normatives amb força de llei o sense, com també en actes o resolucions que emanin de qualsevol òrgan del sector públic que atorguin, de manera directa o indirecta, avantatges a les empreses que hagin contractat prèviament amb qualsevol administració.

Article 46. *Reducció del termini per a la devolució o cancel·lació de les garanties per a les PIME.*

Es modifica l'apartat 5 de l'article 102 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«5. Transcorregut un any des de la data de terminació del contracte, sense que la recepció formal i la liquidació hagin tingut lloc per causes no imputables al contractista, s'ha de procedir, sense més demora, a la devolució o cancel·lació de les garanties una vegada depurades les responsabilitats a què es refereix l'article 100.

Quan l'import del contracte sigui inferior a 1.000.000 d'euros, si es tracta de contractes d'obres, o a 100.000 euros, en el cas d'altres contractes, o quan les empreses licitadores reuneixin els requisits de petita o mitjana empresa, definida segons el que estableix el Reglament (CE) núm. 800/2008, de la Comissió, de 6 d'agost de 2008, pel qual es declaren determinades categories d'ajuda compatibles amb el mercat comú en aplicació dels articles 107 i 108 del Tractat i no estiguin controlades directament o indirectament per una altra empresa que no compleixi aquests requisits, el termini es redueix a sis mesos.»

Article 47. *Reducció del termini de demora en el pagament perquè el contractista pugui optar a la resolució contractual.*

Es modifica el Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 6 de l'article 216, de la manera següent:

«6. Si la demora de l'Administració és superior a sis mesos, el contractista té dret, així mateix, a resoldre el contracte i al rescabament dels perjudicis que com a conseqüència d'això se li originin.»

Dos. Es modifica l'apartat 8 de l'article 216, de la manera següent:

«8. Les comunitats autònomes poden reduir els terminis de trenta dies, quatre mesos i sis mesos que estableixen els apartats 4, 5 i 6 d'aquest article.»

Tres. S'afegeix un nou article 228 bis, amb la redacció següent:

«Article 228 bis. *Comprovació dels pagaments als subcontractistes o subministradors.*

Les administracions públiques i altres ens públics contractants poden comprovar l'estricta compliment dels pagaments que els contractistes adjudicataris dels contractes públics, qualificats com a tals a l'article 5, han de fer a tots els subcontractistes o subministradors que hi participin.

En aquest cas, els contractistes adjudicataris han de remetre a l'ens públic contractant, quan aquest ho sol·liciti, la relació detallada dels subcontractistes o subministradors que participin en el contracte quan es perfeccioni la seva participació, juntament amb les condicions de subcontractació o subministrament de cadascun d'aquests que tinguin una relació directa amb el termini de pagament. Així mateix, han d'aportar a sol·licitud de l'ens públic contractant un justificant de compliment dels pagaments a aquells una vegada acabada la prestació dins els terminis de pagament legalment establerts a l'article 228 i a la Llei 3/2004, de 29 de desembre, en el que els sigui aplicable. Aquestes obligacions, que s'han d'incloure en els anuncis de licitació i en els corresponents plecs de condicions o en els contractes, es consideren condicions essencials d'execució, i el seu incompliment, a més de les conseqüències que preveu l'ordenament jurídic, permet la imposició de les penes que, a aquest efecte, continguin els plecs.»

CAPÍTOL III

Simplificació dels requisits d'informació economicofinancera

Article 48. *Comptabilitat de determinades empreses.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 28 del Codi de comerç de 1885, que queda redactat de la manera següent:

«2. El Llibre Diari ha de registrar dia a dia totes les operacions relatives a l'activitat de l'empresa. És vàlida, tanmateix, l'anotació conjunta dels totals de les operacions per períodes no superiors al trimestre, amb la condició que el seu detall consti en altres llibres o registres concordants, d'acord amb la naturalesa de l'activitat de què es tracti.»

Article 49. *Formulació de comptes anuals abreujats.*

El Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 257, que queda redactat de la manera següent:

«1. Poden formular balanç i estat de canvis en el patrimoni net abreujats les societats que durant dos exercicis consecutius reuneixin, a la data de tancament de cadascun d'aquests, almenys dues de les circumstàncies següents:

- a) Que el total de les partides de l'actiu no superi els quatre milions d'euros.
- b) Que l'import net de la seva xifra anual de negocis no superi els vuit milions d'euros.
- c) Que el nombre mitjà de treballadors ocupats durant l'exercici no sigui superior a cinquanta.

Les societats perden aquesta facultat si deixen de reunir, durant dos exercicis consecutius, dues de les circumstàncies a què es refereix el paràgraf anterior.»

Dos. Es modifica l'article 263, que queda redactat de la manera següent:

«Article 263. *Auditor de comptes.*

1. Els comptes anuals i, si s'escau, l'informe de gestió han de ser revisats per un auditor de comptes.

2. S'exceptuen d'aquesta obligació les societats que durant dos exercicis consecutius reuneixin, a la data de tancament de cadascun d'aquests, almenys dues de les circumstàncies següents:

a) Que el total de les partides de l'actiu no superi els dos milions vuit-cents cinquanta mil euros.

b) Que l'import net de la seva xifra anual de negocis no superi els cinc milions set-cents mil euros.

c) Que el nombre mitjà de treballadors ocupats durant l'exercici no sigui superior a cinquanta.

Les societats perden aquesta facultat si deixen de reunir, durant dos exercicis consecutius, dues de les circumstàncies a què es refereix el paràgraf anterior.

3. En el primer exercici social des de la seva constitució, transformació o fusió, les societats queden exceptuades de l'obligació d'auditar-se si reuneixen, al tancament de l'esmentat exercici, almenys dues de les tres circumstàncies expressades a l'apartat anterior.»

TÍTOL V

Internacionalització de l'economia espanyola

Secció 1a Foment de la internacionalització

CAPÍTOL I

Estratègia de foment de la internacionalització

Article 50. *Foment de la internacionalització de l'economia espanyola.*

1. Constitueixen les polítiques de foment de la internacionalització de l'economia i l'empresa espanyoles el conjunt d'actuacions que desenvolupa el sector públic, juntament amb el sector privat, per facilitar i reforçar la dimensió internacional de l'economia espanyola i fomentar la presència exterior de les empreses i dels emprenedors com a factors d'estabilitat, creixement i generació d'ocupació. Aquesta dimensió també s'estén a l'acció econòmica institucional en fòrums bilaterals i multilaterals i a les accions de foment de la inversió estrangera a Espanya i d'Espanya a l'exterior.

2. El Govern dirigeix les polítiques de foment de la internacionalització de l'economia i l'empresa espanyola, la coordinació de les quals correspon al Ministeri d'Economia i Competitivitat, sense perjudici de les competències que l'ordenament jurídic atorga als diferents ministeris i a les comunitats autònomes.

Article 51. *El Pla estratègic d'internacionalització de l'economia espanyola.*

1. L'acció del Govern en matèria de foment de la internacionalització, en els termes que preveu l'article anterior, es concreta en el Pla estratègic d'internacionalització de l'economia espanyola.

2. L'objectiu del Pla estratègic d'internacionalització de l'economia espanyola és la millora de la competitivitat i la maximització de la contribució del sector exterior al

creixement i la creació d'ocupació. Aquest Pla inclou les iniciatives per al foment de la internacionalització i de la millora de la competitivitat de l'economia espanyola i de les empreses, l'establiment de les prioritats geogràfiques i sectorials, i els plans d'actuació dels organismes amb competències en la matèria.

3. El Pla es regeix pels principis següents:

a) Coherència i coordinació de l'acció de les administracions públiques, amb particular atenció i incidència en les iniciatives d'estímul a la internacionalització dels emprenedors.

b) Complementarietat amb l'actuació del sector privat.

4. El Pla estratègic és elaborat, amb caràcter biennal, pel Ministeri d'Economia i Competitivitat, en el marc del Grup Interministerial de Suport a la Internacionalització de l'Empresa Espanyola i amb la participació del sector privat i de les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, i en coherència amb els fins i els objectius de la política exterior del Govern.

El Pla s'aprova a proposta del Ministeri d'Economia i Competitivitat, per acord del Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

El Pla és remès a les Corts i presentat pel secretari d'Estat de Comerç davant la comissió corresponent del Congrés dels Diputats i del Senat.

5. El Ministeri d'Economia i Competitivitat ha d'establir un sistema d'avaluació i control dels instruments que integren el Pla estratègic d'internacionalització amb la finalitat d'assegurar la qualitat i l'eficàcia de les actuacions d'internacionalització. El resultat de les avaluacions és públic i ha de servir de base per a les modificacions normatives i de gestió dels instruments i els organismes que s'han d'incorporar en les successives versions del Pla.

CAPÍTOL II

Instruments i organismes comercials i de suport a l'empresa

Article 52. Instruments i organismes comercials i de suport a l'empresa.

1. Constitueixen instruments comercials especialitzats de suport a la internacionalització de l'economia i l'empresa:

a) En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, els següents:

i) La Xarxa Exterior, integrada a les missions diplomàtiques o les representacions permanents, i la Xarxa Territorial, que depenen totes dues del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

ii) L'entitat pública empresarial ICEX España Exportación e Inversiones (ICEX), creada pel Reial decret llei 4/2011, de 8 d'abril.

b) Les cambres de comerç espanyoles a l'estranger, quan es reconeixin oficialment, donen suport, així mateix, a la internacionalització de l'economia i l'empresa espanyoles.

2. El Servei Exterior de l'Estat contribueix al suport de les empreses a l'exterior.

Article 53. Xarxa Exterior i Territorial del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

1. La Xarxa Exterior i Territorial del Ministeri d'Economia i Competitivitat és el suport bàsic en el procés d'internacionalització de les empreses i els emprenedors per la seva proximitat als mercats d'origen i de destí, i està integrada per les oficines econòmiques i comercials i les direccions territorials i provincials d'Economia i Comerç.

2. Les oficines econòmiques i comercials d'Espanya a l'exterior, integrades en les missions diplomàtiques o les representacions permanents, són l'instrument de

l'Administració General de l'Estat per al desenvolupament a l'exterior de les tasques de política econòmica, comercial, financera i de suport a la internacionalització de l'empresa.

3. Les direccions territorials i provincials de comerç donen suport a la internacionalització de l'empresa i als emprenedors mitjançant la implementació de la política estatal de promoció comercial exterior i de foment de les inversions de les empreses espanyoles.

4. El Ministeri d'Economia i Competitivitat, a través de la Secretaria d'Estat de Comerç, com a gestor de la Xarxa Exterior i Territorial de suport a la internacionalització de l'empresa, assigna els recursos humans i materials necessaris per al desenvolupament de la seva tasca amb la màxima eficiència i assegurant una atenció a les iniciatives en matèria d'internacionalització de manera integral.

Article 54. *ICEX España Exportación e Inversiones (ICEX).*

1. L'ICEX, en col·laboració amb el sector privat i les comunitats autònomes, en el marc de les seves competències, ha d'impulsar la internacionalització i la competitivitat de l'economia i de les empreses espanyoles, en especial de les petites i mitjanes empreses, en totes les fases del seu procés d'internacionalització, com també el suport a la cooperació internacional i el foment de les inversions d'empreses espanyoles a l'exterior i de les estrangeres a Espanya, a través de la prestació dels serveis, assessories, programes o suports que en cada cas li requereixi la Secretaria d'Estat de Comerç en matèria econòmica, comercial, financera, d'informació i de formació.

2. L'ICEX canalitza les consultes, sol·licituds, iniciatives o demandes de les empreses o institucions interessades a conèixer o accedir als instruments de suport relacionats amb la internacionalització. A aquest efecte, l'ICEX ha d'establir els acords, els contractes i els convenis necessaris amb l'Administració General de l'Estat i les entitats del sector públic que exerceixin funcions relacionades amb la internacionalització i l'atracció d'inversions.

3. Per tal de donar compliment al que exposa l'apartat 4 de l'article 51, l'ICEX ha de dotar les direccions territorials i provincials de comerç i la xarxa d'oficines econòmiques i comercials del Ministeri d'Economia i Competitivitat dels recursos materials i humans necessaris que, adscrits a l'ICEX, siguin necessaris per assegurar el correcte desenvolupament de les funcions de l'ICEX amb les directrius de la Secretaria d'Estat de Comerç.

CAPÍTOL III

Instruments i organismes de suport financer

Article 55. *Sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització de l'empresa.*

1. El sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització de l'empresa està constituït per:

a) Els següents organismes financers de l'acció del Govern en matèria d'internacionalització de l'economia espanyola i de les empreses:

i) L'Institut de Crèdit Oficial (ICO) creat per la disposició addicional sisena del Reial decret llei 12/1995, de 28 de desembre, sobre mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera.

ii) La Compañía Española de Financiación del Desarrollo COFIDES, SA (COFIDES), creada per l'Acord del Consell de Ministres de 12 de febrer de 1988. Per a la consecució dels seus objectius i per contribuir a la internacionalització de les empreses i de l'economia espanyoles, COFIDES, a més, presta finançament a empreses espanyoles per a la seva internacionalització, mitjançant, entre d'altres, instruments de capital o quasi capital, com

també mitjançant la participació en els vehicles o fons d'inversió públics o privats, que contribueixin a la internacionalització de l'empresa o de l'economia espanyoles.

iii) L'agent gestor designat per l'Estat per a la gestió de la cobertura de riscos de la internacionalització.

b) Els següents instruments de suport financer a la internacionalització de l'economia espanyola i de les empreses:

i) El Fons per a Inversions a l'Exterior (FIEEX) i el Fons per a Operacions d'Inversió a l'Exterior de la Petita i Mitjana Empresa (FONPYME) creats per la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

ii) El Fons per a la Internacionalització de l'Empresa (FIEM), creat per la Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola.

iii) El Conveni d'ajust recíproc d'interessos (CARI), creat per la Llei 11/1983, de 16 d'agost, de mesures financeres d'estímul a l'exportació, modificada per la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per adaptar el Conveni d'ajust recíproc d'interessos.

iv) L'instrument que, de conformitat amb la normativa vigent, assumeixi la cobertura de riscos de la internacionalització per compte de l'Estat.

c) Qualsevol altres organismes d'ajuda a la internacionalització que es puguin crear a proposta del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

2. El Ministeri d'Economia i Competitivitat, a través de la Secretaria d'Estat de Comerç, ha de promoure una gestió eficient i coordinada dels organismes i instruments que integren el sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització de l'empresa, especialitzant les seves entitats gestores i coordinant els instruments que es materialitzi el sistema per garantir la seva coherència amb la política comercial.

Article 56. Modificació de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per adaptar el Fons per a Inversions a l'Exterior (FIEEX).

Es modifica l'apartat u de l'article 114 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«U. Es crea un Fons per a Inversions a l'Exterior destinat a promoure la internacionalització de l'activitat de les empreses, i, en general, de l'economia espanyola, a través de participacions temporals i minoritàries directes en el capital social d'empreses espanyoles per a la seva internacionalització o d'empreses situades a l'exterior i, en general, mitjançant participacions en els fons propis de les empreses esmentades anteriorment i a través de qualssevol instruments participatius.

Amb càrrec al Fons també es poden prendre participacions temporals i minoritàries directes en els vehicles o fons de capital expansió amb suport oficial ja existents o que s'estableixin o fons d'inversió privats, que fomentin la internacionalització de l'empresa o de l'economia espanyola.

La gestora a la qual es refereix l'apartat dos de l'article 116 d'aquesta Llei no intervé directament en la gestió operativa de les empreses participades pel Fons llevat que, prèvia autorització del Comitè Executiu del Fons, es consideri necessari amb la finalitat de controlar el compliment dels fins del FIEEX. Excepcionalment, el ministre d'Economia i Competitivitat pot autoritzar, a proposta del secretari d'Estat de Comerç, l'adquisició d'una participació majoritària i autoritzar la gestora perquè assumeixi la gestió operativa de l'empresa participada pel Fons en cas que es consideri necessari per al compliment dels fins del FIEEX.»

Article 57. *Modificació de la Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola, per adaptar el Fons per a la Internacionalització de l'Empresa (FIEM).*

La Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Finançament.*

1. El FIEM ha de finançar les operacions i els projectes d'interès especial per a l'estratègia d'internacionalització de l'economia espanyola, com també les assistències tècniques que aquestes operacions i projectes requereixin. Així mateix, amb càrrec al FIEM es poden finançar assistències tècniques i consultories d'interès especial per a l'estratègia d'internacionalització, destinades a l'elaboració d'estudis de viabilitat, factibilitat i prefactibilitat, estudis relacionats amb la modernització de sectors econòmics o regions, com també consultories destinades a la modernització institucional de caràcter econòmic, en països d'especial interès per a les empreses espanyoles.

2. El suport financer a projectes d'inversió i exportació ha d'adoptar principalment la forma de préstecs, crèdits i línies de crèdit, com també contribucions reemborsables a fons d'inversió que puguin donar suport a la internacionalització d'empreses espanyoles en les condicions que s'estableixin per reglament. Sense perjudici d'això, es poden finançar de forma no reemborsable assistències tècniques i consultories, com també projectes i operacions quan les seves circumstàncies especials ho requereixin. Aquestes circumstàncies s'han de determinar per reglament.

3. Amb càrrec al FIEM es poden fer aportacions a entitats o fons destinats a contra garantir o a facilitar l'emissió de garanties a favor d'exportadors sempre que la participació del FIEM en aquestes entitats o fons tingui un impacte rellevant sobre la internacionalització de les empreses espanyoles.

4. Amb càrrec al FIEM no es poden finançar operacions d'exportació de material de defensa, paramilitar i policial destinat a ser usat per exèrcits, forces policials i de seguretat o els serveis antiterroristes. Quant a la resta de material pot ser finançat sempre que compleixi els controls legalment establerts.

5. Amb càrrec al FIEM no es poden finançar projectes vinculats a determinats serveis socials bàsics, com ara l'educació, la salut i la nutrició. Es pot finançar el subministrament i la posada en marxa d'equipament per a projectes d'aquest tipus quan tinguin un important efecte d'arrossegament sobre la internacionalització que incorpori un alt contingut tecnològic.

6. Sense perjudici de l'aplicació de la legislació vigent, els crèdits, els préstecs, o les aportacions per a l'emissió posterior de garanties o les línies de crèdit reemborsables en condicions comercials amb càrrec al FIEM han de complir el que disposa la normativa internacional de crèdits a l'exportació i en particular el que disposa l'Acord general sobre línies directrius en matèria de crèdit a l'exportació amb suport oficial de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic. Tant en les operacions de crèdit comercial, que apliquen tipus d'interès variable o fix, com en les operacions de crèdit concessional, les condicions financeres i, per tant, els tipus d'interès aplicable són el que regula el Reglament UE núm. 1233/2011 del Parlament Europeu i del Consell de 16 de novembre de 2011, relatiu a l'aplicació de determinades directrius en matèria de crèdit a l'exportació amb suport oficial, i pel qual es deroguen les decisions 2001/76/CE i 2001/77/CE del Consell.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 5, que queda amb la redacció següent:

«1. Els beneficiaris de finançament amb càrrec al Fons poden ser estats, administracions públiques regionals, provincials i locals estrangeres, institucions públiques estrangeres, com també empreses, agrupacions, consorcis d'empreses públiques i privades estrangeres, tant de països desenvolupats com de països en vies de desenvolupament.

Les operacions creditícies s'han de garantir aportant garantia sobirana, per bé que es poden admetre altres garanties en operacions de préstec, en els termes i les condicions que es fixin per reglament.

No es pot atorgar cap tipus de finançament reemborsable a països pobres que estiguin altament endeutats. En aquest sentit, els països que hagin assolit el punt de culminació de la iniciativa HIPC (en les sigles en anglès) només poden excepcionalment ser beneficiaris d'aquest tipus d'operacions reemborsables quan ho autoritzi de manera expressa el Consell de Ministres.»

Tres. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Gestió.*

1. La gestió del Fons per a la Internacionalització de l'Empresa correspon al Ministeri d'Economia i Competitivitat, a través de la Secretaria d'Estat de Comerç.

Correspon al gestor del Fons, entre altres tasques, les següents: la selecció dels projectes a finançar amb càrrec al Fons i de comú acord amb els beneficiaris del finançament, l'elaboració dels perfils i estudis de viabilitat que siguin necessaris per a l'anàlisi dels projectes, la valoració de les propostes de finançament i la seva presentació posterior al Comitè del Fons per a la seva aprovació, com també la supervisió de l'execució dels projectes esmentats i la seva avaluació.

També correspon al gestor del Fons l'establiment de mesures de prevenció per a la mitigació dels impactes negatius en el desenvolupament que siguin identificats en l'estudi de les operacions efectuades amb càrrec al Fons per a la internacionalització. Igualment el gestor és responsable de l'aprovació i el seguiment d'un protocol d'actuació en matèria de prevenció de blanqueig de capitals.

2. La Secretaria d'Estat de Comerç ha de garantir amb tots els mitjans al seu abast la utilització eficaç i eficient dels recursos del Fons, per a la qual cosa, es poden finançar, amb càrrec al mateix Fons, les assistències tècniques i comandes de gestió que es considerin oportunes.

3. Entre les funcions de COFIDES hi ha l'avaluació d'operacions d'inversió amb risc privat i la subscripció d'acords de participació en fons d'inversió. Per la seva part, entre les funcions de CESCE hi ha dur a terme l'anàlisi de risc de crèdit i la gestió de recobraments, refinançaments, moratòries i possibles cessions dels deutes que tenen l'origen en operacions que cobreix per compte de l'Estat. COFIDES i CESCE poden fer aquestes funcions per al FIEM a requeriment del seu comitè, prèvia proposta de la Secretaria d'Estat de Comerç. Tot això sense perjudici de la tasca d'agent financer únic del FIEM que desenvolupa l'ICO, d'acord amb l'article 11 d'aquesta Llei.

4. El Ministeri d'Economia i Competitivitat, com a gestor del FIEM, ha d'impulsar amb tots els mitjans al seu abast l'aplicació dels principis de transparència, publicitat i concurrència en els procediments d'adjudicació pels països beneficiaris i pot posar a disposició d'aquests els recursos necessaris per garantir l'eficiència en el procediment d'identificació, selecció i adjudicació d'operacions.

5. La resta d'estipulacions relatives a la gestió, incloses les condicions financeres dels crèdits, el finançament de les despeses locals, la participació de material estranger o el finançament de comissions comercials, com també qualsevol altra circumstància a tenir en compte en les operacions amb càrrec al FIEM, han de ser objecte de desplegament reglamentari posterior.»

Quatre. Es modifica l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Agent financer i costos de gestió.*

1. L'Institut de Crèdit Oficial ha de formalitzar, en nom i representació del Govern espanyol i per compte de l'Estat, els corresponents convenis de crèdit, préstec o donació. Igualment, ha de prestar els serveis d'instrumentació tècnica, comptabilitat, caixa, agent pagador, control i, en general, tots els de caràcter financer relatius a les operacions autoritzades amb càrrec al FIEM, sense perjudici de les competències que en matèria de control estableixen la Llei 47/2003, general pressupostària, i altra normativa legal vigent.

2. Amb la finalitat d'optimitzar la gestió financera del FIEM, l'Institut de Crèdit Oficial, prèvia autorització de la Direcció General del Tresor i Política Financera, pot dipositar els recursos del compte de tresoreria del FIEM en entitats financeres diferents del Banc d'Espanya, domiciliades en països que compleixin les normes internacionals en matèria de transparència financera, prevenció del blanqueig de capitals i lluita contra l'evasió fiscal. Així mateix, seguint el mateix procediment d'autorització i condicions, l'Institut de Crèdit Oficial pot efectuar operacions d'inversió, com també operacions d'intercanvi financer per a la cobertura de riscos.

3. Amb càrrec al FIEM i prèvia autorització per acord del Consell de Ministres, s'ha de compensar l'Institut de Crèdit Oficial per les despeses en les quals incorri en la seva tasca d'agent financer del Fons, com també aquelles altres despeses derivades de l'assessorament que li pugui ser encarregat.

4. Així mateix, amb càrrec al FIEM i prèvia autorització per acord de Consell de Ministres, cal compensar COFIDES i CESCE per les despeses per les tasques que se'ls requereixi en virtut del que assenyalat l'apartat 2 de l'article 7 d'aquesta Llei.»

Article 58. *Conveni d'ajust recíproc d'interessos (CARI).*

1. Els crèdits que concedeixin les entitats financeres, destinats al finançament de l'exportació de béns i serveis espanyols, poden ser ajustats en les condicions i en la forma que s'estableixi per reglament a través de l'Institut de Crèdit Oficial mitjançant un conveni d'ajust recíproc d'interessos.

2. Als efectes assenyalats a l'apartat anterior, es consideren entitats financeres les cooperatives de crèdit qualificades, les caixes d'estalvis espanyoles, els bancs espanyols, l'Institut de Crèdit Oficial i les entitats de crèdit estrangeres.

3. El Ministeri d'Economia i Competitivitat ha d'autoritzar la formalització d'aquests convenis, o la seva cessió, en el cas dels signats. Quan de la valoració d'una contrapartida de l'ICO en el sistema CARI puguin derivar riscos o incerteses addicionals per a aquest sistema, la Secretaria d'Estat de Comerç pot requerir l'entitat participant, com a condició prèvia a l'autorització del conveni, o la seva cessió, la constitució de garanties que permetin cobrir els riscos addicionals. En tots els casos l'autorització té caràcter de singular si és l'Institut de Crèdit Oficial el qual també finança l'operació d'exportació.

4. L'ajust a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article cobreix la diferència entre el cost de mercat dels recursos necessaris per finançar l'operació d'exportació i el producte que l'entitat financera obtingui com a conseqüència d'aquesta, més el marge percentual anual sobre la quantia del préstec. S'ha d'establir per reglament el marge anual i el procediment per determinar el cost dels recursos i el producte de l'entitat financera abans al·ludits.

5. Per a les operacions contractades amb el sistema Conveni d'ajust recíproc d'interessos (CARI) que tinguin una cobertura de l'assegurança per compte de l'Estat de CESCE en un percentatge superior al 95 per cent, els ajustos d'interessos a favor de l'ICO que derivin d'imports no abonats pel deutor d'un crèdit i no coberts per l'assegurança de CESCE, poden ser cancel·lats en cas que hagin transcorregut més de 110 dies des de la data en què es va produir el venciment i aquest continuï impagat.

6. Anualment, la Llei de pressupostos generals de l'Estat ha de dotar el Ministeri d'Economia i Competitivitat del crèdit ampliable corresponent per atendre les finalitats que preveu aquesta Llei. Igualment, en els pressupostos d'ingressos i despeses de l'Institut de Crèdit Oficial s'han d'establir els corresponents conceptes pressupostaris per recollir les operacions derivades d'aquests ajustos.

CAPÍTOL IV

Altres instruments i organismes de suport a la internacionalització

Article 59. *Participació espanyola en les institucions financeres internacionals.*

1. En els diferents programes i fons d'institucions financeres internacionals amb contribució de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes dependents, s'ha de fomentar la participació d'empreses espanyoles en els projectes oberts a concurs per aquestes institucions en països en desenvolupament, de manera complementària als objectius essencials de promoció del desenvolupament econòmic i estabilitat del sistema financer internacional que tenen aquestes institucions. El Ministeri d'Economia i Competitivitat ha de desenvolupar els mecanismes necessaris per fomentar la participació d'empreses espanyoles en els mercats de licitacions de les institucions financeres internacionals.

2. Les iniciatives d'aportació directa a fons dipositats en les institucions per part dels diferents ministeris o les seves entitats dependents han de comptar amb l'aprovació de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, que vetlla per la coordinació de les iniciatives i la valoració cost-eficàcia dels fons en els quals es proposa l'aportació pressupostària de l'Estat.

Article 60. *Gestió dels instruments d'ajuda externa de la Unió Europea.*

1. Amb caràcter anual s'ha d'elaborar un programa de gestió dels instruments d'ajuda externa de la Unió Europea que, entre els objectius prioritaris, tingui el d'aconseguir una adequada participació de les empreses espanyoles en la cartera de projectes que promou en aquesta matèria la Unió Europea.

El programa s'aprova per acord del Consell de Ministres, a proposta conjunta dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació i d'Economia i Competitivitat, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

2. El programa promou la racionalització de la representació d'Espanya en els òrgans de gestió dels instruments d'ajuda externa de la Unió Europea.

3. L'ICEX informa i assessora les empreses espanyoles per a la seva participació en aquests projectes, d'acord amb el que estableix l'article 54.2.

Secció 2a Mobilitat internacional

CAPÍTOL I

Facilitació d'entrada i permanència

Article 61. *Entrada i permanència a Espanya per motius d'interès econòmic.*

1. Als estrangers que es proposin entrar o residir a Espanya, o que ja hi resideixin, se'ls ha de facilitar l'entrada i permanència en el territori espanyol per motius d'interès econòmic d'acord amb el que estableix aquesta secció, en els casos en els quals acreditin ser:

- a) Inversors.
- b) Emprenedors.
- c) Professionals altament qualificats.
- d) Investigadors.

e) Treballadors que efectuïn moviments intraempresarials dins la mateixa empresa o grup d'empreses.

2. El que disposa aquesta secció no és aplicable als ciutadans de la Unió Europea i als estrangers als quals sigui aplicable el dret de la Unió Europea pel fet de ser beneficiaris dels drets de lliure circulació i residència.

Article 62. Requisits generals per a l'estada o residència.

1. Sense perjudici de l'acreditació dels requisits específics previstos per a cada visat o autorització, els estrangers als quals es refereix aquesta secció han de reunir, per a estades no superiors a tres mesos, les condicions d'entrada que preveu el Reglament (CE) 562/2006, de 15 de març, pel qual s'estableix un codi comunitari de normes perquè les persones travessin les fronteres (Codi de Fronteres Schengen).

2. En els casos de visats d'estada, han d'acreditar a més els requisits que preveu el Reglament (CE) 810/2009, de 13 de juliol, pel qual s'estableix un codi comunitari sobre visats (Codi de visats).

3. En els casos de visats de residència que preveu el Reglament (UE) 265/2010, pel qual es modifica el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen i el Reglament (CE) 562/2006, de 15 de març, relatiu a la circulació de persones amb visats de llarga durada, com també per a les autoritzacions de residència, el sol·licitant ha d'acreditar el compliment dels requisits següents:

- a) No trobar-se de manera irregular en el territori espanyol.
- b) Tenir més de 18 anys.
- c) No tenir antecedents penals a Espanya ni als països on hagi residit durant els últims cinc anys, per delictes que preveu l'ordenament jurídic espanyol.
- d) No constar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.
- e) Tenir una assegurança pública o una assegurança privada de malaltia subscrita amb una entitat asseguradora autoritzada per operar a Espanya.
- f) Tenir recursos econòmics suficients per a ell mateix i per als membres de la seva família durant el seu període de residència a Espanya.
- g) Abonar la taxa per tramitació de l'autorització o visat.

4. El cònjuge i els fills de menys de 18 anys, o majors d'edat que no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut, que es reuneixin amb els estrangers esmentats a l'apartat 1 de l'article 61 o els acompanyin, poden sol·licitar, conjuntament i simultàniament o successivament, l'autorització i, si s'escau, el visat. Per a això, ha de quedar acreditat el compliment dels requisits que preveu l'apartat anterior.

5. El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici del compliment, pels subjectes obligats, de les obligacions que estableix la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i les obligacions tributàries o de Seguretat Social corresponents.

6. Les missions diplomàtiques i les oficines consulars, en rebre les sol·licituds de visats de residència, han d'efectuar a la Direcció General de la Policia les consultes pertinents destinades a comprovar si el sol·licitant representa un risc en matèria de seguretat.

La Direcció General de la Policia ha de respondre en el termini màxim de set dies des de la recepció de la consulta, transcorreguts els quals sense haver obtingut resposta s'entén que el seu sentit és favorable.

CAPÍTOL II

Inversors

Article 63. *Visat de residència per a inversors.*

1. Els estrangers no residents que es proposin entrar en el territori espanyol amb la finalitat de fer una inversió significativa de capital poden sol·licitar el visat d'estada o, si s'escau, de residència per a inversors.

2. S'entén com a inversió significativa de capital aquella que compleixi algun dels casos següents:

a) Una inversió inicial per un valor igual o superior a 2 milions d'euros en títols de deute públic espanyol, o per un valor igual o superior a un milió d'euros en accions o participacions socials d'empreses espanyoles, o dipòsits bancaris en entitats financeres espanyoles.

b) L'adquisició de béns immobles a Espanya amb una inversió de valor igual o superior a 500.000 euros per cada sol·licitant.

c) Un projecte empresarial que hagi de ser desenvolupat a Espanya i que sigui considerat i acreditat d'interès general, per a la qual cosa es valora el compliment d'almenys una de les condicions següents:

1r Creació de llocs de treball.

2n Realització d'una inversió amb impacte socioeconòmic de rellevància en l'àmbit geogràfic en el qual s'ha de desenvolupar l'activitat.

3r Aportació rellevant a la innovació científica i/o tecnològica.

3. S'entén igualment que l'estranger sol·licitant del visat ha efectuat una inversió significativa de capital quan la inversió, la porti a terme una persona jurídica, domiciliada en un territori que no tingui la consideració de paradís fiscal de conformitat amb la normativa espanyola, i l'estranger tingui, directament o indirectament, la majoria dels seus drets de vot i tingui la facultat de nomenar o destituir la majoria dels membres del seu òrgan d'administració.

Article 64. *Forma d'acreditació de la inversió.*

Per a la concessió del visat de residència per a inversors, és necessari complir els requisits següents:

a) En el cas previst a la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 63, el sol·licitant ha d'acreditar haver efectuat la inversió en la quantitat mínima requerida, en un període no superior als 60 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud, de la manera següent:

1r En el cas d'inversió en accions no cotitzades o participacions socials, s'ha de presentar l'exemplar de la declaració d'inversió efectuada en el Registre d'Inversions Exteriors del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

2n En el cas d'inversió en accions cotitzades, s'ha de presentar un certificat de l'intermediari financer, degudament registrat a la Comissió Nacional del Mercat de Valors o al Banc d'Espanya, en el qual consti que l'interessat ha fet la inversió a l'efecte d'aquesta norma.

3r En el cas d'inversió en deute públic, s'ha de presentar un certificat de l'entitat financera o del Banc d'Espanya en el qual s'indiqui que el sol·licitant és el titular únic de la inversió per a un període igual o superior a 5 anys.

4t En el cas d'inversió en dipòsit bancari, s'ha de presentar un certificat de l'entitat financera en el qual es constati que el sol·licitant és el titular únic del dipòsit bancari.

b) En el cas que preveu la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 63, el sol·licitant ha d'acreditar que ha adquirit la propietat dels béns immobles mitjançant una certificació amb

informació continuada de domini i càrregues del Registre de la Propietat que correspongui a l'immoble o immobles. La certificació ha d'incorporar un codi electrònic de verificació per a la seva consulta en línia.

Si en el moment de la sol·licitud del visat, l'adquisició dels immobles es troba en tràmit d'inscripció en el Registre de la Propietat, és suficient la presentació d'aquesta certificació en la qual consti vigent l'assentament de presentació del document d'adquisició, acompanyada de la documentació acreditativa del pagament dels tributs corresponents.

El sol·licitant ha d'acreditar que disposa d'una inversió en béns immobles de 500.000 euros lliure de qualsevol càrrega o gravamen. La part de la inversió que excedeixi l'import exigut pot estar sotmesa a càrrega o gravamen.

c) En el cas que preveu la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 63, s'ha de presentar un informe favorable per constatar que en el projecte empresarial presentat hi concorren motius d'interès general. L'informe ha de procedir de l'Oficina Econòmica i Comercial de l'àmbit de demarcació geogràfica on l'inversor presenti la sol·licitud del visat.

Article 65. *Efectes del visat de residència per a inversors.*

La concessió del visat de residència per a inversors constitueix títol suficient per residir a Espanya durant, almenys, un any.

Article 66. *Autorització de residència per a inversors.*

1. Els inversors estrangers que vulguin residir a Espanya durant un període superior a un any poden ser proveïts d'una autorització de residència per a inversors, que té validesa en tot el territori nacional.

2. Per sol·licitar una autorització de residència per a inversors, el sol·licitant ha de complir, a més dels requisits generals que preveu l'article 62, els requisits següents:

a) Ser titular d'un visat de residència per a inversors en vigor o trobar-se dins el termini dels noranta dies naturals posteriors a la caducitat d'aquest.

b) Haver viatjat a Espanya almenys una vegada durant el període autoritzat per residir-hi.

c) En el cas que preveu la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 63, l'inversor ha de demostrar que ha mantingut la inversió d'un valor igual o superior a la quantitat mínima requerida:

1r En el cas d'accions no cotitzades o participacions socials, s'ha de presentar un certificat notarial que demostrï que l'inversor ha mantingut durant el període de referència anterior la propietat de les accions no cotitzades o participacions socials que el van facultar per obtenir el visat d'inversors. El certificat ha d'estar datat dins els 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

2n En el cas d'inversió en accions cotitzades, s'ha de presentar un certificat d'una entitat financera, en el qual consti que l'interessat ha mantingut, almenys, en valor mitjà un milió d'euros invertits en accions cotitzades durant el període de referència anterior. El certificat ha d'estar datat dins els 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

3r En el cas d'inversió en títols de deute públic, s'ha de presentar un certificat d'una entitat financera o del Banc d'Espanya en el qual es verifiqui el manteniment, o l'ampliació, durant el període de referència anterior del nombre de títols de deute públic que va adquirir l'inversor en el moment en què va fer la inversió inicial. El certificat ha d'estar datat dins els 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

4t En el cas d'inversió en dipòsit bancari, s'ha de presentar un certificat de l'entitat financera que verifiqui que l'inversor ha mantingut, o ampliat, el dipòsit durant el període de referència anterior. El certificat ha d'estar datat dins els 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

d) En el cas que preveu la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 63, el sol·licitant ha de demostrar que l'inversor és propietari del bé o béns immobles per la quantitat mínima

exigida en aquest article. Per a això ha d'aportar el certificat o certificats de domini del Registre de la Propietat que correspongui a l'immoble o immobles i ha d'estar datat dins dels 90 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

e) En els supòsits que preveu la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 63, s'ha de presentar un informe favorable de la Direcció General de Comerç i Inversions del Ministeri d'Economia i Competitivitat per constatar que els motius d'interès general acreditats inicialment es mantenen.

f) El compliment de les obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social.

Article 67. Durada de l'autorització de residència per a inversors.

1. L'autorització inicial de residència per a inversors té una durada de dos anys.

2. Una vegada complert aquest termini, els inversors estrangers que estiguin interessats a residir a Espanya per una durada superior poden sol·licitar la renovació de l'autorització de residència per a inversors pel mateix termini de dos anys.

CAPÍTOL III

Emprenedors i activitat empresarial

Article 68. Entrada i estada per a inici d'activitat empresarial.

1. Els estrangers poden sol·licitar un visat per entrar i romandre a Espanya per un període d'un any amb el fi únic o principal de portar a terme els tràmits previs per poder exercir una activitat emprenedora.

2. Els titulars del visat que preveu l'apartat anterior poden accedir a la situació de residència per a emprenedors que preveu aquesta secció sense necessitat de sol·licitar visat i sense que es requereixi un període previ mínim de permanència, quan es justifiqui que s'ha produït prèviament l'inici efectiu de l'activitat empresarial per a la qual es va sol·licitar el visat.

Article 69. Residència per a emprenedors.

1. Els estrangers que sol·licitin entrar a Espanya o que tot i ser titulars d'una autorització d'estada o residència o visat vulguin iniciar, desenvolupar o dirigir una activitat econòmica com a emprenedor, poden ser proveïts d'una autorització de residència per a activitat empresarial, que té validesa en tot el territori nacional.

2. Els sol·licitants han de complir els requisits generals que preveu l'article 62 i els requisits legals necessaris per a l'inici de l'activitat, que són els que estableix la normativa sectorial corresponent.

Article 70. Definició d'activitat emprenedora i empresarial.

1. S'entén com a activitat emprenedora aquella que sigui de caràcter innovador amb especial interès econòmic per a Espanya i a aquest efecte disposi d'un informe favorable de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat.

2. Per a la valoració cal tenir en compte especialment i amb caràcter prioritari la creació de llocs de treball a Espanya. Així mateix, cal tenir en compte:

- a) El perfil professional del sol·licitant.
- b) El pla de negoci, incloent-hi l'anàlisi de mercat, servei o producte, i el finançament.
- c) El valor afegit per a l'economia espanyola, la innovació o oportunitats d'inversió.

CAPÍTOL IV

Professionals altament qualificats

Article 71. *Professionals altament qualificats.*

Poden sol·licitar una autorització de residència per a professionals altament qualificats, que té validesa en tot el territori nacional, les empreses que requereixin la incorporació en el territori espanyol de professionals estrangers per al desenvolupament d'una relació laboral o professional inclosa en algun dels casos següents:

a) Personal directiu o altament qualificat, quan l'empresa o grup d'empreses reuneixi algun de les característiques següents:

1r Mitjana de plantilla durant els tres mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud superior a 250 treballadors a Espanya, en alta en el corresponent règim de la Seguretat Social.

2n Volum de xifra neta anual de negocis superior, a Espanya, a 50 milions d'euros; o volum de fons propis o patrimoni net superior, a Espanya, a 43 milions d'euros.

3r Inversió bruta mitjana anual, procedent de l'exterior, no inferior a 1 milió d'euros en els tres anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud.

4t Empreses amb un valor de l'estoc inversor o posició segons les últimes dades del Registre d'Inversions Exteriors del Ministeri d'Economia i Competitivitat superiors a 3 milions d'euros.

5è Pertinença, en el cas de petites i mitjanes empreses establertes a Espanya, a un sector considerat estratègic.

b) Personal directiu o altament qualificat que formi part d'un projecte empresarial que suposi, alternativament i sempre que la condició al·legada sobre la base d'aquest supòsit sigui considerada i acreditada com d'interès general:

1r Un increment significatiu en la creació de llocs de treball directes per part de l'empresa que sol·licita la contractació.

2n Manteniment de l'ocupació.

3r Un increment significatiu en la creació de llocs de treball en el sector d'activitat o àmbit geogràfic en el qual s'hagi de desenvolupar l'activitat laboral.

4t Una inversió extraordinària amb impacte socioeconòmic de rellevància en l'àmbit geogràfic en el qual s'hagi de desenvolupar l'activitat laboral.

5è La concurrència de motius d'interès per a la política comercial i d'inversió d'Espanya.

6è Una aportació rellevant a la innovació científica i/o tecnològica.

c) Graduats, postgraduats d'universitats i escoles de negocis de reconegut prestigi.

Article 72. *Formació, recerca, desenvolupament i innovació.*

Els estrangers que vulguin entrar a Espanya, o que tot i ser titulars d'una autorització d'estada i residència, vulguin fer activitats de formació, recerca, desenvolupament i innovació en entitats públiques o privades, han d'estar proveïts del visat corresponent o d'una autorització de residència per a formació o recerca que té validesa en tot el territori nacional, en els casos següents:

a) El personal investigador al qual es refereixen l'article 13 i la disposició addicional primera de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació.

b) El personal científic i tècnic que porti a terme tasques de recerca científica, desenvolupament i innovació tecnològica, en entitats empresarials o centres de R+D+I establerts a Espanya.

c) Els investigadors acollits en el marc d'un conveni per organismes de recerca públics o privats, en les condicions que s'estableixin per reglament.

d) Els professors contractats per universitats, òrgans o centres d'educació superior i recerca, o escoles de negocis establerts a Espanya, d'acord amb els criteris que s'estableixin per reglament.

CAPÍTOL V

Trasllat intraempresarial

Article 73. *Autorització de residència per trasllat intraempresarial.*

1. Els estrangers que es desplacin a Espanya en el marc d'una relació laboral, professional o per motius de formació professional, amb una empresa o grup d'empreses establertes a Espanya o en un altre país han d'estar proveïts del visat corresponent d'acord amb la durada del trasllat i d'una autorització de residència per trasllat intraempresarial, que té validesa en tot el territori nacional.

2. Han de quedar acreditats, a més dels requisits generals de l'article 60, els requisits següents:

- a) L'existència d'una activitat empresarial real i, si s'escau, la del grup empresarial.
- b) Titulació superior o equivalent o, si s'escau, experiència mínima professional de 3 anys.
- c) L'existència d'una relació laboral o professional, prèvia i continuada, de 3 mesos amb una o diverses de les empreses del grup.
- d) Documentació de l'empresa que acrediti el trasllat.

Article 74. *Trasllats intraempresarial de grups de professionals.*

Les empreses o grups d'empreses que compleixin els requisits que estableix la lletra a) de l'article 71 poden sol·licitar la tramitació col·lectiva d'autoritzacions, que està basada en la gestió planificada d'una quota temporal d'autoritzacions presentades per l'empresa o grup d'empreses.

CAPÍTOL VI

Normes generals del procediment de concessió d'autoritzacions

Article 75. *Visats d'estada i residència.*

1. Els visats d'estada i residència als quals es refereix aquesta secció segona de mobilitat internacional són expedits per les missions diplomàtiques i oficines consulars d'Espanya de conformitat amb el que preveuen el Reglament (CE) 810/2009 del Parlament Europeu i del Consell de 13 de juliol de 2009 (Codi de visats), i el Reglament (UE) 265/2010 del Parlament Europeu i del Consell de 25 de març de 2010, pel qual es modifica el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen i el Reglament (CE) 562/2006 relatiu a la circulació de persones amb visats de llarga durada.

2. El visat uniforme es pot expedir per a una, dues o múltiples entrades. El període de validesa no ha de ser superior a cinc anys. El període de validesa d'aquest visat i la durada de l'estada autoritzada es decideixen sobre la base de l'examen efectuat de conformitat amb l'article 21 del Reglament (CE) 810/2009 del Parlament Europeu i del Consell de 13 de juliol de 2009.

3. El visat de validesa territorial limitada es concedeix quan concorrin circumstàncies d'interès nacional, d'acord amb el que preveu l'article 25 del Codi de visats (Reglament (CE) 810/2009 del Parlament Europeu i del Consell de 13 de juliol de 2009).

4. Els visats de residència que preveu aquesta secció s'expedeixen de conformitat amb el que disposa el Reglament (UE) 265/2010 del Parlament Europeu i del Consell

de 25 de març de 2010, pel qual es modifica el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen i el Reglament (CE) 562/2006 pel que fa a la circulació de persones amb visats de llarga durada. Aquests visats tenen validesa d'un any i autoritzen la residència del titular a Espanya sense necessitat de tramitar la targeta d'identitat d'estranger.

5. Les sol·licituds de visat s'han de resoldre i notificar dins el termini de 10 dies hàbils, llevat dels casos de sol·licitants sotmesos a la consulta que preveu l'article 22 del Codi de visats, cas en què el termini de resolució és el previst amb caràcter general en el Codi esmentat.

Article 76. *Procediment d'autorització.*

1. La tramitació de les autoritzacions de residència que preveu aquesta secció l'efectua la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics, ha de preveure la utilització de mitjans telemàtics i la seva concessió correspon a la Direcció General de Migracions.

El termini màxim de resolució és de vint dies des de la presentació de la sol·licitud. Si no es resol en aquest termini, l'autorització s'entén estimada per silenci administratiu. Les resolucions han de ser motivades i poden ser objecte de recurs d'alçada, d'acord amb el que preveuen els articles 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Els titulars d'una autorització regulada en aquesta secció poden sol·licitar-ne la renovació per períodes de dos anys sempre que mantinguin les condicions que van generar el dret.

Disposició addicional primera. *Deutes de dret públic de l'emprenedor de responsabilitat limitada.*

1. El que disposa el capítol II del títol I d'aquesta Llei no és aplicable respecte als deutes de dret públic dels quals sigui titular l'emprenedor de responsabilitat limitada per a la gestió recaptadora dels quals sigui aplicable el que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària; la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i el Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

2. En el cas dels deutes de dret públic a què es refereix l'apartat anterior, l'Administració pública competent pot dur a terme les actuacions de cobrament que estableix la normativa que s'hi indica, amb les especialitats que regula l'apartat següent.

3. Quan entre els béns embargats hi hagi l'habitatge habitual de l'emprenedor de responsabilitat limitada en els termes de l'apartat 2 de l'article 8 d'aquesta Llei, la seva execució és possible quan:

a) No es coneguin altres béns del deutor amb valoració conjunta suficient susceptibles de realització immediata en el procediment de constrenyiment.

b) Entre la notificació de la primera diligència d'embargament del bé i la realització material del procediment d'alienació d'aquest transcorri un termini mínim de dos anys. Aquest termini no s'interromp ni se suspèn, en cap cas, en els supòsits d'ampliacions de l'embargament originari o en els casos de pròrroga de les anotacions registrals.

Disposició addicional segona. *Integració de finestretes úniques en els Punts d'Atenció a l'Emprenedor.*

1. Els Punts d'Assessorament i Inici de Tramitació (PAIT) passen a denominar-se Punts d'Atenció a l'Emprenedor (PAE).

Igualment, els centres de finestra única empresarial i la Finestra Única de la Directiva de Serveis eugo.es (VUDS) del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques s'integren en els Punts d'Atenció a l'Emprenedor. La forma d'integració s'ha d'establir per reglament.

2. El Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, escoltat el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, pot subscriure convenis d'establiment de Punts d'Atenció a

l'Emprenedor amb altres administracions públiques i entitats privades. En els convenis s'han d'establir els diferents catàlegs de serveis que s'han de prestar, com també el seu caràcter gratuït i els que es poden oferir mitjançant contraprestació econòmica. Entre els serveis a prestar, s'hi poden incloure tots o algun dels serveis als quals es refereix l'article 13.2 d'aquesta Llei.

3. Els convenis PAIT actualment signats entre l'Administració General de l'Estat i les entitats públiques i privades s'entenen vigents sense perjudici dels nous convenis de Punts d'Atenció a l'Emprenedor.

4. Les administracions públiques han de portar a terme totes les actuacions necessàries per a la implantació, en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, de tots els serveis que, de conformitat amb aquesta Llei, ha de prestar el Punt d'Atenció a l'Emprenedor electrònic del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

Disposició addicional tercera. Col·laboració amb altres sistemes electrònics per a la constitució de societats.

1. Els ministeris de Justícia i d'Indústria, Energia i Turisme han d'establir l'ús de l'agenda electrònica notarial per a la constitució telemàtica de societats de responsabilitat limitada i qualsevol altra forma jurídica que s'incorpori per reglament en el document únic electrònic que regula la disposició addicional tercera del Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

2. L'ús de l'agenda electrònica notarial és de compliment obligatori per al notari, de manera que les cites que s'estableixin mitjançant aquesta tenen efectes en el còmput dels terminis que estableixen els articles 15 i 16 d'aquesta Llei.

3. S'han d'establir per reglament mesures sancionadores pels incompliments del que estableixen els apartats anteriors.

Disposició addicional quarta. Permís únic.

1. Les autoritzacions de residència que preveu aquesta norma s'han de tramitar de conformitat amb el que disposa la Directiva 2011/98/UE, de 13 de desembre de 2011, per la qual s'estableix un procediment únic de sol·licitud d'un permís únic que autoritza els nacionals de tercers països a residir i treballar en el territori d'un Estat membre i per la qual s'estableix un conjunt comú de drets per als treballadors de tercers països que resideixen legalment en un Estat membre.

2. Les sol·licituds d'expedició, modificació o renovació d'aquests permisos únics s'han de presentar mitjançant un procediment únic de sol·licitud.

3. Les decisions d'expedició, modificació o renovació d'aquests permisos únics constitueix un únic acte administratiu, sense perjudici del procediment d'expedició del visat que correspongui.

Disposició addicional cinquena. Sectors estratègics.

1. No s'ha de tenir en compte la situació nacional d'ocupació en les autoritzacions regulades a la secció 2a del títol V.

2. Així mateix, per ordre ministerial del Ministeri de la Presidència, a iniciativa conjunta dels ministeris d'Ocupació i Seguretat Social, i d'Economia i Competitivitat, es pot establir la no-aplicació de la situació nacional d'ocupació per a la contractació d'estrangers en sectors considerats estratègics. En aquesta ordre es pot acordar una quota anual de contractacions.

Disposició addicional sisena. Residència a Espanya amb períodes d'absència del territori espanyol.

Sense perjudici de la necessitat d'acreditar, de conformitat amb la legislació vigent, la continuïtat de la residència a Espanya per a l'adquisició de la residència de llarga durada o la nacionalitat espanyola, la renovació de la residència es pot efectuar encara que s'hi

produeixin absències superiors a sis mesos a l'any en el cas de visats de residència i autoritzacions per a inversors estrangers o treballadors estrangers d'empreses que tot i realitzar les seves activitats a l'estranger tinguin fixada la base d'operacions a Espanya.

Disposició addicional setena. *Manteniment dels requisits.*

1. Els estrangers han de mantenir durant la vigència dels visats o les autoritzacions les condicions que els van donar accés a aquests.
2. Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat poden portar a terme les comprovacions que considerin oportunes per verificar el compliment de la legislació vigent.

Disposició addicional vuitena. *Cost econòmic.*

L'aplicació de les previsions que conté aquesta Llei, que puguin tenir una incidència sobre la despesa pública, s'ha de portar a terme amb els recursos humans i els mitjans materials existents. En particular, l'aplicació de les previsions que contenen els articles 13, 19, 22, 38, 39, 40, la secció 2a del títol V i la disposició addicional segona no han de representar un augment de la despesa pública, atès que el funcionament dels òrgans i els instruments que es creen s'ha de desenvolupar amb els recursos humans i els mitjans materials existents.

Disposició addicional novena. *Miniempresa o empresa d'estudiants.*

1. La miniempresa o empresa d'estudiants es reconeix com a eina pedagògica.
2. Per reglament, s'han de determinar els requisits, els límits a l'estatut de miniempresa o empresa d'estudiants i els models que han de facilitar el compliment de les seves obligacions tributàries i comptables.
3. La miniempresa o empresa d'estudiants, l'ha d'inscriure l'organització promotora del programa miniempresa en el registre que s'ha d'habilitar a aquest efecte, cosa que ha de permetre a la miniempresa dur a terme les transaccions econòmiques i monetàries, emetre factures i obrir comptes bancaris.
4. La miniempresa o empresa d'estudiants té una durada limitada a un curs escolar prorrogable a un màxim de dos cursos escolars. S'ha de liquidar al final de l'any escolar presentant l'acta de liquidació i dissolució corresponent.
5. La miniempresa o empresa d'estudiants ha d'estar coberta per una assegurança de responsabilitat civil o una altra garantia equivalent subscripta per l'organització promotora.

Disposició addicional desena. *Aranzels registrals i notarial.*

1. La realització de qualsevol operació registral, inclosa la publicitat formal, està exempta del pagament de l'aranzel quan la responsable final del pagament, d'acord amb les normes aranzelàries, sigui una de les entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Aquesta exempció entra en vigor en el moment en què s'executi la demarcació registral que, d'acord amb el que estableix l'article 19, s'aprova mitjançant real decret.
2. Els aranzels registrals per a les inscripcions de l'emprenedor de responsabilitat limitada en el Registre Mercantil i el Registre de la Propietat són els següents:

- a) Registre Mercantil: 40 euros.
- b) Registre de la Propietat: 24 euros.

La publicació de la inscripció de l'emprenedor de responsabilitat limitada en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» està exempta del pagament de taxes.

Disposició addicional onzena. *Aportacions amb càrrec al FONPRODE i altres en execució de programes de cooperació internacional al desenvolupament.*

El que disposa l'article 59.2 de la Llei no és aplicable a les aportacions que es realitzin a l'empara de la Llei 36/2010, de 22 d'octubre, del Fons per a la Promoció del Desenvolupament, i de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament.

Disposició addicional dotzena. *Adaptació en els Estatuts socials de COFIDES.*

La Compañía de Financiación del Desarrollo (COFIDES) ha de fer les adaptacions que siguin procedents en els seus Estatuts socials, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Disposició addicional tretzena. *Tenidoria electrònica dels registres de la propietat, mercantils i de béns mobles.*

L'obligació de tenidoria en format electrònic dels registres de la propietat, mercantils i de béns mobles, de conformitat amb l'article 19 d'aquesta Llei, és efectiva en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei.

Disposició addicional catorzena. *Requisits de capital aplicables a petites i mitjanes empreses.*

1. A l'efecte del càlcul dels requisits de recursos propis i de capital principal de les entitats de crèdit, les exposicions ponderades per risc de crèdit de petites i mitjanes empreses determinades de conformitat amb el que disposa l'article sisè de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, s'han de multiplicar per un factor corrector de 0,7619.

2. Per a l'aplicació del factor que estableix l'apartat anterior, cal tenir en compte el que preveu l'article 501.2 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell de 26 de juny de 2013 sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

Disposició addicional quinzena. *Règim de transició per a la desaparició d'índexs o tipus d'interès de referència.*

1. Amb efectes des de l'1 de novembre de 2013, el Banc d'Espanya deixa de publicar a la seu electrònica i es produeix la desaparició completa dels següents índexs oficials aplicables als préstecs o crèdits hipotecaris de conformitat amb la legislació vigent:

- a) Tipus mitjà dels préstecs hipotecaris a més de tres anys, per a l'adquisició d'habitatge, concedits pels bancs.
- b) Tipus mitjà dels préstecs hipotecaris a més de tres anys, per a l'adquisició d'habitatge, concedits per les caixes d'estalvis.
- c) Tipus actiu de referència de les caixes d'estalvis.

2. Les referències als tipus que preveu l'apartat anterior han de ser substituïdes, amb efectes des de la següent revisió dels tipus aplicables, pel tipus o índex de referència substitutiu previst en el contracte.

3. En cas que no hi hagi tipus o índex de referència previst en el contracte o en cas que aquest sigui algun dels índexs o tipus que desapareixen, la substitució s'ha de fer pel tipus d'interès oficial denominat «tipus mitjà dels préstecs hipotecaris a més de tres anys, per a l'adquisició d'habitatge, concedits per les entitats de crèdit a Espanya» aplicant-hi un diferencial equivalent a la mitjana aritmètica de les diferències entre el tipus que desapareix i l'esmentat anteriorment, calculades amb les dades disponibles entre la data d'atorgament del contracte i la data en la qual efectivament es produeix la substitució del tipus.

La substitució dels tipus de conformitat amb el que preveu aquest apartat implica la novació automàtica del contracte sense que suposi una alteració o pèrdua del rang de la hipoteca inscrita.

4. Les parts no tenen acció per reclamar la modificació, alteració unilateral o extinció del préstec o crèdit com a contrapartida de l'aplicació del que estableix aquesta disposició.

Disposició addicional setzena. *Activitat exercida en clubs i entitats esportives sense ànim de lucre.*

En el termini de 4 mesos des de l'aprovació d'aquesta Llei, el Govern ha de procedir a fer un estudi de la naturalesa de la relació jurídica i, si s'escau, enquadrament en el camp d'aplicació de la Seguretat Social de l'activitat exercida en clubs i entitats esportives sense ànim de lucre que es pugui considerar marginal i no constitutiu de mitjà fonamental de vida.

Disposició transitòria. *Règim transitori en matèria concursal.*

Els concursos declarats abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta norma, quant a les normes que estableix el capítol V del títol I, se segueixen regint fins al seu acabament per la normativa concursal anterior a aquesta Llei.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei, i de manera específica:

- a) La Llei 11/1983, de 16 d'agost, de mesures financeres d'estímul a l'exportació.
- b) L'article 13 bis de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.
- c) L'article 9.2 de l'Ordre ITC/138/2009 de 28 de gener de 2009, per la qual es regulen diversos aspectes relacionats amb la concessió de suport oficial al crèdit a l'exportació mitjançant convenis d'ajust recíproc d'interessos.
- d) Les lletres a) a f), totes dues incloses, de l'apartat u de l'article 5, les lletres a) i b) de l'apartat dos i l'apartat tres del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació.
- e) Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013, queda derogat l'apartat 3 de la disposició addicional desena del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.*

La Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix un penúltim paràgraf a l'exposició de motius:

«Aquesta Llei també consagra la doctrina del principi de la llibertat de circulació dins la Unió Europea en matèria de venda detallista per part dels expenedors consagrada en aquest cas per la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, de 26 d'abril de 2012, dictada en l'Assumpte C-456/10, i per la Sentència del Tribunal Suprem, de 8 de novembre de 2012, dictada en el recurs contenciós administratiu número 1/59/2007.»

Dos. La lletra c) de l'apartat Dos de l'article 1 queda redactada de la manera següent:

«c) Ser titular d'una expenedor de tabac i timbre, d'una autorització de punt de venda amb recàrrec o d'una expenedor de tabacs de règim especial de les

previstes a la disposició addicional setena d'aquesta Llei. Aquesta limitació no regeix en el cas d'introducció en el territori d'aplicació d'aquesta Llei pels titulars d'expenedories de tabac i timbre de labors del tabac que tinguin la condició de mercaderies comunitàries segons l'article 4.7 Reglament (CEE) núm. 2913/1992, de 12 d'octubre de 1992, pel qual s'aprova el Codi duaner comunitari procedents d'altres estats de la Unió Europea, sense perjudici del compliment de la normativa fiscal aplicable.»

Tres. L'apartat Tres de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Tres. Els expenedors de tabac i timbre, que han de ser necessàriament persones físiques, nacionals de qualsevol dels estats de la Unió Europea, es configuren com a concessionaris de l'Estat. Els expenedors no poden estar incursos, ni incórrer, en cap de les situacions que preveuen les lletres a) i b), de l'apartat Dos, de l'article 1 d'aquesta Llei, no poden ser titulars d'una altra expenedor o d'un punt de venda amb recàrrec, ni poden tenir cap vinculació professional o laboral amb qualsevol dels importadors, fabricants o distribuïdors a l'engròs del mercat de tabac, llevat que aquesta vinculació finalitzi abans de l'adjudicació definitiva de l'expenedoria. No obstant això, els titulars d'expenedories de tabac i timbre poden mantenir una vinculació laboral o professional amb altres operadors majoristes als únics efectes d'efectuar la introducció de labors del tabac que preveu l'article 1.Dos.c) d'aquesta Llei.»

Quatre. El cinquè paràgraf de l'apartat Quatre de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«No poden sol·licitar la transmissió ni participar en subhastes els titulars d'expenedories que hagin estat sancionats per una infracció molt greu en els últims cinc anys, o dues de greus, en els últims tres anys, sempre que siguin fermes en la via administrativa.»

Cinc. S'afegeix un nou paràgraf final a l'apartat Quatre de l'article 4:

«Així mateix, tampoc poden sol·licitar la transmissió els titulars d'expenedories que estiguin incursos en procediments sancionadors en matèria de mercat de tabacs fins a la seva resolució i arxivament.»

Sis. En el segon paràgraf de l'apartat Cinc de l'article 4, se suprimeix l'incís «o, si s'escau, entitat local menor».

Set. Es modifica l'apartat Set de l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Es fixa en el 8,5 per cent sobre el preu de venda al públic el marge dels expenedors per les vendes de labors del tabac. Les labors obligatòriament han de ser adquirides d'algun dels distribuïdors habilitats, sigui quin sigui el preu o la classe d'aquestes, l'origen o el comerciant majorista que les subministri, sense perjudici de la possibilitat d'introducció directa pels titulars d'expenedories de tabac i timbre de labors del tabac que preveu l'article 1.Dos.c) d'aquesta Llei, per a la qual cosa els és aplicable el règim general dels operadors majoristes. No obstant això, la venda de cigars, en tots els casos, suposa per a l'expenedor un marge del 9 per cent.»

Vuit. S'afegeix un nou apartat Nou a l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Es prohibeix la venda i el subministrament de productes de tabac per qualsevol altre mètode que no sigui la venda directa personal o a través de màquines expenedores que compleixin les condicions que assenyala l'article 4 de la

Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries davant del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes de tabac. No obstant això, els titulars d'expenedories de tabac i timbre poden vendre a distància a persones residents en un altre Estat membre de la Unió labors del tabac que tinguin la condició de «mercaderies comunitàries» segons l'article 4.7 Reglament (CEE) núm. 2913/1992, de 12 d'octubre de 1992, pel qual s'aprova el Codi duaner comunitari, sense perjudici del compliment de la normativa fiscal aplicable.»

Nou. Es modifica la lletra l) de l'apartat Quatre de l'article 5:

«l) Exercir la potestat sancionadora en els termes que preveu l'article 7 d'aquesta Llei.»

Deu. S'afegeixen dos nous paràgrafs al final de l'apartat Deu de l'article 5:

«Específicament, el Comissionat per al Mercat de Tabacs, per poder exercir adequadament la competència de supervisió que estableix l'apartat Quatre "b" d'aquest article, pot sol·licitar als expenedors de tabac i timbre la informació desglossada de les vendes diàries de labors del tabac realitzades a punts de venda amb recàrrec i a particulars. Amb aquesta finalitat, pot o bé requerir la remissió d'aquesta informació, donant un termini de deu dies per a la seva remissió, o bé obtenir directament, en els transkurs de la inspecció a les expenedories, una còpia de l'arxiu informàtic que contingui aquesta informació actualitzada a aquesta data. Aquesta última previsió només afecta els expenedors que disposin de mitjans informàtics.

La no-remissió de la informació requerida en aquest termini o la seva no aportació en el moment de la inspecció, tenen la consideració d'infracció greu de conformitat amb el que disposa l'article 7 Tres 2 "d" d'aquesta Llei. En aquests supòsits, i en el cas que hi hagi a més desviacions significatives entre les vendes efectuades per l'expenedoria i les que correspondrien a la demanda normal de la zona, el Comissionat pot adoptar, a l'acord d'inici del procediment sancionador corresponent, la mesura de caràcter provisional consistent a contingentar el subministrament de labors del tabac, limitant-ne les compres a la mitjana de les registrades per les expenedories de la mateixa localitat l'any anterior, si es tracta d'expenedories generals, o a la mitjana provincial, si es tracta d'expenedories complementàries, ja que aquestes normalment són úniques en la seva respectiva localitat.»

Onze. Es modifiquen la lletra a) i la lletra b) del punt 1 de l'apartat Tres de l'article 7, que queden redactades de la manera següent:

«a) L'abandonament pels expenedors de la seva activitat, la cessió de l'expenedoria en manera il·legal, l'acceptació de retribucions no autoritzades legalment, la venda a uns preus diferents dels fixats legalment, el trasllat del lloc de venda sense l'autorització deguda, el subministrament per l'expenedor a deu o més punts de venda amb recàrrec no assignats, com també la comissió de dues o més infraccions greus pel subministrament o el transport per l'expenedor a un punt de venda amb recàrrec no assignat.

b) L'acceptació de retribucions no autoritzades en els punts de venda amb recàrrec.»

Dotze. Es modifica la lletra a) del punt 2 de l'apartat Tres de l'article 7, que queda redactada de la manera següent:

«a) L'incompliment pels expenedors de les obligacions que en el seu estatut concessional facin referència als dies i a l'horari d'obertura de l'establiment, a l'obligatorietat de gestió personal directa i de residència en el lloc, la tinença del

nivell mínim d'existències reclamat pel servei públic, la inobservança de les condicions de subministrament a particulars i de subministrament als punts de venda amb recàrrec, com també el transport a un punt de venda amb recàrrec no assignat.»

Tretze. Es modifica la lletra c) del punt 2 de l'apartat Tres de l'article 7, que queda redactada de la manera següent:

«c) L'absència reiterada, en els punts de venda amb recàrrec, d'existències de les labors més demandades, la venda a uns preus diferents dels que estableixen els punts de venda amb recàrrec, com també la identificació a l'exterior de l'establiment en què estigui situat el punt de venda mitjançant logotips, rètols o elements identificatius de fabricants, marquistes o distribuïdors i la publicitat a l'exterior de l'establiment de les seves marques o productes.»

Catorze. Es modifica el primer paràgraf de la disposició addicional novena, que queda redactat de la manera següent:

«L'autoritat judicial o administrativa de tot el territori nacional a la disposició de la qual es troben les labors del tabac preses o decomissades, en procediment de delictes o infracció administrativa de contraban, com també aquelles que hagin estat objecte d'abandonament exprés o tàcit a favor de la Hisenda pública, ha d'ordenar que siguin posades a disposició del Comissionat per al Mercat de Tabacs a fi que es procedeixi a la seva destrucció. En tots els casos, l'autoritat corresponent ha d'estendre l'oportuna diligència fent constar en les actuacions la naturalesa i les característiques de les labors del tabac posades a disposició del Comissionat.»

Quinze. S'hi introdueix una nova disposició addicional desena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional desena. *Adaptació dels mitjans informàtics dels expenedors.*

Els expenedors que disposin de mitjans informàtics, els han d'adequar en el termini de tres mesos a partir de l'1 de gener de 2014 al que preveu l'apartat Deu de l'article 5 d'aquesta Llei en el sentit de crear un arxiu específic amb la informació a què es refereix l'esmentat apartat a disposició immediata i permanent del Comissionat i els seus agents.»

Setze. El penúltim paràgraf de la disposició transitòria cinquena queda redactat de la manera següent:

«No poden sol·licitar la transmissió ni participar en subhastes els titulars d'expenedories que hagin estat sancionats per una infracció molt greu en els últims cinc anys, o dues de greus en els últims tres anys, sempre que siguin fermes en la via administrativa. Així mateix, tampoc poden sol·licitar la transmissió els titulars d'expenedories que estiguin incursos en procediments sancionadors en matèria de mercat de tabacs fins a la seva resolució i arxivament.»

Disset. El punt 1.b) de l'annex de la Llei queda redactat de la manera següent:

«b) La comprovació del compliment de les condicions requerides per a l'obtenció de l'autorització de cada punt de venda amb recàrrec de labors del tabac a què es refereix l'article 4, Cinc, de la Llei, com també la revisió de les condicions esmentades en les successives renovacions de l'autorització.»

Divuit. El punt 4 de l'annex de la Llei queda redactat de la manera següent:

«Les taxes es meriten, segons els casos, en el moment de dipositar les instàncies per a la subhasta de concessió d'expenedories, de presentar-se la

sol·licitud d'autorització o renovació de l'activitat de venda amb recàrrec o de dictar-se l'acte d'homologació de les instal·lacions.»

Disposició final segona. *Modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.*

El Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, queda modificat de la manera següent:

U. La lletra c) de l'apartat 5 de l'article 50 queda redactada de la manera següent:

«c) Els valors i drets negociats en el mercat alternatiu borsari i en el mercat alternatiu de renda fixa.»

Dos. El sisè paràgraf de l'apartat Quatre de l'article 53 queda redactat de la manera següent:

«La inversió en valors o drets mobiliaris que no estiguin admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), juntament amb les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure previstes a l'apartat 5.a.2n de l'article 50, les accions i participacions en societats i fons de capital de risc a les quals es refereix l'apartat 5.a.3r de l'article 50 i la inversió en valors o drets negociats en el mercat alternatiu borsari, o en el mercat alternatiu de renda fixa, no es poden computar per un import superior al 10 per cent del total de les provisions tècniques a cobrir. Quan es tracti d'entitats reasseguradores i únicament per a la inversió en valors o drets mobiliaris que no estiguin admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), el límit és el 30 per cent.»

Tres. El vuitè paràgraf de l'apartat Quatre de l'article 53 queda redactat de la manera següent:

«El conjunt de les accions i participacions en una institució d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en una institució d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, a què es refereix l'apartat 5.a.2n de l'article 50 d'aquest Reglament, o d'accions i participacions en una societat o fons de capital de risc a què es refereix l'apartat 5.a.3r de l'article 50 d'aquest, no es poden computar per un import superior al 5 per cent del total de les provisions tècniques a cobrir. La inversió en accions i participacions emeses per una sola de les entitats de capital de risc i en valors o drets negociats en el mercat alternatiu borsari o en el mercat alternatiu de renda fixa, emesos per una mateixa entitat no pot superar, conjuntament, el 3 per cent de les provisions tècniques a cobrir. Aquest límit del 3 per cent és d'un 6 per cent quan la inversió en accions i participacions emeses per les entitats de capital de risc i en valors i drets negociats en el mercat alternatiu borsari o en el mercat alternatiu de renda fixa estiguin emesos o avalats per entitats que no pertanyen a un mateix grup.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

Es modifica l'apartat 8 de la disposició addicional cinquena, que queda redactat de la manera següent:

«8. Les societats en constitució i els empresaris individuals que presentin el document únic electrònic per efectuar telemàticament els tràmits de constitució i inici d'activitat, d'acord amb el que preveu la Llei 14/2013 de suport als emprenedors

i la seva internacionalització, queden exonerades de l'obligació de presentar la declaració censal d'alta, però estan obligades a la presentació posterior de les declaracions de modificació o de baixa que corresponguin en la mesura que variï o s'hagi d'ampliar la informació i les circumstàncies que conté el document únic electrònic en cas que l'emprenedor no realitzi aquests tràmits a través del document esmentat.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 304/2004, de 20 de febrer.*

El Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 304/2004, de 20 de febrer, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica la lletra d) de l'apartat 9 de l'article 70, que queda redactada de la manera següent:

«d) Els valors i els drets negociats en el mercat alternatiu borsari i en el mercat alternatiu de renda fixa.»

Dos. La lletra b) de l'article 72 queda redactada de la manera següent:

«b) La inversió en valors o instruments financers emesos per una mateixa entitat, més els crèdits que se'ls hagin atorgat o que estigui avalats o garantits per la mateixa entitat no pot excedir el 5 per cent de l'actiu del fons de pensions.

No obstant això, el límit anterior és del 10 per cent per cada entitat emissora, prestatària o garant, sempre que el fons no inverteixi més del 40 per cent de l'actiu en entitats en les quals se superi el 5 per cent de l'actiu del fons.

El fons pot invertir en diverses empreses d'un mateix grup i la inversió total en el grup no pot superar el 10 per cent de l'actiu del fons.

Cap fons de pensions pot tenir invertit més del 2 per cent del seu actiu en valors o instruments financers no admesos a cotització en mercats regulats o en valors o instruments financers que, estant admesos a negociació en mercats regulats no siguin susceptibles de tràfic generalitzat i impersonal, quan estiguin emesos o avalats per una mateixa entitat. El límit anterior és d'un 4 per cent per a aquests valors o instruments financers quan estiguin emesos o avalats per entitats que no pertanyen a un mateix grup.

No obstant això, la inversió en valors o drets emesos per una mateixa entitat negociats en el mercat alternatiu borsari o en el mercat alternatiu de renda fixa, com també la inversió en accions i participacions emeses per una sola entitat de capital de risc pot assolir el 3 per cent de l'actiu del fons de pensions.

Aquest límit del 3 per cent és d'un 6 per cent per als esmentats valors o altres instruments financers quan estiguin emesos per entitats que no pertanyen a un mateix grup.

No estan sotmesos als límits que preveu en aquesta lletra b) els dipòsits en entitats de crèdit, sense perjudici de l'aplicació del límit conjunt a què es refereix la lletra f) d'aquest article.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom.*

Es modifica l'apartat 5 de l'article 10 de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, que queda redactat de la manera següent:

«5. A l'efecte de la satisfacció i cobrament dels deutes de naturalesa tributària i qualsevol tipus de deute que sigui objecte de la gestió recaptadora en l'àmbit del sistema de la Seguretat Social, embargat administrativament un bé immoble, si el treballador autònom acredita fefaentment que es tracta d'un habitatge que constitueix la seva residència habitual, l'execució de l'embargament està

condicionada, en primer lloc, al fet que no siguin coneguts altres béns del deutor suficients susceptibles de realització immediata en el procediment executiu, i en segon lloc, al fet que entre la notificació de la primera diligència d'embargament i la realització material de la subhasta, el concurs o qualsevol altre mitjà administratiu d'alienació transcorri el termini mínim de dos anys. Aquest termini no s'interromp ni se suspèn, en cap cas, en els supòsits d'ampliacions de l'embargament originari o en els casos de pròrroga de les anotacions registrals.»

Disposició final sisena. *Modificació del Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.*

Es modifica la disposició addicional tercera del Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tercera. *Document únic electrònic (DUE).*

1. El document únic electrònic (DUE) és aquell en el qual s'inclouen totes les dades referents que, d'acord amb la legislació aplicable, s'han de remetre als registres jurídics i les administracions públiques competents per a:

- a) La constitució de societats de responsabilitat limitada.
- b) La inscripció en el Registre Mercantil dels emprenedors de responsabilitat limitada.
- c) El compliment de les obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social associades a l'inici de l'activitat d'empresaris individuals i societats mercantils.
- d) La realització de qualsevol altre tràmit davant autoritats estatals, autonòmiques i locals associades a l'inici o l'exercici de l'activitat, inclosos l'atorgament de qualssevol autoritzacions, la presentació de comunicacions i declaracions responsables i els tràmits associats al cessament de l'activitat.

S'exclouen del que disposa el paràgraf anterior les obligacions fiscals i de la Seguretat Social durant l'exercici de l'activitat, com també els tràmits associats als procediments de contractació pública i de sol·licitud de subvencions i ajudes.

2. Les remissions i recepcions del DUE es limiten a les dades que siguin necessàries per a la realització dels tràmits competència de l'organisme corresponent.

Per reglament o, si s'escau, mitjançant la subscripció dels convenis oportuns entre les administracions públiques competents, s'han d'establir les especificacions i les condicions per a l'ocupació del DUE per a la constitució de qualsevol forma societària, amb ple respecte al que disposa la normativa substantiva i de publicitat que regula aquestes formes societàries i tenint en compte la normativa a la qual es refereix l'apartat 6 de la disposició addicional quarta.

3. La remissió del DUE s'ha de fer mitjançant l'ús de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques d'acord amb el que disposen les normes aplicables a l'ocupació d'aquestes tècniques, tenint en compte el que preveuen les legislacions específiques.

4. Els socis fundadors de la societat de responsabilitat limitada poden manifestar al notari, prèviament a l'atorgament de l'escriptura de constitució, el seu interès a realitzar per si mateixos els tràmits i la comunicació de les dades incloses en el DUE o designar un representant perquè ho porti a efecte, cas en què no és aplicable el que estableix aquesta disposició addicional en relació amb la constitució de la societat.

5. El DUE ha de ser aprovat pel Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ dels altres ministeris competents en funció de la matèria, i ha d'estar disponible en totes les llengües oficials de l'Estat espanyol.

6. Els Punts d'Atenció a l'Emprenedor són oficines que pertanyen a organismes públics i privats, com també punts virtuals d'informació i tramitació telemàtica de sol·licituds.

Els Punts d'Atenció a l'Emprenedor s'encarreguen de facilitar la creació de noves empreses, l'inici efectiu de la seva activitat i el seu desenvolupament, a través de la prestació de serveis d'informació, tramitació de documentació, assessorament, formació i suport al finançament empresarial, segons s'estableixi en els oportuns convenis, i en aquests s'ha d'iniciar la tramitació del DUE.

7. El Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, escoltat el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, pot subscriure convenis d'establiment de Punts d'Atenció a l'Emprenedor amb altres administracions públiques i entitats privades.

8. Les administracions públiques han d'establir a aquest efecte procediments electrònics per efectuar els intercanvis d'informació necessaris.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 12/2012, de 26 de desembre, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.*

La Llei 12/2012, de 26 de desembre, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«1. Les disposicions que conté el títol I d'aquesta Llei s'apliquen a les activitats comercials detallistes i a la prestació de determinats serveis que preveu l'annex d'aquesta Llei, efectuats a través d'establiments permanents, situats en qualsevol part del territori nacional, que tinguin una superfície útil d'exposició i venda al públic no superior a 500 metres quadrats.»

Dos. Modificació de l'annex.

S'afegeixen les següents activitats a l'annex de la Llei 12/2012, de 26 de desembre, identificades amb les claus i en els termes que estableix el Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques:

Agrupació 43. Indústria tèxtil.

Grup 435. Fabricació de gèneres de punt.

Epígraf 435.2. Fabricació de calceteria. [Aquest epígraf comprèn la fabricació de mitges (excepte les ortopèdiques), mitjons i peces similars de tota mena, per a dona, home i nens].

Grup 439. Altres indústries tèxtils.

Epígraf 439.2. Fabricació de feltres, tuls, encaixos, passamaneria, etc. (Aquest epígraf comprèn la fabricació de feltre amb ganxet o a pressió, teixits enfeltrats; tuls, encaixos, brodats mecànics i articles similars; fabricació de teles no teixides; tubs, feltres, cinturons i cingles de matèries tèxtils; cintes, llaços, trenes i passamaneria, etc.).

Agrupació 44. Indústria del cuir.

Grup 442. Fabricació d'articles de cuir i similars.

Epígraf 442.9. Fabricació d'altres articles de cuir n.c.a.l. [Aquest epígraf comprèn la fabricació d'articles de cuir no especificats en altres epígrafs, com ara articles de cuir per a usos industrials (corretges, tacs, sarbatana, etc.); articles de guarnicioneria (corretjams, alfardons, cadires de muntar, fuets i vares, etc.); articles de boteria (botes i cuiram),

talabarderia, equip militar, articles d'esport, etc.; com també la fabricació d'articles a base de sucedanis de cuir i repussat].

Agrupació 47. Indústria del paper i fabricació d'articles de paper; arts gràfiques i edició.

Grup 474. Arts gràfiques (impressió gràfica).

Epígraf 474.3. Reproducció de textos o imatges per procediments com ara multicopistes, fotocòpies per procediments fotogràfics i electrostàtics, sistemes de reproducció de plànols, etc.

Agrupació 49. Altres indústries manufactureres.

Grup 491. Joieria i bijuteria.

Epígraf 491.1. Joieria. [Aquest epígraf comprèn el treball de pedres precioses, semiprecioses i perles (tallament, talla, polida, etc.); encunyació de monedes; fabricació de joies, orfebreria, coberteria, medalles i condecoracions de metalls preciosos, plata de llei o metalls comuns xapats, com també la fabricació de peces i accessoris de joieria].

Epígraf 491.2. Bijuteria. [(Aquest epígraf comprèn la fabricació d'articles de bijuteria, emblemes, distintius, escarapel·les i similars i petits objectes de decoració (flors i fruits artificials, plomes i plomalls, etc.)].

Grup 495. Indústries manufactureres diverses.

Epígraf 495.9. Fabricació d'altres articles n.c.a.l. (Aquest epígraf comprèn la fabricació d'objectes, com ara articles religiosos; articles de vori, ambre, os, banya, nacre, corall, etc.; articles en cera, parafina, pastes de modelar i similars; articles per a fumador; pantalles per a llums; estàtues, figurins, maniquins, etc.; articles de luxe per a adorn. D'aquest epígraf queden exclosos de l'aplicació del que disposa aquesta Llei els tallers de taxidèrmia, naturalistes, de dissecar, preparacions anatòmiques i altres indústries manufactureres diverses no especificades anteriorment).

Agrupació 61. Comerç a l'engròs.

Grup 615. Comerç a l'engròs d'articles de consum durador.

Epígraf 615.6. Galeries d'art.

Agrupació 64. Comerç al detall de productes alimentaris, begudes i tabacs, efectuat en establiments permanents.

Grup 646. Comerç al detall de labors del tabac i d'articles de fumador.

Epígraf 646.8. Comerç al detall d'articles per a fumadors. [Aquest epígraf autoritza per realitzar el comerç al detall, en petites proporcions, de material d'escriure, com ara carpetes, sobres i plec solts, plomes, llapis, bolígrafs, gomes, lacres, flascons de tinta, llibretes, blocs, cartes, estampes i postals, sempre que els articles esmentats no continguin metalls preciosos. (No inclou tabac)].

Grup 647. Comerç al detall de productes alimentaris i begudes en general.

Epígraf 647.4. Comerç al detall de qualsevol mena de productes alimentaris i begudes en règim d'autoservei o mixt en supermercats, denominats així quan la superfície de la sala de vendes sigui igual o superior a 400 metres quadrats.

Agrupació 66. Comerç mixt o integrat; comerç al detall fora d'un establiment comercial permanent (ambulància, mercats ambulants i mercats ocasionals o periòdics);

comerç en règim d'expositors en dipòsit i mitjançant aparells automàtics; comerç al detall per correu i catàleg de productes diversos.

Nota a l'agrupació 66: No hi està inclosa la venda ambulant, en la mesura que necessàriament requereix autorització perquè suposa l'ocupació del domini públic.

Grup 662. Comerç mixt o integrat al detall.

Epígraf 662.1. Comerç al detall de tota mena d'articles en economats i cooperatives de consum.

Epígraf 662.2. Comerç al detall de tota mena d'articles, incloent-hi alimentació i begudes, en establiments diferents dels especificats en el grup 661 i en l'epígraf 662.1.

Nota al grup 662: No està inclosa en aquest grup la venda de tabac, que té el seu règim d'autorització propi.

Grup 665. Comerç al detall per correu o per catàleg de productes diversos.

Agrupació 69. Reparacions.

Grup 691. Reparació d'articles elèctrics per a la llar, vehicles automòbils i altres béns de consum.

Epígraf 691.9. Reparació d'altres béns de consum n.c.a.l. NOTA: Aquest epígraf inclou la reparació de béns de consum no especificats en els epígrafs anteriors d'aquest grup, com ara reparació de calçat i articles de cuir i similars, com també la venda en petites quantitats, amb aplicació al calçat de betums, cremes, trenzilles, plantilles, calçadors i efectes anàlegs, soles i talons de goma, reparació de rellotges, restauració d'obres d'art i antiguitats, reparació i conservació de màquines d'escriure, màquines de cosir i fer punt, aparells fotogràfics i òptics, instruments de música, joguines, ganivets, tisores, paraigües, plomes estilogràfiques, mobles, etc. Així mateix, aquest epígraf faculta per al duplicat de claus.

Agrupació 84. Serveis prestats a les empreses.

Grup 841. Serveis jurídics.

Grup 842. Serveis financers i comptables.

Grup 843. Serveis tècnics (enginyeria, arquitectura i urbanisme...).

Epígraf 843.1. Serveis tècnics d'enginyeria.

Epígraf 843.2. Serveis tècnics d'arquitectura i urbanisme.

Epígraf 843.5. Serveis tècnics de delimitació.

Grup 844. Serveis de publicitat, relacions públiques i similars.

Grup 849. Altres serveis prestats a les empreses n.c.a.l.

Epígraf 849.1. Cobraments de deutes i confecció de factures.

Epígraf 849.2. Serveis mecanogràfics, taquígràfics, de reproducció d'escrits, plànols i documents.

Epígraf 849.3. Serveis de traducció i similars.

Epígraf 849.7. Serveis de gestió administrativa.

Agrupació 85. Lloguer de béns mobles.

Grup 854. Lloguer d'automòbils sense conductor.

Epígraf 854.1. Lloguer d'automòbils sense conductor.

Epígraf 854.2. Lloguer d'automòbils sense conductor en règim de rènting.

Grup 855. Lloguer d'altres mitjans de transport sense conductor.

Epígraf 855.3. Lloguer de bicicletes.

- Grup 856. Lloguer de béns de consum.
- Epígraf 856.1. Lloguer de béns de consum.
- Epígraf 856.2. Lloguer de pel·lícules de vídeo.
- Agrupació 93. Educació i recerca.
- Grup 932. Ensenyament no reglat de formació i perfeccionament professional i educació superior.
- Epígraf 932.1. Ensenyament de formació i perfeccionament professional, no superior.
- Epígraf 932.2. Ensenyament de formació i perfeccionament professional superior.
- Grup 933. Altres activitats d'ensenyament.
- Epígraf 933.1. Ensenyament de conducció de vehicles terrestres, aquàtics, aeronàutics, etc.
- Epígraf 933.2. Promoció de cursos i estudis a l'estranger.
- Epígraf 933.9. Altres activitats d'ensenyament, com ara idiomes, costura, mecanografia, taquigrafia, preparació d'exàmens i oposicions i similars, n.c.a.l.
- Agrupació 96. Serveis recreatius i culturals.
- Grup 962. Distribució de pel·lícules cinematogràfiques i vídeos.
- Epígraf 962.1. Distribució i venda de pel·lícules cinematogràfiques, excepte pel·lícules en suport de cinta magnetoscòpica. NOTA: Aquest epígraf faculta per al lloguer de les pel·lícules.
- Grup 966. Biblioteques, arxius, museus, jardins botànics i zoològics.
- Epígraf 966.1. Biblioteques i museus.
- Agrupació 97. Serveis personals.
- Grup 974. Agències de prestació de serveis domèstics.
- Grup 979. Altres serveis personals n.c.a.l.
- Epígraf 979.1. Serveis de pompes fúnebres.
- Epígraf 979.2. Adorn de temples i altres locals.
- Epígraf 979.3. Agències matrimonials i altres serveis de relacions socials.
- Epígraf 979.9. Altres serveis personals n.c.a.l.
- Agrupació 98. Parcs d'esbarjo, fires i altres serveis relacionats amb l'espectacle. Organització de congressos, parcs o recintes firals.
- Grup 989. Altres activitats relacionades amb l'espectacle i el turisme. Organització de congressos, parcs o recintes firals.
- Epígraf 989.1. Expedició de bitllets d'espectacles públics.
- Agrupació 99. Serveis no classificats en altres rúbriques.
- Grup 999. Altres serveis n.c.a.l.
- Locutoris.»

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació.*

Es modifica l'article 7 de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Incentius per a entitats de nova creació.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013, s'introdueix una nova disposició addicional dinovena en el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

“Disposició addicional dinovena. *Entitats de nova creació.*

1. Les entitats de nova creació, constituïdes a partir de l'1 de gener de 2013, que realitzin activitats econòmiques tributen, en el primer període impositiu en què la base imposable sigui positiva i en el següent, d'acord amb l'escala següent, excepte si, d'acord amb el que preveu l'article 28 d'aquesta Llei, han de tributar a un tipus inferior:

- a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 300.000 euros, al tipus del 15 per cent.
- b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 20 per cent.

Quan el període impositiu tingui durada inferior a un any, la part de base imposable que tributen al tipus del 15 per cent és la resultant d'aplicar a 300.000 euros la proporció en la qual es trobin el nombre de dies del període impositiu entre 365 dies, o la base imposable del període impositiu quan aquesta sigui inferior... (la resta igual)...”»

Disposició final novena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta, amb caràcter general, a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre «legislació mercantil», llevat dels títols, capítols o articles, o part d'aquests que es relacionen a continuació:

El capítol I del títol I i la disposició addicional desena es dicten a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per establir «les normes bàsiques per al desplegament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria».

L'article 19 i la disposició addicional tretzena, es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, sobre «ordenació dels registres i instruments públics».

Els articles 13, 17 i 22 i la disposició addicional segona es dicten a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre «procediment administratiu comú».

Els articles 28, 29, 30 i la disposició addicional setzena, es dicten a l'empara de l'article 149.1.17a de la Constitució, sobre «règim econòmic de la Seguretat Social».

L'article 34, les disposicions addicionals catorzena i quinzena i les disposicions finals primera, segona i quarta, es dicten a l'empara dels apartats 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució, sobre «ordenació del crèdit, banca i assegurances» i «bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica», respectivament.

Els articles 36, 37, el capítol I de la secció 1a del títol V i la disposició final vuitena, es dicten a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, sobre «bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica».

L'article 38 s'incardina a l'article 149.1.31a de la Constitució sobre «estadística per a fins estatals».

L'article 45 es dicta a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució sobre «legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives».

La secció 2a del títol V i les disposicions addicionals quarta, cinquena, sisena i setena es dicten a l'empara de l'article 149.1.2a de la Constitució en matèria de nacionalitat, immigració, estrangeria i dret d'asil.

Els articles que constitueixin modificació de normes vigents es consideren dictats a l'empara del títol competencial que figuri en les normes objecte de modificació.

Disposició final desena. *Habilitació normativa.*

1. S'habilita el Govern per dictar les disposicions necessàries en desplegament d'aquesta Llei.

2. Per ordre del Ministeri de Justícia, s'ha de regular l'escriptura de constitució amb un format estandarditzat i amb camps codificats.

Els camps codificats han de permetre l'emplenament de les dades mínimes indispensables per a la inscripció de la societat en el Registre Mercantil. L'objecte social s'ha d'identificar mitjançant la selecció d'algun o alguns dels disponibles a la llista dels habilitats per aquesta ordre ministerial amb la descripció corresponent de la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques. Igualment s'ha d'indicar si la societat es troba en règim de formació successiva.

3. En el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta norma, el Govern aprovarà un nou Reglament del Registre Mercantil i la modificació necessària del Reglament hipotecari.

4. S'autoritza els ministeris d'Afers Exteriors i Cooperació, Economia i Competitivitat, Interior, i Ocupació i Seguretat Social a dictar les ordres i resolucions conjuntes necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que preveu la secció 2a del títol V.

Disposició final onzena. *Seguiment i avaluació.*

Anualment el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a proposta conjunta amb els ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'Interior, d'Economia i Competitivitat ha de presentar un informe en el Consell de Ministres sobre l'aplicació de la secció 2a del títol V d'aquesta Llei.

D'acord amb aquesta avaluació, el Consell de Ministres pot aprovar instruccions per les quals s'estableixi el procediment d'entrada i permanència per motius econòmics d'interès nacional en supòsits no previstos específicament en aquesta Llei.

Disposició final dotzena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es puguin fer respecte a les normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquesta Llei, es poden efectuar per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final tretzena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això:

a) El capítol V del títol I entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

b) La redacció que es fa dels preceptes de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que conté l'article 23, té efectes des de l'1 de gener de 2014.

c) La redacció que es fa de l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que conté l'article 25, té efectes per als beneficis que es generin en períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013.

d) La redacció que es fa dels apartats 2 i 3 de l'article 44 i l'article 41, tots dos del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que contenen, respectivament, els apartats U i Tres de l'article 26, tenen efecte per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013.

e) La redacció que es fa de l'article 23 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que conté l'article 26. Dos, té efectes per a les cessions d'actius intangibles que es realitzin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

f) La redacció que es fa de l'apartat 2 de l'article 68 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, mitjançant l'apartat cinc de l'article 27, té efectes des de l'1 de gener de 2013.

g) El que preveu l'article 35, relatiu a l'import exigít per a la xifra mínima del capital social desemborsat de les societats de garantia recíproca, entra en vigor al cap de 9 mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de setembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY